

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ

19 К.бр. 933/14

Дана 22.03.2016. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од председника већа - судије Светлане Алексић и чланова већа – судија Марине Кларић Живковић и судија поротника Јокић Бранимира, Станић Радмиле и Божић Братислава, са записничарем Бојаном Пушица, у кривичном предмету против **оптужених Грујовић Ненада, Станић Владимира и Андрић Бранислава**, због кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 4 КЗ у вези члана 33 КЗ и др., по оптужници ОЈТ у Београду Кт.бр. 2608/06 од 31.12.2007. године, која је измењена дана 10.03.2014. године, након одржаног јавног и главног претреса, започетог дана 23.04.2015. године, а настављеног дана 07.05.2015. године, 25.05.2015. године, 22.06.2015. године, 25.06.2015. године, 10.07.2015. године, 21.07.2015. године, 10.09.2015. године, 21.09.2015. године, 28.09.2015. године, 23.10.2015. године, 29.12.2015. године, 01.02.2016. године и 10.03.2016. године донео је, у присуству заменика ВЈТ у Београду Вере Станић, оптуженог Грујовић Ненада, његовог браниоца адвоката Зоре Добричанин Никодиновић, оптуженог Станић Владимира и његових бранилаца адвоката Немање Васиљевића, Момчила Минића и Драгослава Огњановића, те браниоца оптуженог Андрић Бранислава адвоката Мирослава Граовца и Немање Васиљевића, а дана 22.03.2016. године и јавно објавио

ПРЕСУДУ

I

Оптужени **ГРУЈОВИЋ НЕНАД**,

[REDACTED]

КРИВЈЕ

Што је:

Дана 24.03.2006. године око 8,30 часова у Новом Београду, Улица Јурија Гагарина бр. 94 заједно са НН извршиоцем, претњом да ће непосредно напасти на живот и тело оштећених [REDACTED], одузео врећу са новцем намењеним за исплату пензија у износу од 4.003.000,00 динара у намери прибављања противправне имовинске користи, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење и свестан забрањености дела, на тај начин што је заједно са НН извршиоцем дошао на лице места возилом марке "Ауди", које возило су паркирали на коловозу Улице Нехруове и изашли из возила, па када су радници обезбеђења оштећени [REDACTED], који су вршили транспорт новца у пошту број 129, изашли из возила и кренули према степеништу које води до улаза поште, при чему је [REDACTED] носио две вреће са металним новцем у којима се налазило укупно 35.000,00 динара, а [REDACTED] једну врећу са новцем у износу од 4.003.000,00 динара, док је радник обезбеђења [REDACTED] остао код возила којим се врши транспорт новца, оптужени Грујовић Ненад и НН извршилац, који су њихов долазак чекали у непосредној близини, кренули ка њима и то тако што је један стао на врх степеништа са вагреним оружјем које је усмерио у правцу оштећених [REDACTED] који су се у том тренутку налазили на степеништу, а други трчећи прилази оштећенима са леђа држећи у руци вагрено оружје, те испаљује један пројектил, након чега је и радник обезбеђења [REDACTED] дотрчавши до подножја степеништа, испалио пројектил из службеног пиштоља, када између њих долази до размене ватре, па је један од пројектила погодио оштећеног [REDACTED] пределу главе, којом приликом је задобио једну прострелину главе и мозга услед чега је исти пао на степениште, а од које повреде је преминуо истог дана у УЦ, док је оштећени [REDACTED] сам легао на плато изнад степеништа, након чега су оптужени Грујовић Ненад и НН учинилац узели вреће са новцем и трчећи кренули да се удаљавају са лица места, те је [REDACTED] кренувши за њима испалио више пројектила из службеног пиштоља у правцу оптуженог Грујовић Ненада и НН учиниоца и када су се исти налазили на платоу изнад другог степеништа, један од пројектила погађа оптуженог Грујовић Ненада, а потом оптужени Ненад Грујовић и НН учинилац, беже са лица места крећући се уназад, те један од њих узвраћа паљбу према [REDACTED], када поново један од пројектила који је испалио [REDACTED] погађа оптуженог Грујовића у пределу леве подлактице, због чега долази до откинућа наруквице сата који је оптужени Грујовић Ненад имао на левој руци, услед чега је сат марке "Сторм - навигатор" серијског броја 16829 спао са руке оптуженог Грујовића, на којем сату је и остао траг крви оптуженог од нанете повреде, а у том бежању уназад једном од извршиоца спада капа на којој су такође нађени ДНК трагови крви оптуженог Грујовића, након чега су оптужени Грујовић Ненад и НН учинилац ушли у напред наведено возило, те се са одузетим новцем удаљили са лица места,

- чиме је извршио кривично дело разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ-а.

па га суд применом напред наведених законских прописа и чланова 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ

ОСУЂУЈЕ

НА КАЗНУ ЗАТВОРА у трајању од 10 (десет) година у коју казну му се урачунава

време проведено у притвору почев од 06.07.2007. године до 10.09.2015. године као и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана од 15.01.2016. године до 22.03.2016. године

На основу чл. 91 и 92 КЗ од оптуженог Грујовић Ненада се одузима имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела и то новац у износу од 4.003.000,00 динара те се оптужени обавезује да наведени износ уплати у корист буџета Републике Србије у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

На основу чл. 258 став 4 ЗКП представник породице покојног оштећеног - Бабовић Милован се за остварење имовинско-правног захтева према оптуженом Грујовић Ненаду упућује на парнични поступак.

На основу члана 261 и 264 став 1 ЗКП ОБАВЕЗУЈЕ СЕ оптужени Грујовић Ненад да суду накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

II

Оптужени СТАНИЋ ВЛАДИМИР,

[REDACTED]

Оптужени АНДРИЋ БРАНИСЛАВ,

[REDACTED]

На основу члана 423 тачка 2 ЗКП

ОСЛОБАЂАЈУ СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да су:

Дана 24.03.2006. године око 8,30 часова у Новом Београду, Улица Јурија Гагарина бр. 94, приликом извршења кривичног дела разбојништва лишили живота са умишљајем радника обезбеђења ПТТ пошиљке ошт. [REDACTED] и том приликом одузели врећу са новцем намењеним за исплату пензија у износу од 4.003.000,00 динара у намери прибављања противправне имовинске користи, тако што су се претходно договорили. свесни свога дела и његове забрањености, као и ризика при извршењу дела, али сагласно пристају на све последице, па је критичног дана оптужени Станић Владимир са оптуженим Грујовић Ненадом дошао до паркираног возила испред зграде бр. 86, изашао из возила и чекао у непосредној близини раднике обезбеђења који су вршили транспорт новца у пошту бр. 129, док је окривљени Андрић, који је у кумовским односима са Станић Владимиром, остао да чека њихов позив у возилу, власништво супруге окривљеног Станића - Станић Вање, "Рено Клио" плаве боје, регистарских ознака БГ 739-279, па када су радници обезбеђења изашли из возила и кренули према степеништу које се води у улаз поште, окривљени Станић стаје на врх степеништа са ватреним оружјем које усмерава у правцу сад покојног [REDACTED] и [REDACTED] претећи речима: "Не мрдај, пуцају, лези", након чега [REDACTED] у страху за свој живот леже на плато, а окривљени Станић одузима врећу са новцем, у ком тренутку окривљени Грујовић са пиштољем у руци притрчава оштећеном [REDACTED] којом приликом га [REDACTED] холи да га не убије, нудећу му врећу са новцем, након чега окривљени Грујовић хладнокрвно, без речи, испљује метак из пиштоља у главу оштећеном [REDACTED] који смртно повређен пада на степениште, након чега Топаловић трчећи испљује више пројектила у правцу оптуженог Станића, који бежећи, крећући се уназад узвраћа паљбу према оштећеном [REDACTED] а у том бежању уназад окривљеном Станићу спада капа на којој су такође нађени ДНК трагови крви Грујовића, успева да седне у возило, те окривљени Станић повређеног Грујовића оставља успут на непознатој локацији, потом се враћа у Улицу Гандијеву код броја 143, на игралиште, полива бензином и пали моторно возило марке Ауди 80, чиме је изазвао опасност за живот на месту где је окупљен већи број људи, којом приликом га захвата пламен у пределу унутрашње стране бутина, који покушава да угаси, скида доњи део одеће и у доњем вешу-боксерима, бежи у правцу блока 70, где га по договору чека кум, окривљени Андрић Бранислав, са возилом супруге окривљеног Станић Владимира - власништво [REDACTED], одакле се удаљавају у непознатом правцу

- чиме би извршили, као саизвршиоци, кривично дело тешко убиство из члана 114 ст. 1 тач. 4 у вези чл. 33 КЗ, а опт. Станић Владимир и кривично дело изазивање опште опасности из чл. 278 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ

На основу чл. 258 став 3 ЗКП представник породице покојног оштећеног [REDACTED] се за остварење имовинско-правног захтева према окривљенима упућује на парнични поступак.

На основу члана 265 став 1 ЗКП трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава.

III

На основу члана 422 тачка 3 ЗКП према опт. Грујовић Ненаду, Станић Владимиру и опт. Андрић Браниславу

ОДБИЈА СЕ ОПТУЖБА

Да су:

Дана 16.12.2005. године без пристанка овлашћеног лица, власника [REDACTED], обијањем моторног возила марке "Ауди 80", црне боје, регистарских ознака [REDACTED] исто одузели, након тога ставили неовлашћено, лажне регистарске таблице [REDACTED] и употребили их као праве

- чиме би извршили кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ у вези чл. 33 КЗ и кривично дело фалсификовање исправе из члана 356 ст. 1 тачка 5 у вези члана 355 став 1 КЗ у вези чл. 33 КЗ

На основу члана 265 став 1 ЗКП трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава.

Образложење

Оптужницом ОЈТ у Београду Кт.бр. 2608/06 од 31.12.2007. године, која је измењена дана 10.03.2014 године, оптуженима Грујовић Ненаду, Станић Владимиру и Андрић Браниславу стављено је на терет извршење кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тач 4 КЗ у вези члана 33 КЗ, кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила у саизвршилаштву из члана 213 став 2 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ, кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356 став 1 тачка 5 у вези члана 355 став 1 у вези члана 33 КЗ, а оптуженом Станић Владимиру и кривично дело изазивање опште опасности из члана 278 став 3 у вези става 1 КЗ. Заменик ВТЈ у Београду остала је при овако подигнутој и измењеној оптужници до завршетка главног претреса, те је предложила да суд оптужене огласи кривим и осуди на казну по закону.

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 661/2010 од 01.04.2014. године оптужени Грујовић Ненад и Станић Владимир оглашени су кривим да су извршили кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 4 КЗ у вези члана 33 КЗ, а оптужени Андрић Бранислав кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 4 КЗ помагањем у вези члана 35 КЗ, те оптужени Грујовић Ненад и Станић Владимир и кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила у саизвршилаштву из члана 213 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ и кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе у саизвршилаштву из члана 356 став 1 тачка 5 КЗ у вези члана 355 став 2 КЗ у вези члана 33 КЗ, а оптужени Станић Владимир и кривично дело изазивање опште опасности из члана 278 став 1 КЗ, па је оптужени Грујовић Ненад осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 20 година, оптужени Станић Владимир на јединствену казну затвора у трајању од 18 година и оптужени Андрић Бранислав на казну затвора у трајању од 15 година.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж1.бр. 1241/14 од 31.10.2014. године укинута је напред наведена пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 661/10 од 01.04.2014. године и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Решењем Окружног суда у Београду К.бр. 2444/07 - Кв.бр. 396/08 од 19.02.2008. године одређено је да се оптуженом Андрић Браниславу суди у одсуству због напред наведених кривичних дела.

Суд је у доказном поступку саслушао оптужене Грујовић Ненада и Станић Владимира, те је прочитао одбрану оптуженог Андрић Бранислава, коме се по напред наведеном решењу суди у одсуству са записника о саслушању осумњиченог од 26.12.2006. године, те је испитао сведоке [REDACTED] те судске вештаке Бранимира Александрића и Милана Куњадића, те је на основу чл. 405 ЗКП извршио увид у службену белешку о крим.техничком прегледу лица места Секретаријата у Београду УКП Одељење крим. технике Ку 6535/06 од 24.03.2006. године са фотодокументацијом и ситуационим планом, записник о препознавању предмета ПУ за Град Београд, Управа крим. полиције 2. Одељење од 25.12.2006. године, потврда о привремено одузетим предметима ПУ за Град Београд, Управа крим. полиције 2. Одељење од 25.12.2006. године, потврда о привремено одузетим предметима од опт. Бранислава Андрића УКП 2. Одељење од 26.12.2006. године, потврда о враћеним предметима ПУ за Град Београд, Управа крим. полиције 2. Одељење од 28.12.2006. године, извештај лекара специјалисте КЦС, Центра за опекотине од 06.12.2006. године, потврда о привремено одузетим предметима ПУ за Град Београд, Управа крим. полиције 2. Одељење од 06.12.2006. године, фотодокументација од 26.12.2006. године Одељења крим. технике, фотодокументација Одељења крим. технике од 06.12.2006. године, фотодокументација Одељења крим. технике од 26.12.2006. године, фотодокументација Одељења крим. технике број Кт. уписника 100/1242/06 од 06.12.2006. године, чартови и листинзи који се налазе у списима предмета, потврда о привремено одузетим предметима од [REDACTED] УКП 2. Одељење од 25.12.2006. године, потврда о враћеним предметима [REDACTED] УКП 2. Одељење од 26.12.2006. године, службена белешка о крим. техничком прегледу лица места бр. Кт уписника 100/312/2006 од 24.03.2006. године са фотодокументацијом, службена белешка Кри.бр. 415/06 од 24.03.2006. године, потврда Одељења крим. технике Ку.бр. 6335/06 - Кт 325/06 од 11.04.2006. године, извод из књиге оружја 2. Одељења УКП од 27.03.2006. године, службена белешка о крим. техничком прегледу лица места бр. КТ уписника 100/325/2006 од 28.03.2006. године, службена белешка о крим. техничком прегледу извештај НКЦ од 23.07.2007. године, извештај Управе крим. полиције 2. Одељење од 24.02.2009. године, потврда о привремено одузетим предметима 2. Одељења од 24.03.2006. године (2 потврде), записник о реконструкцији лица места од 06.07.2010. године, правноснажну пресуду Општинског суда у Орашју К.бр. 06-000179 од 21.04.2006. године, пресуда Кантонског суда у Ошаку Кж 06-000043 од 20.10.2006. године, фотодокументација достављена од стране Института за судску медицину О.бр. 56/06 од 02.07.2010. године, отпусна листа КЦС за [REDACTED] од 24.03.2006. године, регистрациони листови за путничка возила са прилозима, допис Амбасаде РС у Аустрији, Конзуларно одељење од 04.06.2007. године, допис Савезног министарства за међународне управне послове Републике Аустрије од 31.05.2006. године, као и допис Министарства правде РС од 30.01.2007. године, допис Јавног предузећа ПТТ саобраћаја Србија од 08.11.2013. године са путним листом за транспорт новца на линији реда превоза Службе за трезор 24.03.2006. године и евиденција о задужењу и раздужењу оружја и муниције за пиштољ бр. 137209 и потврда о враћеним предметима 2. Одељења од 01.09.2006. године, записник о пријему кривичне пријаве од стране [REDACTED] од 06.12.2005. године, здравствени картон за оптуженог Грујовић Ненада Окружног затвора у Београду од 04.05.2012. године и од 14.09.2012.

године, одлуку о ликвидацији штете Компаније Дунав осигурање од 19.09.2006. године, путни лист за транспорт новца на линији реда превоза Службе за трезор за дан 24.03.2006. године ЈП ПТТ Саобраћаја Србије са редом превоза и списком размене, допис ЈП ПТТ Саобраћаја Србије од 10.07.2012. године, здравствени картон КПЗ Пожаревац за оптуженог Станић Владимира, допис Окружног затвора у Београду бр. 713-1-9377/1204 од 09.11.2012. године, извод из МКУ за [REDACTED] од 08.02.2013. године, правноснажну пресуду Првог основног суда у Београду К.бр. 9405/10 од 09.03.2011. године, правноснажна 13.03.2012. године, копија здравственог картона КПЗ Пожаревац за опт. Грујовић Ненада за дан 28.04.2004. године, копија здравственог листа КПЗ Пожаревац за опт. Грујовић Ненада матични број 269, допис [REDACTED] од 10.11.2015. године, извештај из КЕ за оптужене, као и осталу писмену документацију, на основу чл. 403 ЗКП извршио је увид у писмени налаз и мишљење Института за судску медицину О.бр. 56/06 од 05.12.2006. године комисије судски вештака др Оливера Стојковића и др Бранимира Александрића са лабораторијским извештајима и допуноу истог вештачења од 22.12.2006. године са електроферограмима, писмени налаз и мишљење Одељења крим. технике вештака Ђиновић Илије Д.бр. 1155/06 од 27.03.2006. године, обдукциони записник Медицинског факултета - Института за судску медицину С.бр. 277/06 од 24.03.2006. године са фотодокументацијом комисије вештака др Драгана Јечменице и др Бранимира Александрића са допуном од 12.06.2009.године, записник спољашњег прегледа опт. Грујовић Ненада од 30.04.2008. године обављеног од стране судског вештака Божић Љубише, записник о испитивању судског вештака Божић Љубише од 07.05.2009. године, записник о испитивању вештака др Драгана Јечменице од 07.05.2009. године, записник о испитивању вештака др Оливера Стојковића од 07.05.2009. године, писмени налаз и мишљење судског вештака Милана Куњадића В.бр. 1769/10 од 25.05.2010. године, записник о испитивању судског вештака др Оливера Стојковића од 23.07.2010. године, писмени налаз и мишљење судских вештака др Бранимира Александрића и Милана Куњадића од 10.08.2010. године са фотодокументацијом сачињеном приликом реконструкције догађаја од 06.07.2010. године В.бр. 1784/10 уз исправку која је сачињена у форми службене белешке дана 23.05.2013. године, писмени налаз и мишљење Комисије судских вештака др Миодрага Благојевића и Ане Најман од 11.08.2012. године за оптуженог Грујовић Ненада, писмени налаз и мишљење комисије судских вештака балистичара Милана Куњадића и Копечни Милоша од 22.01.2013. године, писмени налаз и мишљење судског вештака Милана Куњадића В.бр. 2094/13 од 27.05.2013. године, писмени налаз и мишљење комисије судских вештака у саставу др Бранимир Александрић, др Душан Дуњић и др Драган Јечменица од 04.09.2013. године са фотодокументацијом, записник о испитивању судског вештака Божић Љубише са главног претреса од 25.02.2014. године, налаз и мишљење судског вештака др Оливера Стојковића од 25.08.2015. године, писмени налаз и мишљење комисије судских вештака ВМА у саставу др Ненада Степића и др Срђана Цветановића од 14.01.2016. године, писмени налаз и мишљење судског вештака Милоша Јанчића од 24.12.2007. године, на основу чл. 406 став 1 тачка 1 ЗКП извршио је увид записник о испитивању сведока [REDACTED] са главног претреса од 07.09.2012. године и извод из МКУ за [REDACTED] записник о испитивању сведока [REDACTED] са главног претреса од 16.03.2009. године, извод из МКУ за наведеног сведока од 13.01.2016. године, записник о испитивању сведока [REDACTED] од 10.02.2009. године, извод из МКУ за наведеног сведока од 13.01.2016. године, извршио је увид у записник о испитивању сведока Вујовић Божидара са главног претреса од 10.02.2009. године, записник о испитивању сведока [REDACTED] од 10.02.2009. године, записник о испитивању сведока [REDACTED] са главног претреса од 16.11.2012. године, записник о испитивању сведока [REDACTED] записника из претходног поступка од 21.09.2007. године, па је ценећи све изведене доказе брижљиво и савесно, како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности, одлучио као у изреци пресуде.

Оптужени Грујовић Ненад је у својој одбрани навео да није извршио кривична дела за која се терети, те је истакао да су током поступка прекршена његова права која су предвиђена чланом 68 ЗКП. Како му сходно члану 68 ставом 6 ЗКП током поступка није предочен записник о увиђају, нити је тужилаштво предложило доказ који би представљао тврдњу за наводе из оптуженог акта, навео је да не жели ништа друго да изјави у својој одбрани, те да неће одговарати нити на питања суда, тужилаштва и адвоката одбране.

Оптужени Станић Владимир је у својој одбрани навео да жели да се користи својим законским правом и да не износи своју одбрану, нити да одговара на питања суда и тужилаштва, с тим што је истакао да није извршио кривична дела која му се стављају на терет и једино што га везује са овим поступком је чињеница да има опекотину коју је задобио раније.

Оптужени Андрић Бранислав је у својој одбрани која је дата на записнику о саслушању осумњиченог дана 26.12.2006. године, а који записник је прочитан у доказном поступку, с обзиром да се оптуженом Андрић Браниславу судило у одсуству, навео да нема везе са извршењем кривичног дела у којем је лишен живота по [REDACTED], те није желео да одговара на питања овлашћеног службеног лица, а на питање браниоца истакао је да је претучен и да је на тај начин покушано да се од њега извуче изјава и то од стране једног инспектора у присуству још 4-5 инспектора.

Сведок [REDACTED] у свом исказу наводи да је у критичном периоду радио у ПТТ Србије - РЈ Предаја поштанских пошиљки Београд - Служба за трезор. Дана 24.03.2006. године у јутарњим часовима са колегама [REDACTED] кренуо је из гараже, пошто су требали да превезу пензије у 18 пошти на Новом Београду, те када су завршили поделу пензија у 10 пошти, дошли су до поште која се налази у Ул. Јурија Гагарина, у којој су требали да оставе три вреће са новцем. Наводи да је он управљао возилом тзв. "касом" и исто је паркирао на месту које је било удаљено 10 метара од почетка степеништа која воде ка пошти. Тада је додао две вреће са металним новцем [REDACTED] док је [REDACTED] узео кесу са папирним новцем, те су њих двојица кренули ка пошти и уз степенице којима су се кретали први је ишао [REDACTED], а [REDACTED] за њега. Објашњава да је он изашао из возила где је остао, зато што је требало да чува преостале паре у возилу, а и како би своје колеге испратио погледом док уђу у пошту, те је у тренутку док је излазио из возила приметио да за њима трчи једно лице и то пешачком стазом која се у истом правцу продужава у степениште, није видео да ли у рукама то лице има оружје, а на себи је имао широки мантил, чије се боје не сећа. Пошто је било очигледно да трчи за [REDACTED], одмах је потрчао за њим и готово га је сустигао код почетка степеница, при чему, када је потрчао за том особом, иста се налазила 3 до 4 метара удаљена испред њега. У моменту када се налазио испред степеница, повикао је "стој, пуцају", у ком моменту се та особа, за којом је трчао, налазила на шестом-седмом степенику, а у том моменту је у руци имао пиштољ, који је у трку, трчећи од кола ка овој особи извадио из футроле и то службени пиштољ марке "ЦЗ" калибра 9 мм, а та особа се окренула ка њему, с тим што је на записнику из претходног поступка од 09.11.2007. године навео да се одмах бацио десно у неки жбун када је одјекнуо и пуцањ, док је на главном претресу од 08.12.2008 године објаснио да се бацио у жбуње у моменту када се та особа полуокренула ка њему и видео је руку у којој је ваљда имао пиштољ, те је након што се бацио у жбуње, лево од степеништа пао на тло и ту је репетирао пиштољ и док се ту налазио чуо је и пуцањ. Затим је погледао иза тог жбуња, ка нападачу и када га је видео, тада је и пуцао ка њему, с тим што је нападач био негде на средини степеница, а нити [REDACTED] у том тренутку није видео. Објашњава да чим је пуцао на истог, закљонио се иза живе оградe и у том тренутку је чуо како неко говори "убићу те,

убићу те" и тада је погледао ка степеницама, где никога више није било, односно видео је [REDACTED] да је лежао на степеницама и да се око њега налази крв, те је потрчао до врха платоа, где је лежао [REDACTED]. На главном претресу од 08.12.2008. године прецизира да у моменту када је јурећи за нападачом у мантилу, дошао до испред степеништа, на степеницама мало удесно, ка зиду, налазио се нападач, а улево ка оградни [REDACTED], с тим што је [REDACTED] био на почетку степеништа, скоро поред њега, а нападач је био изнад њега, док се [REDACTED] у том тренутку налазио кроз горе на степеницама. Такође је навео да не зна на кога су се односиле речи "убићу те, убићу те", можда и на њега. Том приликом код степеница испалио је само један метак, при чему оквир његовог пиштоља садржи 15 метака и свих 15 метака је имао у оквиру. Надаље објашњава да је у тим моментима мислио да су и [REDACTED] мртви, преко платоа је кренуо уз још једне степенице, мислећи да је том правцу побегао нападач, па када се попео на следећи плато, угледао је два младића, с тим да је један био виши и вукао је оног нижег младића, при чему су обојица имали мантиле. Они су били један до другог, с тим што не може да се сети да ли је један од те двојице био претходно на степеништу када је одјекнуо први пуцањ, али у сваком случају они су га видели и запуцали су ка њему, с тим да не зна ко је од њих двојице пуцао јер је одмах чучнуо и такође запуцао ка њима, али су они замакли иза неког зида, а пар тренутака касније је приметио како улазе у неки ауто и одлазе, с тим да су пуцали и када су били код аута, вероватно у његовом правцу, али је он "залегав" и више није пуцао, те су они са тим црним колима и напустили лице места. На записнику од 09.11.2007. године наводи да се одмах потом поред њега појавио [REDACTED], а онда су се заједно и вратили до [REDACTED], након чега је дошла полиција, хитна помоћ, скупило се и пуно људи. Не зна шта је било са оне три вреће, а не сећа се да ли је видео да су она два нападача који су пуцали ка њему имали у рукама вреће. На записнику из претходног поступка од 09.11.2007. године наводи да је за све ово време испалио пет метака и то један на почетку, када је рекао "стој, пуцаћу" и када се тај човек на пола степеница окренуо ка њему, а он залегав иза жбуна, онда се подигао и пуцао у његовом правцу јер је чуо један пуцањ у тренутку када је залегав, а преостала четири метка испалио је када се попео на други плато и када је онај виши и нижи, који су ишли један поред другог пуцали ка њему. На главном претресу од 08.12.2008. године, сведок објашњава, да после пуцња који је чуо док је био у жбуњу да се подигао и видео особу на степеништу, када та особа почиње да пуца у њега, те испуљује метак ка њему, у ком моменту је стајао. Наводи да други пут када пуца ка овој особи, она се налазила на степеништу и тада није видео нити [REDACTED] нити [REDACTED] те онда наводи да је то у ствари било први пут када је пуцао. Потом на записнику са главног претреса од 26.04.2012. године наводи да је и у претходном поступку на записнику од 09.11.2007. године, као и на записнику са главног претреса од 08.12.2008. године изјавио да је само једном пуцао у моменту док се налазио у подножју степеништа и то пошто је претходно упутио нападачу речи "стој, пуцаћу", а пошто се нападач окренуо више лево бочно ка њему и пошто је видео да нешто држи у руци, залегав је у жбун поред бетонске ограде када је чуо пуцањ, након чега је репетиран пиштољ, међутим, тада је два пута репетирао пиштољ па му је један метак испалио на место где је претходно залегав, а након тога у стојећем ставу узвраћа тако што испуљује један метак у правцу особе због које је залегав у жбун, док је остале пројектиле испалио тек пошто се попео на други плато, односно када је степеништем кренуо ка нападачима, а како је то описао на записнику у претходном поступку. Након што му је предочен део његовог исказа дат 09.11.2007. године у делу у којем је навео: "Ја сам за све време испалио пет метака и то један на почетку када сам рекао "стој, пуцаћу" и када се онај човек на пола степеница окренуо ка мени и ја залегав иза жбуна, онда сам се подигао и пуцао у његовом правцу у тренутку када сам залегав", објашњава да је и тада рекао да је испалио само један пројектил, а остала четири пројектила када се попео на други плато степеништа, односно када је кренуо ка нападачима. Након што је сведоку предочен део његовог исказа који је дат на записнику од 08.12.2008. године у делу у којем је изјавио: "После пуцња ја се подижем из жбуња и

видим особу на степеништу, када особа пуца у мене. Ја стојим у моменту када испаљујем метак ка овој особи. Други пут када пуцам ка овој особи док се она налазио на степеништу ја не видим ни [REDACTED] ни [REDACTED]. У ствари ово је било први пут када сам пуцао. Када сам овај метак испалио, ја сам поново чучнуо иза ограде, па када сам се поново усправио тада на степеништу није било ове особе. [REDACTED] је лежао на степеништу, а [REDACTED] на платоу", објашњава да је то била забуна у записнику јер га је судија питала у колико маха је пуцао, па је зато и навео да је пуцао два пута, али мислећи на ситуацију и код доњег степеништа и код горњег другог платоа степеништа и тачно је оно што је рекао на главном претресу дана 26.04.2012. године да је, пошто је залегао у жбуње доњег степеништа, испалио у правцу нападача један пројектил. Иначе од момента када је упутио речи "стој, пуцаћу" и након што је залегао у жбуње и након што је репетирао два пута пиштољ, до момента када је чуо тај први пуцањ, прошло је неколико секунди, а не сећа се тачно колико је времена провео у жбуњу савијен, након што је испалио пројектил према нападачу, до момента када је кренуо ка степеништу, те објашњава да је можда прошло минут или два, чак је и плакао. Појашњава да је викао у том жбуњу, не зна шта је викао, чуо је само речи "убићу те, убићу те" и чули су се кораци, након чега је почео да се креће уз степениште и видео је своје колеге на платоу и степеништу и помислио да су обојица мртви, прошао је поред њих и то трчећим кораком, попео се до другог подеста степеништа и када се нашао у позицији означеној на фотографији 26 фотодокументације која је сачињена приликом реконструкције испалио је још четири пројектила у правцу нападача који су су му били окренути лицем и који су се кретали "у рикверц", све време пуцајући у његовом правцу. Након што су сведок предочене фотографије број 16, 17 и 18 фотодокументације са реконструкције изјављује да су управо то позиције у моменту када је рекао "стој, пуцаћу" и када је видео уста цеви у десној руци нападача, након чега се одмах бадио у леву страну, лицем окренут ка бетонској подлози и почео да пузи ка живој огради и дошао на позицију број 19 фотографије, с тим што је био више ка лево увучен у живу ограду. Пошто је пуцао из жбуна живе ограде ка нападачу који се налазио на степеништу, гледао је у њега у стојећем ставу, испалио један метак у његовом правцу и видео га је од појаса ка глави, с тим што не зна да ли га је том приликом погодио јер је одмах након тога залегао. Такође је прецизирао да је нападача уочио како трчи са позиције како је то приказано на фотографији број 12 са реконструкције, а почео је да трчи у моменту док је нападач био отприлике на удаљености 5 метара од степеништа, а у моменту када га је сустигао већ је био на степеништу и то у позицији како је то опредељено на фотографији број 16, 17 и 18 фотодокументације са реконструкције, односно стајао је на степеништу окренут ка њему лево, држећи у десној руци нешто и само је у тренутку уочио уста цеви пиштоља, а након тога залегао је у оближње зеленило, како је то приказано на фотографији број 19 фотодокументације са реконструкције. Иначе нападач и пок. [REDACTED] стајали су на степеништу један наспрам другог и то како је приказано на фотографији број 18 са реконструкције и мисли да их је делио један степеник, а на фотографији број 20 приказан је момент када је испалио пројектил у правцу нападача којом приликом на степеништу не види колеге [REDACTED]. Други пуцањ је чуо када се налазио на позицији како је то приказано на фотографији број 26 са реконструкције, када су нападачи пуцали на њега и када је и он узвратио паљбу на паљбу. Иначе у моменту када му је приликом репетирања испало метак из цеви, при чему наводи да не може да определи због чега је два пута репетирао том приликом, налазио се, како је то приказано на фотографији број 19 фотодокументације и то у пузећем положају, односно у ширем приказу лица места на фотографији број 17 фотодокументације. Такође наводи да је последњи пут физички пиштољ имао у притежењу у просторијама поште, где је давао изјаву у Ул. Гандијевој и тада је пиштољ предао униформисаним полицајцима, с тим што је у моменту када је предао наоружање радницима 2. УКП у оквиру било 10 метака. Наводи да су прво дошли у помоћ њихове колеге које су биле у пратњи новца за Бежанијску косу и то пре полиције, а тачно је да је узео метак који му је испало приликом репетирања из цеви пиштоља када се

налазио у жбуњу и тај метак је вратио у оквир, а по доласку полиције тај метак који му је претходно испао и који је вратио у оквир није вадио из оквира и водио полицајце на место где ме је претходни метак био испао током трајања претходног догађаја. Потом наводи да не може да определи коме је предао овај пиштољ, али се сећа да није ништа потписивао, будући да се не ради о његовом личној пиштољу, већ пиштољу ПТТ-а, а након што му је предочена потврда о привремено одузетим предметима изјављује да је његов потпис на предметној потврди и да је он потписао предметну потврду. Након што му је предочена фотодокументација са увиђаја и то метак који је означен пирамидом број 2, сведок објашњава да на том месту није био, те му у том смислу и метак на том месту није ни могао да испадне јер је све време био код живе оgrade, како је то објаснио у свом исказу, где му је и испао метак који је по доласку колега из поште, а пре доласка полиције, узео и вратио у оквир. Истиче да је на лицу места први пут уочио да постоји други нападач када се налазио на месту које је на фотодокументацији приказано на слици број 26, која документација је сачињена приликом реконструкције, при чему су нападачи стајали један иза другог, с тим да је један држао цак, а други је вукао тог што је држао цак. Надаље, положај тела [REDACTED] критичном приликом се управо налазио у позицији како је то приказано на фотографији број 22 са реконструкције, односно [REDACTED] је био у седећем положају, с тим што му је тело било окренуто ка лево и лева страна лица наслоњена на степеник, а нос окренут низ степениште, те прецизира да је исти био ближе левој страни степеништа, гледано од бетонске стазе ка горњем подесту степеништа. Приликом суочења са сведоком [REDACTED], сведок истиче да када је пришао степеништу да је видео нападача који је претходно дотрчао и свог колегу [REDACTED] како стоје и то како је показано на фотографијама 16, 17 и 18 са реконструкције, а такође је навео да није чуо пуцањ за време док је нападач трчао ка степеништу. У поновном поступку сведок је истакао да када је критичном приликом дошао до подножја степеница, да је положај [REDACTED] и нападача био такав како је приказано на фотографији број 16 са реконструкције, положај нападача када се окренуо ка њему је био такав како је приказано на фотографији број 18 са реконструкције, с тим што [REDACTED] није био окренут ка њему, већ је гледао право у правцу свог кретања, односно [REDACTED] су стајали и гледали ка платформи. Нападач који се налазио на степеницама је имао мантил светло сиве боје и када се окренуо видео му је у руци пиштољ, па је тада пао на земљу и није пуцао, зачуо је потом пуцањ, подигао се и видео да је нападач окренут ка њему и преко бетонског зида је испалио метак и поново пао на земљу, с тим што напомиње да када се подигао није видео никога осим нападача, када је и пуцао, а њихов положај је приказан управо на фотографији број 20 која је сачињена приликом реконструкције, с тим што нападач није био тако приљубљен уз зид, већ је био мало одмакнут. Појашњава да је видео да има два нападача када се попео на други подест, а није их видео док се пењао уз степенице и у тим тренуцима док се пео уз степенице није пуцао, а након тога је пуцао ка нападачима и то када се налазио на месту како је то приказано на фотографији број 26 са реконструкције, с тим што су нападачи први почели да пуцају ка њему и тада је испалио укупно четири метка. Иначе када је у жбуњу код степеница, два пута репетирао пиштољ, то је учинио да би уплашио нападаче и тада му је испао метак, који је касније узео и вратио и укупно му је остало десет метака. Док се кретао уз степенице, видео је да нема цакова са новцем, те је кренуо за нападачима и када се попсцо на платформу, видео је двојицу нападача, с тим што је нижи носио цак, а вишљи вукао тог нижег и зна да је тај нападач носио цак са папирним новцем, с обзиром да је тај цак већи од оног цака у коме се налазио метални новац. Иначе, након критичног догађаја је случајно на лицу места видео метак коју му је испао приликом репетирања и тај метак је нашао одмах поред живе оgrade, где је клечао и то место се види на фотографији број 2 која је сачињена приликом реконструкције, као и на фотографији број 1 која је сачињена приликом увиђаја и метак је био удаљен 30-40 цм од живе оgrade, односно око пола метра од леве ивице степеника. На лицу места, неко му је узео пиштољ, али не зна ко, с обзиром да није знао где се налази и био је у шоку јер за 10 година каријере тако нешто није

доживео и никада није имао никакав експес. Прецизира да су му у сваком случају на лицу места узели пиштољ, али лице које му је узело пиштољ се није легитимисало и уопште се не сећа тог момента. Као што је истакао током поступка, то јутро је задужио пиштољ са 15 метака, а не може да објасни потврду у којој је констатовано да је пиштољ враћен са три метка јер зна да му је остало укупно 10 метака. Појашњава да лицу коме је предао пиштољ није објаснио да је вратио један метак који му је испао приликом репетирања предметног пиштоља. За све време трајања овог догађаја не зна да ли је неког од нападача погодио, те наводи да није нишанио када је пуцао, када се налазио у подножју степеништа већ се подигао горе и када га је видео испалио је метак према њему и спустио се доле, при чему је од нападача био удаљен око 4 до 5 метара. Док је био сакривен иза живе ограде, објашњава да је викао, али не зна шта и плакао је, а тада су се на степеништу налазили [REDACTED] и нападач и они су у том тренутку стајали, а објашњава да се у тим тренуцима уплашио зато што се нападач у тренутку окренуо ка њему и видео је цев, мислио је да ће нападач да га убије и да је крај. Када су нападачи отишли возилом са лица места, видео је да се [REDACTED] налази иза њега и то на платформи на којој се и он налазио, затим су се обојица вратили до [REDACTED] при чему нису разговарали, те су подigli [REDACTED] и ставили пешкир испод главе и у тим тренуцима [REDACTED] је био жив, а након тога су се одвезла кола хитне помоћи. Пет минута након тога на лице места је дошао полицајац, а тај метак који је узео и о којем се изјашњавао је узео пре доласка овог полицајца који је први стигао на лице места, а то је учинио зато што се у тим тренуцима око [REDACTED] створила гужва, сви су се скупили, те се спустио низ степенице и тада је и видео предметни метак. Додаје да је његов утисак био да [REDACTED] нису видели нападача који је трчао и за којим је кренуо јер се то дешавало иза њихових леђа, а упозорио је своје колеге тако што је, док је притрчао викнуо "стој, пуцаћу". Наводи да нема појма зашто је тек после 6 година, на главном претресу од 26.04.2012. године изјавио да је са лица места покупио метак који му је испао из пиштоља и вратио, али истиче да ништа није крио и једноставно је два пута репетирао и нема шта да крије, а тај метак није одмах вратио у оквир пиштоља, већ је у пошти, када су повалили оружје и када су се бројали меци исти придодео мецима који су остали, вадио је метке из оквира свог пиштоља и то девет метака и додао тај десети, што није предочио тим лицима, а након што му је на питање оптуженог Грујовић Ненада предочен исказ у делу у којем је навео да је тај метак који му је претходно испао ставио у оквир, па упитан зашто сада исказује другачије изјављује да нема појма јер је протекло 10 година од овог догађаја, те се не сећа шта је изјављивао на главном претресу дана 26.04.2012. године. Иначе у пошти, када је бројао метке, били су присутни само радници ППТ, односно његове колеге и то друге екипе која је дошла на лице места након критичног догађаја и у том тренутку нису били присутни полицијски службеници и са тројицом својих колега је бројао метке. Мисли да су [REDACTED] његов пиштољ потом ставили у блиндирану сеф који се налази у службеном возилу, не зна шта је после било са тим оружјем, те не зна како су [REDACTED] његов пиштољ доспели из сефа до полиције, као и меци, не зна када и где је то полиција преузела, а након што су му предочене његове раније изјаве везано за предметни пиштољ, изјављује да се не сећа, да је на лицу места било 100 људи, да су пре него што је дошла хитна помоћ која је одвезла [REDACTED] већ избројали метке, те након тога и пиштољ убацили у касу, а пре одласка у полицију отишли су у гаражу њихове службе и ту су ваљда вратили оружје њиховом оружару који ради у пошти, а потом су одведени у СУП. Потом наводи да је чауру и пројектил покупио после, у ствари метак је покупио после, а чауре није, те на питање суда изјављује да не зна шта је метак, шта је чаура, а шта је пројектил, те да пројектил није скупљао и не зна шта је пројектил, а на питање одбране да објасни да ако не зна шта је пројектил како не зна да га није покупио, сведок је изјавио да зна да је покупио метак, а потом на поновно питање одбране да опише метак сведок је изјавио да је то пројектил. Затим сведок наводи да нико од колега није ишао са скупља чауре, нити пројектиле, те да је узео само метак и није га интересовало да узме нешто друго, те након што му је предочена његова одбрана у којој је изјавио да су у

пошти броја метке пре него што је дошла хитна помоћ, изјавио је метке бројао после, а не пре тога, те на поновно питање суда изјављује да можда није добро разумео и можда му питање није било јасно јер нико није могао да броји метке, чауре и пројектиле пре него што је хитна помоћ одвезла [REDACTED] а то се све дешавало после, те наводи да су нашли метак, после су бројали, а на питање суда са ким је то нашао метак изјављује да не зна, да нема појма, да су ту шетали док су чекали полицију. Њихове колеге су дошле након што је Бабовић одвезен колима хитне помоћи, а након тога је заједно са колегама и Милојевићем на лицу места објашњавао истима и показивао шта се догодило, а након одласка хитне помоћи, полиција је такође дошла на лице места. Потом наводи да постоји записник у СУП ко је бројао метке, ко је преузео пиштољ и не може тога да се сети јер је 2009. године имао удес у којем је задобио бројне повреде, а не зна који већ пут одговара пред судом о овом догађају, нити зна шта је изјавио приликом сваког испитивања. Са лица места су поштанским колима одведени у гаражу, где су понели оружје и метке и ту се раздужили, а полиција им на лицу места ништа није рекла за оружје, због чега су све до вратили оружару, али напомиње да се свих тих тренутака не сећа јер је био у шоку, посебно што су у гаражи сазнали да је [REDACTED] преминуо. Није потписао потврду када му је пиштољ одузет и то је учинио неко из службе и то мисли оружар, а након што му је предочена потврда о привремено одузетим предметима 2. Одељења од 24.03.2006. године у којој је констатовано да је предмет - пиштољ марке "Застава", модел ЦЗ 99, фабричког броја 88503 предат од стране [REDACTED] сведок је изјавио да је потпис на наведеној потврди његов и да је он предао овај пиштољ. Надаље, када су овде оптужени ухапшени, показиване су му фотографије оптуженог Грујовића и Станића, као и још две слике и он није никога препознао, с тим што напомиње да и није видео лице нападача критичном приликом. Надаље, наводи да је приликом реконструкције фиксирао на фотографијама и положај где је стајао [REDACTED] иако га није видео, већ му је било отприлике познато где је он стајао за то време. Не зна ко је критичном приликом испалио први пројектил јер је пао на земљу и то није видео, а пуцао је на тог нападача зато што је био окренут ка њему и показао је приликом реконструкције где је то лице стајало, а пре него што је пао [REDACTED] ни у једном тренутку није окренуо, већ је стајао на начин како је то описао у свом исказу и није чуо да му се [REDACTED] обратио том приликом до тренутка док није повређен. Истакао је да није испалио два пројектила док се налазио у подножју степеништа, већ је други пројектил испалио тек када је био на платформи. Иначе један од нападача је био виши од другог и то можда за главу или пола главе, с тим што је тај други нападач био повијен и држао је цак, а потом наводи да не зна ко је од те двојице нападача био нападач кога је претходно видео како трчи ка степеништу, с обзиром да није видео тог другог нападача тако да и не зна који је виши а који је нижи. Након што је сведоку од стране суда предочена фотографија број 7, која је саставни део службене белешке о крим. техничком прегледу лица места од 24.03.2006. године и након што му је предочена чаура која је обележена бројем 6 у напред наведеној службеној белешци, сведок је објаснио да не зна одакле се на том месту створила чаура која је, како му је предочено од стране суда, испаљена из његовог пиштоља, јер није пуцао на том месту већ тек када је изашао на плато, а како је то показао приликом реконструкције, јер док се пео уз степенице није пуцао. Такође наводи да када су нападачи сели у кола и када су отишли видео је [REDACTED] који се у том тренутку налазио на платформи, односно [REDACTED] је тада дошао до места са којег је пре тога пуцао, при чему прецизира да је пуцао у чућећем положају, а када се [REDACTED] попео нападачи су пуцали, док он није, већ је чукао иза зидића, па се у том тренутку окренуо и видео [REDACTED] који је дошао до платформе и то како каже до места са којег је претходно пуцао на нападача, те су се потом вратили до места где се налазио [REDACTED]. Наводи да не зна да ли му је, док се налазио иза зидића, пиштољ био наслоњен на бетонски зидић или не, а не зна како на том месту нису пронађене чауре, при чему када је дошла полиција он на лицу места није ни видео предметне чауре. Иначе, што се тиче предметног возила са којим су нападачи отишли,

видео је да се ради о возилу црне боје, али не зна о којој марки возила се ради. Истакао је да није скупљао чауре на лицу места, те да је сигуран да није убио [REDACTED] јер током целог поступка био је искрен. Приликом суочења са сведоком [REDACTED], навео је да се догађај одиграо онако како је описао сведок [REDACTED], те је додао да када је видео нападача потрчао, а када је дошао до подножја степеништа, [REDACTED] и нападач су стајали, док [REDACTED] није видео, а на питање суда објашњава да је рекао да је исказ сведока [REDACTED] ачан јер је био сагнут док је трчао ка степеништу.

[REDACTED] у свом исказу наводи да је критичног дана заједно са колегама пок. [REDACTED] и [REDACTED] радио у пратњи новца за ПТТ Србија, превозили су пензије и то у блиндираном комбију којим је управљао [REDACTED]. Када су стигли до Улице Јурија Гагарина, где је требало да однесу новац у пошту, [REDACTED] је зауставио возило на паркинг простору, које је удаљено око 5 метара од степеништа, те је [REDACTED] први изашао из комбија, а потом и он, док је [REDACTED] остао у комбију да припреми вреће које је требало да однесу у пошту. [REDACTED] је седео у комбију, принео вратима три вреће, те је он узео две вреће са металним новцем, док је [REDACTED] узео врећу са папирним новцем, при чему прецизира да је и Топаловић изашао из возила, након њих, јер је то уобичајено да изађе и посматра их како односе новац ради обезбеђења. Потом су [REDACTED] и он кренули да се пењу уз степенице, ка пошти, с тим што се са десне стране степеништа налази зид, гледано у правцу њиховог кретања, а са леве стране се налази гелендер, те је он ишао испред [REDACTED] и у обе руке је носио по једну кесу и кретао се ближе гелендеру, а [REDACTED] је био неколико степеника иза њега и носио је у руци једну кесу са папирним новцем, при чему прецизира да га је крајичком ока видео да је пар степеника иза њега. Појашњава да је том приликом намерно ишао мало одмакнут од зида, а на метар или метарипо иза њега је ишао и [REDACTED]. На крају степеништа, на врху, иза зида, са његове десне стране, изненада је изашао човек који је направио један корак, стао испред њега на удаљеност од око 1 - 1,5 метар и руци је држао хеклер или неко друго аутоматско оружје. Видео је да су уста цеви тог оружја била окренута ка њему, с тим што је цев померао 5 цм лево или десно, ништа није говорио и у тренутку је видео да тај човек на глави има капуљачу, с тим што мисли да је испод те капуљаче имао још једну капу која је покривала чело до обрва, на себи је имао црну ролку која му је покривала уста и нос, тако да је практично једино успео да примети да тај човек има црне очи, на себи је имао јакну која је била раскопчана, тамне боје, а приметио је да је преко рамена имао опасач који је био закачен за оружје које је држао у руци, уперено ка њему. По његовој процени, ради се о особи висине око 180 цм. На записнику о саслушању сведока од 09.11.2007. године, сведок објашњава да је одмах након тога чуо да иза њега неко трчи, те [REDACTED] како говори: "Немој багиче када те молим", а у том моменту је одјекнуо и пуцањ, при чему напомиње да је вероватно пуцао неко иза њега јер овај човек испред њега није пуцао тог тренутка, те када је пуцањ одјекнуо, погледао је мало удесно преко рамена и приметио је [REDACTED] је био окренут супротно од њега, па претпоставља да се окренуо према оном човеку који је трчао иза њега, али у том тренутку није приметио иза себе било ког другог, а видео је [REDACTED] како полако клизи низ зид на тло. Претпоставио је тада да је сам легао на тло, па је у том тренутку пустио вреће поред себе, легао на стомак и испред себе испружио руке, главу више није подизао и у том тренутку чуо је некога да је рекао: "Убићу те, убићу те", при чему тај глас није био ни [REDACTED] ни [REDACTED] а имао је осећај по томе, на коју страну је била усмерена ова претња, да није била изречена њему, а одмах следећег тренутка зачула се нека пуцњава, чуо је неко протрчавање поред њега, али поглед није дизео и не зна о чему се радило. На записнику од 08.12.2008. године истицао је да ни једног момента није чуо речи: "Стој, пуцаћу", стекао је утисак да су речи: "Убићу те, убићу те" упућене [REDACTED] при чему мисли да те речи није упутио нападач са хеклером, који се налазио испред њега и није чуо да је то лице изговорило било коју реч током целог догађаја. Не може да определи поуздано, али мисли

да је чуо протрчавање више особа поред њега у моменту док је лежао, при чему су та лица претрчала, њему са десне стране јер је лежао ближе зиду - огради, поред које се пружа и неко жбуње. На записнику од 04.10.2011. године, сведок наводи да након што се овај човек појавио са оружјем испред њега, да је зачуо пуцањ, за који мисли да је долазио њему иза леђа и сигуран је да није дошао испред њега, а крајичком ока је приметио како лагано клиже низ зид са десне стране ка степеништу и то својим левим раменом. Помислио је да је овај пуцањ знак упозорења и да је из тог разлога легао на земљу, те је и он то учинио, а пре него што је чуо овај први пуцањ, чуо је кораке који су долазили попут трчања њему иза леђа и мишљења је да је како нешто рекао, с тим што не може да се сети тачних његових речи које је изговорио, али је имао утисак да су те речи имале значење као да је хтео да ублажи ситуацију, то је брзо речено и изгледало је као да је рекао нешто у смислу: "Стој, не пуцај" или томе слично. Док је лежао на земљи чуо је кораке попут трчања и стекао је утисак да су то кораци који су долазили из правца подножја степеништа, као и из правца где се налазио претходно човек који је држао оружје уперено ка њему и једно време као да су били поред њега, није видео шта су они радили, те је у тим тренуцима иза себе зачуо глас колеге који је викнуо нешто у смислу: "Стој", стекао је утисак да је и човек који је био испред њега нешто у том смислу довикнуо. Можда су чак једно другом викнули: "Стој, пуцаћу, пуцаћу и ја" или тако нешто, након чега је чуо више пуцњева и то са његове леве стране и иза њега. Претпоставља да су ова двојица која су била поред њега потом отрчали изнад њега, практично протрчали њему поред главе, а онда је чуо кораке иза њега, па је такође неко протрчао поред њега, а на основу касније приче са закључио је да је то био управо он. Прецизира да је из зид клизио својим левим раменом, те да након што је чуо кораке који су протрчали поред њега, односно када је чуо како је протрчао није више чуо никакву пуцњаву. Иначе осим који је био иза њега и човека који је држао оружје испред њега, друге људе на степеништу у овом периоду није видео. Када му се учинило да се ситуација смирила, односно када је настала тишина, полако је подигао главу, устао и видео неке пензионере који су такође полегали на тло, ухватио се за пиштољ и рекао који је лежао иза њега: "Ајде, чисто је", међутим му ништа није одговорио и тек тада је приметио да је било пуно крви на месту где је лежао, односно где му је била глава је још увек давао знаке живота, те му је тада откопчао каиш на панталонама како би му олакшао дисање и у том тренутку је пришао и кога није видео од тренутка када је кренуо са ка пошти, а како је неко вероватно позвао полицију, иста је дошла већ након два до три минута, с тим што су пре тога колеге из поште изашле како би указали прву помоћ, док је прва помоћ након неких 10-ак минута и иста га је одвезла док је још био жив. Иначе, он је скинуо пиштољ и исти одложио у службено возило са којим су се и довели на лице места и то на сувозачево седиште, те не зна шта је даље било са тим пиштољем, при чему је био присутан у време доласка увиђајне екипе и сигуран је да је овој екипи рекао где је одложио пиштољ који је тог дана носио. На записнику са главног претреса од 26.04.2012. године наводи да је на фотографији број 7 са реконструкције управо приказано како су се пок и он кретали степеништем и то на растојању од око 2 метра, а када је чуо пуцањ крајичком ока, преко десног рамена видео је који му је био окренут леђима и полако се наслонио на бетонски зид зграде, стекао је утисак као да је Бабовић полако клизио и тада је и он легао на бетонски плат. Док је лежао чуо је размену оружане паљбе иза и одозго са почстка степеништа, а изнад њега, на месту где је стајао први нападач, који је држао уперен хеклер у њега и учинило му се у том тренутку да је чуо доста пројектила од четири до седам. Прецизира и то након што му је предочена фотографија број 5 са реконструкције, да је то управо степенник, можда један горе или доле, где је претходно видео крајичком ока, када му је био окренут леђима. Иначе, место на којем је касније затекао пок. локви крви јесте и место које се види на фотографијама број 5 и 6 које су сачињене приликом крим. техничког прегледа

лица места 24.03.2006. године, с тим што је [REDACTED] глава била наслоњена на степеник и стекао је утисак као да је [REDACTED] био у неком полуседећем положају. Такође је навео да је, док је лежао на бетонском подезу, чуо прво кораке једне особе која се кретала уз степениште, до тог првог подеста, а касније протрчавање још једне особе, односно после пуцњава је чуо још две особе које су протрчале степеништем поред њега, при чему мисли да је његов колега [REDACTED] био та друга особа. У поновном поступку, сведок је остао при свом исказу, при чему је појаснио да је нападача који се том приликом налазио испред њега видео само у пределу очију, а после догађаја су му показали 30-ак фотографија разних лица, а мисли да су му показане и фотографије оптужених који су присутни у судници, те том приликом није препознао тог нападача, а оптуженог Грујовића и Станића је први пут у животу видео на суђењу. Том приликом је очекивао конструкције од нападача који се налази испред њега, али он је све време ћутао и тада је зачуо да је [REDACTED] промрљао нешто у смислу "Немој батице, када те молим", затим је чуо неко трчање и пуцањ или је истовремено чуо и трчање и пуцањ, више не може да буде прецизан јер се све то дешавало у року од пар секунди. Наводи да је лагано окренуо главу удесно и крајичком ока је у том тренутку видео [REDACTED] који му је био окренут леђима, који се лагано спуштао уза зид низ степениште, а након што му је предочена фотографија број 9 са реконструкције, изјављује да је управо био такав положај тела [REDACTED] у тренутку када је крајичком ока погледао у његовом правцу. Што се тиче његовог претходног кретања, како је то приказано на фотографијама број 7 и 8 са реконструкције, наводи да није гледао на који начин се креће [REDACTED] тим тренуцима, јер је ишао испред њега, а потом се појавило то НН лице. Прецизира да пре него што су кренули да се пењу уз степениште, [REDACTED] се кретао иза њега десно, а када су кренули да се пењу уз степениште, он се кретао уз ограду, а није гледао како се кретао [REDACTED], већ га је потом крајичком ока видео на начин како је то описао, односно како се лагано спушта, при чему је својим левим раменом додиривао зид. У том тренутку је раширио руке, пустио цакве са новцем, легао на земљу и главу окренуо улеви и више ништа није видео, већ је само чуо неко протрчавање уз степенице и чуо више пуцњева и то сигурно 5-6, а можда и више. Прецизира да је онда прошло једна, две или три секунде када је чуо опет протрчавање око њега, а потом је чуо пуцњава која је била удаљена и том приликом се пуцало мање неко претходно, када се пуцњава дешавала иза његове главе. Истиче да више не може да буде прецизан и као кроз маглу се сећа да је [REDACTED] рекао "Стој", али не и у ком тренутку је то рекао, а оно чега се сећа је да је зачуо пуцањ, видео [REDACTED] како се спушта лагано, а затим зачуо више пуцњева, при чему појашњава да је покојни [REDACTED] често користио речи "Немој батице" и често је то говорио у жаргону и на неки начин је тако смиривао разне ситуације, а не зна коме је упутио ове речи, да ли нападачу који је био испред њега или другом нападачу који је био иза њега. Док је стајао чуо је један пуцањ који је дошао иза њега, није чуо да је пројектил ударио у нешто јер би препознао звук, а након тога је легао на подест, потом је чуо да неко протрчава поред њега и чуо је комешање пар ногу у његовој близини, а затим креће пуцњава која је изгледала као размена ватре, односно све је пуцало и одјекивало том приликом и деловало му је као да пуцњи долазе са свих страна. Након те размене ватре чуо је друго протрчавање, а потом након неких 15 секунди чуо је опет пуцњава и та друга пуцњава му је деловала као размена ватре која је трајала до четири-пет секунди, а када је то престало, након неких 10 до 15 секунди одлучује да устане са тог бетонског подеста. Прво је видео пензионере који су се такође налазили на тој платформи и то десно од њега, а у својој близини осим [REDACTED] никог другог није видео и у тим тренуцима [REDACTED] се налазио у неком седећем положају, не може да се сети да ли му је глава била наслоњена на зид и истиче да је на реконструкцији показао положај тела пок. [REDACTED] а након што му је предочена фотографија број 22 са реконструкције изјављује да је био такав његов положај, с тим што му је глава била уз зид. Тада је прошао поред њега и кренуо је низ степенице ка комбију и гледао је око себе да види да ли се још нешто дешава и тада му је било сумњиво зато што се [REDACTED] није

померио, када се вратио до њега видео је да се исти бори за ваздух и видео је мало крви и у тим тренуцима прецизира да су [REDACTED] и даље били сами и нико им још није пришао. До тада га није померао, а потом наилази један поштар и још једна старија особа, при чему је поштар ухватио [REDACTED] главу и нешто му је ставио да заустави крварење, а након што му је предочена фотографија број 5 која је сачињена критичног дана изјављује да је можда била у питању управо та кеса која се види на фотографији. Даље наводи да му је тај поштар све време држао главу и већ су се око њих појавиле две до три особе, те је поново кренуо да се спушта низ степенице на тротоар и у тренутку је видео [REDACTED] како се враћа из правца горњег платоа низ степениште где лежи [REDACTED] се задржао код [REDACTED] а потом је дошао до њега, не зна да ли су причали и сећа се да су ширили руке, а потом је брзо дошла и полиција на лице места. Када је хитна помоћ кренула да уноси [REDACTED] возило хитне помоћи, узео је његов пиштољ и ставио у службено возило, које возило су преузеле њихове колеге које су исто и одвезли, док су [REDACTED] и он остали на лицу места, а потом су дошли инспектори, који су потом [REDACTED] и њега одвели у пошту, коју су претходно испразнили и ту су узели парафинску рукавицу, разговарали о томе шта се догодило, при чему његов пиштољ том приликом нису узели, већ је свој пиштољ накнадно предао оружару у просторијама фирме, а не зна шта је било са [REDACTED] пиштољем, при чему прецизира да је код оружара био сам. Такође наводи да је приликом критичног догађаја чуо укупно 10 до 15 пуцњева, а након што се све завршило није обраћао пажњу нити на пројектиле, нити на чауре јер му је то било потпуно неважно. Поново је прецизирао да је [REDACTED] након што се све завршило, видео на платоу, где је претходно лежао, како се враћа и иде у његовом правцу, а не сећа се да ли је у руци држао пиштољ и од тренутка пуцања до тренутка када је угледао Топаловића прошло је 20 до 25 секунди и у том тренутку налазио се на тротоару где је било паркирано возило, удаљен 3 до 5 метара од степеништа и истиче да уопште није ишао ка платформи, већ је све време био у зони степеништа, односно око места где је претходно лежао и једино се спуштао и ишао до тротоара. Истиче да ни у једном тренутку није видео [REDACTED] или нападача како пуцају. Након што му је предочен исказ [REDACTED] у делу у коме описује његово кретање након што је престала пуцњава, објашњава да ни у једном тренутку и у то је 99% сигуран, није био на платформи која се види на фотографији број 27 са реконструкције, а тек када је била реконструкција попео се уз степенице које се виде на фотографијама број 23 и 25 и зна да му је било чудно шта све има тамо када се попео уз степенице. Што се тиче самог догађаја, његово кретање је било сведено по платформи на којој је претходно лежао и спуштао се низ степенице до паркинга, где је било паркирано службено возило и то се види на фотографији број 24 са реконструкције, при чему је [REDACTED] након пуцњаве видео на врху степеништа које се види на фотографији број 23. Иначе свако ко би се налазио у зони подножја степеништа могао је да види нападача који се налази испред њега са аутоматским оружјем у руци. Након што су колима хитне помоћи са лица места одвезли [REDACTED], заједно са колегом [REDACTED] отишао у просторије поште у којој просторији су били једино са полицајцима у цивилу, док су њихове колеге из друге екипе остале напољу и налазили су се у близини службеног возила са којим су тог дана дошли на лице места. Док је био у просторији поште, обавио је разговор у једном делу просторије са полицијом и код њега се налазио његов пиштољ који није показивао полицајцима, нити је вадио метке, док се [REDACTED] налазио у другом крају просторије са полицијом и није пратио шта он ради у тим тренуцима. На лицу места није бројао метке, а није видео да ли је [REDACTED] бројао метке са колегама из друге екипе. Појашњава да мисли да му је тог дана у СУП [REDACTED] рекао да је на лицу места два пута репетирао пиштољ и да му је испао метак, односно не сећа се да ли је то рекао полицајцима или њему, али му је та прича била одмах позната и тог дана је сазнао и да је узео тај метак који му је испао накнадно. Такође на главном претресу од 25.06.2015. године наводи да док се кретао степеницама са врећама новца, а пре него што је легао на плато и пре него што је нападач изашао иза зида и пре него што је

видео [REDACTED] како клизи на зид, није чуо да је [REDACTED] било шта рекао, и за то време док се пео уз степениште није чуо било какву реакцију [REDACTED] би се окренуо, застао и ни у једном тренутку није помислио да се нешто дешава њему иза леђа. Након завршетка пуцњава и када се придигао на лицу места је видео једну врећу са кованим новцем коју је претходно носио и која се налазила на платоу на којем је претходно лежао или на степеницама иза тог платоа, али у сваком случају та врећа му је била у видокругу када је устао. Након што му је предочена изјава [REDACTED] изјављује да остаје при својој изјави да је чуо више пуцњава изнад своје главе, те мисли да је [REDACTED] испалио више од једног метка у пределу првог степеништа јер је чуо да је дошло до размене ватре, могуће је да је било и два до три метка и чуо је 7 до 8 пуцњева и одозго и одоздо, а [REDACTED] је рекао је критичном приликом код степеница пуцао у брзини, док се налазио у бацању ка заклону. Након што му је предочена фотографија број 16 са реконструкције, наводи да мисли да је пок. [REDACTED] у том тренутку стајао коју степеницу ниже и да је био окренут контра њему, односно [REDACTED] стајао управо онако како је показао на реконструкцији, а како је то фиксирано на фотографији број 9. Истиче да није видео из ког правца је испален метак који је погодио његовог колегу, али зна да тај метак није испален од стране нападача који се налазио испред њега у том тренутку и од било ког другог лица који се у тим тренуцима налазио испред њега, већ је сигуран да је тај метак испален од стране лица које се налазило у тим тренуцима иза њега. Такође наводи да не зна где се и када раздужио [REDACTED] службеним пиштољем након критичног догађаја.

Сведок [REDACTED] е на записнику са главног претреса од 10.02.2009. године објаснио да је критичног дана кренуо у пошту која се налази у Ул. Јурија Гагарина. На улици испред степеништа и то на удаљености од око 3 до 4 метара видео је паркирано доставно возило поште и видео је да су из њега изашла два радника који су носили кесе у обе руке и кренули су да се пењу уз степениште. У том моменту на врху степеништа иза стуба се појавила једна особа која је на глави имала шешир са кратким ободом, а у рукама оружје и то мисли "шкорпион", при чему мисли да је та особа на себи имала јакну светлије боје до кукова. Два радника поште која су се пела уз степениште, кретала су један иза другог са размаком од једног до два степеника и када се појавила та особа иза стуба радници поште су стали и мисли да је између њих била нека конверзација. У том тренутку, поред њега, је стазом протрчала друга особа која је на себи имала црну кратку јакну до струка и црну капуљачу на глави и која је имала пиштољ у руци. Та особа је почела да пуца, када се налазила на удаљености од око 20-25 метара од степеница и када је ова особа припуцала у правцу степеништа, приметио је да је радник поште, који се као други кретао уз степенице пао, док је у том тренутку први радник легао на степениште при самом врху. Особа која је пуцала, притрчала је и заједно са овим другим лицем је узела вреће са новцем и преко платоа кренула иза зграде. Прецизира да је та особа, која је протрчала поред њега пуцала само једанпут, а када је та особа са пиштољем пришла до степеништа, трећи радник обезбеђења, који се налазио у доставном возилу, изашао је из истог, кренуо је ка степеништу и када се налазио метар испред степеништа рекао је "стој, пуцаћу" и примећује да тај радник има пиштољ у руци. У том моменту на врху степеништа на платоу се налазе два нападача, а један од ове двојице је припуцао на овог трећег радника поште који се тада сакрио иза зидића, на дну степеништа, где се налази жива ограда, а када је на тренутак престала пуцњава нападача, радник поште је изашао иза зграде и почео да пуца пењући се уз степениште, прелазећи преко платоа и чуо је да су нападачи узвраћали на ту пуцњаву. Наводи да је чуо да је на радника поште пуцано из праца улице, односно чуо је пуцање радника поште, пуцање два нападача према њему, али и пуцање из правца улице и чуо је звук аутомобила који одлази. Такође је видео моменат када се трећи радник вратио преко платоа, на степениште и видео је када су покушали да помогну рањеном колеги и у моменту када се трећи радник вратио до степеништа, други радник поште, који је лежао на

врху степеништа се придигао и њих двојица су покушали да помогну рањеном раднику обезбеђења. Такође наводи да лице особе које се појавило иза стуба није било ничим заклоњено и сигуран је да је радник поште, који је касније лежао на врху степеништа, могао јасно да види његово лице, јер су стајали један наспрам другог, на раздаљини од највише једанпо метар. Такође прецизира да је нападач трчао стазом - тротоаром, који се налази између паркића и паркинга, ка степеништу, трчао је брзо и током трчања је испалио један метак и то је једини пуцањ који је чуо пре пада радника поште. На главном претресу, који је одржан 25.05.2012. године, сведок појашњава да је критичном приликом крећући се ка предметној пошти, видео да се на удаљености од њега од неких 50-ак метара зауставио комби за превоз новца, видео је два радника обезбеђења и то тако што је један стајао испред другог, будући да је степениште уже и мисли да се први радник обезбеђења налазио неких три степеника изнад другог радника, а када се од њих налазио на удаљености од неких 30 метара, уочио је мушку особу са врха степеништа и то како иза бетонског стуба излази, одшкринуо је јакну и једном руком је држао оружје и то мисли да је био "Хеклер", а на глави је имао шешир са ободом, какве шешире носе пецароши, при чему прецизира да не може да се сетим боје, с обзиром на протек времена. У том тренутку чуло се да неко од радника обезбеђења кометарише "нема проблема, брате" и почели су да спуштају вреће са новцем на степениште и у том тренутку чуо је да неко протрчава поред њега и то са његове десне стране. На удаљености од 10-ак метара, видео је мушкарца у црној јакни са пиштољем у руци и приликом трчања тог мушкарца чуо је један пуцањ. У том тренутку је био сигуран да је тај пуцањ дошао са његове десне стране, али сада због протекла времена више није сигуран, а сећа се да је радник обезбеђења који је стајао на степенишном делу и који се налазио неколико степеника ниже у односу на радника обезбеђења, који је био ближи бетонском подесту, пао и то пошто се већ налазио у фази спуштања врећа. Он је клонуо на степениште и то ближе десној страни степеништа - бетонском зиду стамбене зграде. Пошто је чуо пуцањ, чучнуо је и у том тренутку видео је да трећи радник обезбеђења излази из комбија, прилази степенишном делу, држећи пиштољ, стајао је на почетку степеништа и није започео радњу пењања на степениште и узвикнуо је "стој, пуцају" и у том тренутку, неко од ова два нападача се окренуо и припуцао ка њему, када се трећи радник обезбеђења бацио у страну и то према живој огради, а како се то види на фотографији број 17 са реконструкције догађаја. Сећа се да су нападачи узели све три вреће, а пошто су се удаљили ка горњем подесту и горњем степеништу, више му нису били у видокругу, али је видео трећег радника обезбеђења који се придигао и који је, када се налазио на горњем бетонском подесту поново припуцао на нападача, при чему не може да определи да ли је то било 3 или 4 пута, те је чуо неку размену ватре, али ништа није видео, имајући у виду положај у коме се тада налазио. Радник обезбеђења, који је био ближе бетонском подесту и који је све време лежао се придигао тек пошто се трећи радник обезбеђења вратио и пошто се више није чула пуцњава. Наводи да је радник обезбеђења, како је то показао на позицији број 17 са реконструкције, испалио један пројектил у правцу нападача, радник обезбеђења док се пео уз степенице није пуцао и видео је да је следећи наредни пројектил испалио када се попео изнад другог степеништа, на другом, односно горњем подесту. Такође прецизира да су му радници обезбеђења, који су се кретали уз степениште, били окренути леђима и у моменту када је чуо први пуцањ и самим тим, они су били окренути леђима и нападачу који је трчао са његове десне стране, а пуцањ који је чуо приликом трчања тог нападача је први пуцањ током догађаја. У моменту када је трећи радник радник обезбеђења испалио један пројектил у працу нападача, исти су се налазили један поред другог, на другом бетонског подесту, прецизирајући да се не ради о првом подесту, где је претходно стајао нападач са шеширом, већ на следећем горњем подесту. Такође прецизира да у моменту када је чуо први пуцањ, нападач је од степеништа био удаљен неких 20-ак метара. Приликом суочења са сведоком [REDACTED] који је изјавио да је први пуцањ чуо након што се обратио нападачима када се налазио испред степеништа, односно пошто се бацио у живу ограду, када је и видео да је један од нападача

уперио пиштољ, сведок [REDACTED] је изјавио да је то био други пуцањ који је чуо, а први пуцањ је био приликом трчања нападача док се исти налазио на удаљености од око 20-25 метара од степеништа. Такође је навео да не може заиста да определи да ли је тај други пуцањ чуо у моменту када се [REDACTED] бацио у живу ограду јер се све брзо десило, а оба радника обезбеђења су лежала на степеништу, када је трећи радник обезбеђења пришао истима. Такође приликом суочења са сведоком [REDACTED], који је изјавио да у моменту када је пришао степеништу, видео нападача који је претходно дотрчао и свог колегу [REDACTED] како стоје и како је показао на фотографијама 16, 17 и 18 са реконструкције, сведок [REDACTED] јављује да су у том тренутку и први и други радник обезбеђења били у лежећем положају. У поновном поступку, сведок [REDACTED] прецизира да су се два радника обезбеђења кретала уз степениште, један иза другог и то тако што се први кретао са леве стране степеништа, гледајући у њиховом правцу кретања, а овај други иза њега, са десне стране степеништа и када су се налазили негде на средини степеништа, видео је да се иза стуба појавио младић са упереним оружјем и то аутоматским, у раднике обезбеђења, те су радници поште застали, а у том тренутку са њихове десне стране је протрчао младић, те је чуо пуцањ са десне стране и тада је видео да је радник поште, који се кретао са десне стране степеништа и који је био иза првог радника поште, пао. Појашњава да је нападач који се појавио иза бетонског стуба имао дужу јакну до половине бутине, а на глави шешир који је изгледао као рибарски шешир, са малим ободом и мисли да се радило о платненом шеширу, али не може да прецизира да ли су јакна и шешир били светлије или тамније боје, док је нападач који је трчао на себи имао кратку црну јакну и исти је имао пиштољ у руци. Када је нападач који је трчао, дошао до степеништа, оба радника обезбеђења су већ лежала на степеништу, нападачи су покупили вреће и кренули да беже и у том тренутку трећи радник обезбеђења, који је стајао поред возила кренуо је ка степеништу, са пиштољем у рукама и викнуо "стој, пуцаћу" и то у тренутку када је дошао до подножја степеништа. Тада је чуо пуцањ који је дошао са горње стране степеништа, а у том тренутку нападачи су се налазили на почетку другог степеништа, односно прошли су плато и тада се тај трећи радник бацио иза бетонског зида, где се налази жива ограда. Када се прибрао, а то је било врло брзо, устао је и припуцао ка нападачима и у том тренутку нападачи су се већ попели на то друго степениште и налазили су се на пасарели - мостићу, који води ка крову гаража, а он је истрчао за њима и онда је чуо више пуцњева. После кратког времена чуо је рафалну паљбу која је долазила из правца Ул. Нехруове, али у том тренутку није видео нити нападача, нити трећег радника поште. Истиче да у тренутку када је нападач трчао са његове десне стране и када је чуо први пуцањ, да су радници обезбеђења који су у том тренутку стајали на степеништу и њему и том нападачу били окренути леђима, а на наредном главном претресу када је настављено његово испитивања, објашњава да су радници када се испред њих појавио нападач иза стуба били у раскораку, тако што им је једна нога била на једном степенику, а друга на другом, били су благо окренути ка нападачу који се налазио испред њих, значи благо удесно. Такође је навео да када се нападач појавио иза стуба један од радника обезбеђења рекао нешто у смислу "немој" и почели су обојица да спуштају вреће са новцем, а у том тренутку се зачуо пуцањ са његове десне стране. Иначе навео је да није био на реконструкцији критичног догађаја зато што није био позван, а након што му је предочена фотографија број 17 која је сачињена приликом реконструкције, напомиње да се радник обезбеђења није налазио на месту како је то приказано на слици у тренутку када је пуцао први пут, већ ближе почетку степеништа и то више на левој страни, односно ближе живој огради, гледајући из смера кретања радника обезбеђења. Наводи да не верује да је трећи радник са тог места могао да види нападача који се појавио иза стуба и који је држао аутоматско оружје у рукама јер у тренутку када се [REDACTED] налазио на том месту нападачи су већ кренули да беже са врећама новца, односно исти су почели да беже када им је викнуо "стој, пуцаћу", при чему су они бежали тако што је један бежао ужим степеништем, а други степеницама које су ближе згради, а између ова два степеништа

налази се бетонски стуб и ограда. Не зна да ли је [REDACTED] могао да види нападача са аутоматским оружјем у тренутку када је почео да трчи од комбија ка степеништу, јер је кренуо после пуцања и у тренутку када је [REDACTED] испалио први пројектил нападачи су се налазили на другом степеништу, а након што му је предочена фотографија број 16 са реконструкције наводи да су се налазили на другом степеништу, при чему су били ближе врха. Иначе када су ова два радника обезбеђења изашла и комбија, радник обезбеђења [REDACTED] такође изашао из комбија, налазио се са леве стране истог и налазио се ван возила када је одјекнуо први пуцањ. Након што је сведоку предочен његов исказ са записника са главног претреса од 10.02.2009. године у делу у којем је изјавио да када је нападач испалио један пуцањ, да је трећи радник обезбеђења, који се налазио у доставном возилу, изашао из возила и кренуо ка степеништу, па упитан зашто сада исказује другачије, изјављује да заиста не зна зашто је тако нешто изјавио, али је сигуран да је трећи радник обезбеђења у том тренутку био ван доставног возила. Понавља да када се [REDACTED] налазио у подножју првог степеништа, да је пуцао у правцу нападача, прецизирајући да не зна да ли је видео оба јер се један нападач налазио на другим степеницама, гледајући од подножја и у правцу тог нападача је пуцао, а други је ишао степеницама које су паралелне са овим првим, али се не виде на фотографији број 16 од бетонског зида и стуба и у том тренутку нападач у кога је пуцао био му је окренут леђима. Након што му је предочена фотографија број 1, сачињена приликом крим. техничког прегледа лица места, објаснио је да се у тренутку испаливања првог пројектила Топаловић налазио у подножју првог степеништа, ближе живој огради, један нападач се налазио на врху степеница које се виде на фотографији лево од стуба, а други нападач није кренуо тим степеницама, а његова претпоставка је да је кренуо другим степеницама, које су паралелне са овим степеницама јер се није спустио доле и није остао на лицу места, а када је Топаловић пуцао лично је видео само једног нападача који се налазио на врху других степеница, али не зна шта је тај нападач имао на себи и не зна да ли је то нападач кога је видео како трчи са његове десне стране, односно не зна који је од та два нападача у том тренутку био на тим степеницама. Након што је сведоку предочен његов исказ са главног претреса од 25.05.2012. године у делу у којем је навео да је у моменту када је трећи радник обезбеђења испалио један пројектил у правцу нападача, да су се исти налазили један поред другог на другом бетонском подесту, објашњава да је након свега овога што се десило, отишао на лице места и закључио да је немогуће да су оба нападача у том тренутку били један поред другог, а то је закључио имајући у виду да је степениште уско, те понавља да се не сећа шта је рекао раније на главном претресу, прецизирајући, а након што му је предочена његова изјава са записника од 10.02.2009. године да га нико није ни питао на околност раздвајања ових нападача, при чему поново истиче да остаје при својој изјави да када је [REDACTED] испалио први пројектил у правцу нападача, да је видео само једног нападача који се налазио при врху другог степеништа. Објаснио је да не зна зашто је другачије изјављивао раније на главним претресима, појашњавајући да је можда лоше била формулисана његова изјава. Такође је прецизирао да је прво чуо пуцањ, а онда се окренуо и видео нападача како протрчава, те је у истом тренутку погледао у правцу радника обезбеђења, при чему је један радник обезбеђења тада пао, а други се такође спустио на степениште, а након што му је предочена фотографија број 5 са реконструкције, изјављује да су радници обезбеђења отприлике тако стајали, с тим што је први радник обезбеђења који је пао био у раскораку и налазио се можда степеник ниже, а други радник се налазио испред тог радника обезбеђења нека два степеника и то је био њихов положај након првог пуцања. Након што је сведоку предочена фотографија број 4 сачињена приликом крим. техничког прегледа лица места, прецизира да се раднику обезбеђења [REDACTED] након пада налазила негде на месту где се налази црна кеса, значи на степенику на којем се налази обележен траг број 3, а ноге су му биле ка подножју степеништа, а након што му је предочена фотографија број 22 која је сачињена приликом реконструкције, изјављује да радник обезбеђења није пао како је то приказано на овој фотографији већ се његово тело

налазило уз десну stranу, уз зид зграде. Истакао је да није видео када је нападач који је трчао пуцао први пут, већ је само чуо пуцањ са његове десне стране и његово протрчавање, те изјављује да не зна да ли је тај нападач који је трчао пуцао, али је јасно чуо пуцањ са десне стране, у ком тренутку са његове десне стране није било других лица, осим тог нападача. Док је тај нападач протрчавао поред њега, пиштољ је држао, по његовом сећању у десној руци и то испред себе, уперен у правцу степеништа, савијен у лакту у висини груди. Надаље наводи да када [REDACTED] долази до подножја степеништа, пиштољ држи тако што је цев била окренута ка горе и виче "стој, пуцаћу" и у том тренутку нападачи се налазе на почетку других степеништа, те онда објашњава да у том тренутку види једног нападача, који се налази на почетку тог другог степеништа, а другог нападача није видео, када чује пуцањ и када види да се [REDACTED] баца иза зида у живу ограду, али није видео ко је пуцао, већ је само чуо пуцањ и у том тренутку нападач кога је видео је бежао, прецизирајући да није видео положај тела нападача у тренутку када је чуо пуцањ. Иначе видео је једног нападача који је трчао преко пасареле и то са места на којем се налазио, видео је [REDACTED] како пуца у тренутку када се налазио у подножју степеништа и то ка бегунцу, који се у том тренутку налазио на врху другог степеништа и бежи, а након тога више није видео нити Топаловића, нити нападача, али је чуо размену ватре. Објашњава да стално помиње нападаче који беже иако је видео само једног нападача да бежи јер је видео два нападача у тренутку пљачке и нема логике да један бежи, а да други остане на лицу места са врећом новца. Такође је навео да не зна зашто раније, приликом испитивања није рекао да је један од радника обезбеђења рекао "немој брате", можда зато што га то нико није питао, при чему је то рекао и раније на главним претресима, осим можда приликом првог испитивања. Надаље, наводи да не зна да ли је [REDACTED] када је први пут испалио пројектил, погодио нападача, а након што му је предочена изјава са главног претреса од 08.07.2015. године у делу у којем је изјавио да након што је [REDACTED] испалио први пројектил више није видео [REDACTED] нападача да пуца, већ је само чуо размену ватре, те његова изјава са главног претреса од 25.05.2012. године на којем је навео да је видео да је радника обезбеђења следећи наредни пројектил испалио када се попео изнад другог степеништа, објашњава да се више не сећа тачно, да је чуо пуцњеве, али остаје при изјави да је [REDACTED] пуцао са горњег подеста, односно пасареле, мада се више не сећа, али је сигуран да је чуо пуцње. На питање одбране колико је тачно пута видео да неко пуца, прецизирао је да је видео само када је [REDACTED] испалио само први пројектил, али је чуо пуцњеве и чуо је размену ватре. Такође, након што му је предочена изјава са главног претреса од 10.02.2009. године у делу у којем је навео да је трећи радник пуцао пењући се уз степениште, те изјава са главног претреса од 25.05.2012. године да док се пео уз степенице није пуцао, сведок изјављује да се заиста не сећа, да је видео када је трећи радник испалио први пројектил и да је трчао уз степенице, али се не сећа да ли је пуцао. Након што је сведоку предочена фотографија број 18 са реконструкције, изјављује да ни у једном тренутку нападач и пок. [REDACTED] нису стајали на начин како је то приказано на фотографији јер када је нападач дошао до тог места, [REDACTED] већ пао на степениште, а и у том тренутку и други радник обезбеђења је већ лежао на степеништу. Након што је сведоку предочена фотографија број 19 и 20 са реконструкције, истакао је да се нападач није налазио на том месту када је Топаловић испалио први пројектил, нити се [REDACTED] налазио на том месту, како је то приказано на фотографијама, када је испалио први пројекти. Такође је истакао да се заиста не сећа да ли је нападач који је трчао имао капу на глави. Такође наводи да мисли да се радник обезбеђења [REDACTED] одигао тек када је [REDACTED] шао са пасареле и мисли да [REDACTED] је ни ишао ка тој пасарели, мада у то није сигуран, а колико се сећа [REDACTED] је прво погледао шта се десило са колегом који је лежао поред њега. Након што је сведоку предочена фотодокументација која је достављена од стране Института за судску медицину О.бр. 56/06 од 02.07.2010. године, објашњава да је облик шеширића био такав, али се не сећа боје предметног шеширића и не зна да ли је био те боје, као на фотографијама. Истакао је да су радници обезбеђења, пре

првог пуцња који је чуо, њему били окренути леђима и били су у фази спуштања врећа на степениште.

Сведок [REDACTED] на записнику са главног претреса од 10.02.2009. године изјавила да је једном приликом, враћајући се из продавнице видела да једна кола горе, поред кола је видела особу, мисли да је у питању мушкарац, јер је носио панталоне, како истом горе панталоне, те како је у кеси имала јогурт, повикала је тој особи да га сачека да му исти донесе, како би са јогуртом полили опекотине, али је та особа само одмахнула руком и отрчала, те је претпоставила да је то можда неко ко живи у близини, па је отишла кући. Навела је да не може да опише ту особу, нити како је била обучена јер је иста била доста далеко од ње, а она не види добро. У поновном поступку навела је да једино чега се сећа везано за критични догађај, да је у једном тренутку, враћајући се из продавнице, видела да горе једна кола, при чему је на лицу места било доста пролазника, потом је видела неког човека који је протрчао, али не зна да ли је то човек који је упалио кола или не, а у том тренутку је од кола била удаљена око 200 метара. Навела је да не зна да ли је та особа која је протрчала била мушка или женска особа, јер се налазила далеко од ње, а како има проблема са видом, не зна ни како је та особа била обучена. Након што је сведоку предочен њен исказ са записника са главног претреса од 10.02.2009. године, навела је да није рекла да је видела да та особа гори, јер то није видела, већ је видела само ту особу како протрчава и није тачно да је тој особи повикала да му донесе јогурт, већ је то рекла комшиници поред ње и то у смислу "да ли да му помогне". Навела је да се не сећа да је тако нешто изјавила када је испитивана, не сећа се да је неко горео и можда је тако нешто погрешно унето у записник, а иначе одмах након тога је одмах отишла кући и није пратила шта се даље дешавало на лицу места.

Сведок [REDACTED] свом исказу наводи да је критичног дана око 8,30 најпре зачуо један пуцањ, због чега се његов пас уплашио и почео да бежи ка улазу у згради где живи у [REDACTED] то ка задњем улазу. Тада је видео да је мостом од улаза броја [REDACTED] улазу број [REDACTED] протрчао један момак, за њим је трчао још један момак који је пуцао из пиштоља према пошти која се налази између улаза број [REDACTED] и [REDACTED]. Први момак који није пуцао у рукама је носио беле кесе и тада му је испала једна кеса из руку, сагнуо се да је подигне, али је одмах одустао и наставио даље да трчи, те су утрчали у један ауто и марке "Ауди", старији тип, сиво плаве боје, регистарских ознака [REDACTED] и сећа се прва три броја регистарских таблица и то [REDACTED]. Иначе особа која је пуцала села је на сувозачево седиште и кроз отворена врата је пуцала и даље, а такође је видео да на седишту возача неко седи, али не зна да ли је то особа коју је претходно видео да трчи заједно са овим другим нападачем. Објашњава да је тада отишао до свог пса, који се налазио испред улаза у зграду где живи, одвео га кући и са прозора стана, који се налази на деветом спрату, погледао је ка мосту и приметио је на истом да се још увек налази једна бела кеса, која је претходно испала момку који је бежао, те је сишао поново на улицу и првом полицајцу рекао шта је видео и показао му где се налази кеса, те се потом вратио у стан. Навео је да не може да опише особу која је критичном приликом трчала и носила кесе, док је момак који је пуцао био висине 1,75-1,80м и та особа је била округле главе, кратко ошишана, без бркова и браде и наочара и на себи је том приликом имала јакну тамне боје, краћу и била је гологлава. Такође је навео да би можда и могао да препозна тог човека који је пуцао, ако би био ошишан као тада, а након што му је предочена фотодокументација од 26.12.2006. године и фотографија оптуженог Грујовић Ненада, изјавио је да та фотографија није била међу фотографијама које су му показане од стране инспектора и наводи да то није човек који је пуцао критичном приликом, а након што му је предочена фотографија број 1 и фотодокументација од 06.12.2006. године, број КТ уписника 100/1242/2006 на којој се налази Станић Владимир изјављује да би то могао да буде момак који је пуцао, али можда и није. Надаље, након што су му предочене

фотографије које су добијене од надлежних органа Аустрије, црно беле боје, изјавио је да су му неке такве фотографије показиване од стране инспектора СУП-а и то мисли на мушко лице које се налази на фотографијама, те изјављује да би и то могао да буде човек који је пуцао критичном приликом. У поновном поступку, сведок је на главном претресу навео да не препознаје нити оптуженог Грујовић Ненада, нити оптуженог Станић Владимира, уз напомену да их у животу није видео, те је објаснио да је том приликом видео једног младића који је бежао преко моста код броја 94, који је био у погнутом положају и од њега удаљен неких 20-ак метара, да је том момку у једном тренутку испала бела кеса и то код броја 86, коју је оставио, те је отишао ка ауту, а из ког аута је пуцано у правцу моста који се налазио код броја 94 и један метак је чак погодио у прву гаражу код броја 86 и на тој гаражи и данас постоји рупа од метка. Истакао је да је том приликом видео само једно лице да трчи, те није видео ни једног радника обезбеђења, нити било које униформисано лице да трчи за истим, а након што му је предочена његова изјава са записника из претходног поступка од 26.09.2007. године, као и са записника са главног претреса од 10.02.2009. године у делу у којем је описао да је видео две особе да трче једна за другом, изјавио је да је од догађаја протекло 8-9 година, да се више не сећа, да заиста не може да се сети да ли је постојала и друга особа, осим што се сећа да је пуцано из аута и након првог пуцња који је чуо, чуо је још најмање два до три пуцња. Такође је навео да је након самог догађаја евентуално могао да препозна нападача који је носио кесе, а полиција му је долазила у стан и показивала велики број фотографија, али није могао да препозна нападача са сигурношћу и није могао да укаже на то лице.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу, у који исказ је суд, на основу чл. 406 ст. 1 тач. 1 ЗКП извршио увид, с обзиром да је сведок преминуо дана 12.12.2009. године, а што је утврђено увидом у извод из матичне књиге умрлих Општине Нови Београд од 13.01.2016. године, навео да је критично јутро седео у свом стану, када се у једном тренутку зачула пуцњава, те је дошао до прозора свог стана, који се налази на петом спрату и видео је да преко пасареле трче два момка, при чему је један био нижи од другог, кратко ошишан, те је исти био погнут и трчао је унапред, а до њега је био вишљи момак, који је такође био погнут и који је имао мало дужу црну или смеђу косу и који се кретао уназад и истовремено и пуцао. У једном тренутку му је испала нека кеса под степеништа, али је она наставио да се креће, као и онај други момак који је и даље пуцао, те су убрзо обојица замакли са друге стране пасареле и више их није видео. На главном претресу од 16.03.2009. године сведок је појаснио да је први момак који је трчао има црну дужу косу, док је други имао смеђу косу, био је кратко ошишан, чак је можда био и ћелав, при чему је нижи трчао ка згради броја [REDACTED] а виши са смеђом косом је трчао уназад ка броју [REDACTED] исти је пуцао ка радницима обезбеђења код зграде број 94 и том приликом је видео два радника обезбеђења. Лице које је пуцало је пиштољ држало у десној руци и видео му је у руци пиштољ и то чини му се да се ради о пиштољу руски ТТ.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу, у чији исказ је суд, на основу чл. 406 ст. 1 тач. 1 ЗКП извршио увид у доказном поступку, с обзиром да је сведок преминуо дана 05.06.2012. године, а што је утврђено увидом у извод из матичне књиге умрлих од 13.01.2016. године, навео да се критичном приликом налазио у Ул. Јурија Гагарина и кретао се ка пошти, када је у једном тренутку зачуо пуцње, при чему је прецизирао да са места на којем се налазио није могао да види место на коме се налази пошта, а једна жена коју је питао, рекла му је да неки пуцају на пошту, те да не иде тамо. Објашњава да је стао и убрзо су два момка претрчала улицу испред њега, долазећи из правца поште, ка неким паркираним колима на улици, чије марке и боје не може да се сети и у једном тренутку, једном човеку који је трчао из руку је испало пиштољ или део пиштоља, а видео је да када му је то испало на улицу да се нешто ту и раставило. Иначе радило се о неком дугачком пиштољу, а у другој руци је држао врећу и том истом човеку је испала и враћа на улицу.

Даље наводи да се тај човек сагнуо и узео пиштољ, док је други човек који је трчао за њим узео врећу са улице, а није видео да ли је тај претходно било шта имао у рукама. Ти што су покупили врећу и оружје, отрчали су до кола, ушли у иста и онај што је носио пиштољ сео је на задње седиште, отворио је врата и то десна задња врата и почео да пуца ка пошти и колико се сећа испалио је 7 до 8 метака, док је други човек који је покупио врећу сео на место возача. У том тренутку они су били 5 до 6 метара удаљени од њега и тада је оном што је пуцао довикнуо "што пуцаш бре", а то лице му ништа није одговорило, нити га је погледао, али је приметио да је био мало крвав по глави, а видео је да и када је пуцао да му се тело некако заносило у десну страну, као да је хтео да падне. Објаснио је да човека који је покупио врећу није добро видео, није му видео лице, тако да не би могао да га опише, а што се тиче другог младића, коме је испало оружје, изгледао му је као Ром јер је био црн у лицу, био је доста мршав и нижи од њега, при чему је прецизирао да је висок 1,80 м и на себи је нешто црно - неку мајицу дугих рукава. Након догађаја полиција је брзо дошла, те су му исти у његовом стану показали неких 20-ак фотографија, али није могао да препозна човека са оружјем, кога је у том тренутку можда и могао да препозна.

Сведок [REDACTED] у свом исказу је навео да се критичног дана налазио у стану, када је чуо два пуцња, при чему је прецизирао да не чује добро, те је изашао на прозор и са прозора је приметио две особе. Објаснио је да је једна особа била виша и на себи је имала јакну светле боје, док је друга особа имала јакну тамне боје, при чему није приметио да је било ко од њих имао нешто на глави, капу или шешир, при чему је овај виши хтео да иде право, на Нехруову улицу, а овај нижи је вукао лево, те је тај превагнуто, те су отишли улево. Такође је приметио да се једна особа теже креће и то зато што је овај нижи вукао ту другу особу и у рукама ове две особе није видео нити оружје, нити неку кесу или врећу.

Сведок [REDACTED] у свом исказу наводи да је критичног дана била у кухињи када је чула интензивну пуцњаву, због чега је стала на прозор и преко прозора који гледа ка пасарели приметилa једну особу која је носила две кесе како трчи преко пољанчета иза пасареле. Објаснила је да слабије види и ова особа је била удаљена од њега, тако да не може детаљније да се изјасни о тој особи, осим што је видела да у свакој руци носи по једну кесу и трчи ка пијаци. Такође се сећа да је особа у горњем делу била обучена у нешто тамно.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу, у чији исказ је суд, на основу чл. 406 ст. 1 тач. 1 ЗКП извршио увид у доказном поступку, имајући у виду да је увидом у извод из матичне књиге умрлих од 28.10.2015. године утврђено да је наведени сведок преминуо дана 26.04.2015. године, навео да се дана 24.03.2006. године у преподневним часовима [REDACTED]

У једном тренутку супруга је вриснула и рекла је "гори човек", те је погледао кроз прозор и видео на спортском игралишту, које је 30-40 метара удаљено од његовог прозора, како гори једно путничко возило марке "Ауди", модел јаје, односно модел 80, те је отишао до собе да узме ћебе и одмах је истрчао из стана. Тада је видео једног младића старости око 25-27 година који се трчећим кораком удаљавао од возила и протрчао је буквално поред њега на удаљености од око 10-ак метара. То лице је на себи имало боксерице или бермуде, не зна да ли је имао нешто обувено на ногама или не и мисли да је на себи имао неку лагану јакну или горњи део тренерке. Напомиње да није видео лик младића јер је брзо протрчао поред њега, а полиција га је више пута звала и одлазио је на препознавање и никога није препознао међу понуђених милион фотографија. Тај младић је био висок око 180 цм, нормалне грађе, ништа није имао на глави и лицу и његова коса је била црна, нормалне дужине. Иначе, наведени момак када је протрчао поред њега није горео, односно није био у пламену.

Сведок [REDACTED] свом исказу наводи да је у критично време радила на месту благајника у предметној пошти, с тим што о самом догађају нема сазнања јер је на посао дошла тек у 13,30 часова. Истакла је, а након што јој је предочен списак размене достављен од стране представника ЈП ПТТ саобраћаја Србије од 24.03.2006. године, да је она парафирала тај списак размене о преузетих 35.000,00 динара кованог новца, те је навела да је износ од 4.003.000,00 динара прецртан зато што је тај новац одузет и од стране поште никада није преузет. Напомиње да због протекла времена не може да се сети да ли је преузела комплетну врећу са новцем или само новац, при чему је објаснила да је свака врећа обележена и сваку врећу прати свежањска називница која је тада била или папирна или од картона.

Представник оштећеног предузећа ЈП ПТТ Србије [REDACTED] у свом исказу је навео да из писмене документације коју је доставио суду произилази да радник поште број 11073-129 није запримио новац у износу од 4.003.000,00 динара, а да је запримио новац у износу од 35.000,00 динара, из чега произилази да је дана 24.03.2006. године одузет новчани износ у укупном износу од 4.003.000,00 динара. Иначе из списка размене произилази да је радник поште примио две вреће у којима се налазио новац у износу од 20.000,00, односно 15.000,00 динара, а трећа врећа није запремљена, а то је и врећа која је однета и у којој се налазио новац у износу од 4.003.000,00 динара. Компанија "Дунав осигурање" је Јавном предузећу ПТТ Србија надокнадила штету, те из тих разлога, с обзиром да су обештећени није истакао имовинскоправни захтев, а придружио се кривичном гоњењу оптужених.

Суд је исказе сведока [REDACTED] Че [REDACTED] и [REDACTED] денио као јасне и логичне, а како су њихови искази у битним елементима усаглашени са другим изведеним доказима, те као такви чине логичну целину и представљају чињенични склад, то је исте прихватио. Суд је при томе имао у виду да искази сведока нису усаглашени у погледу појединих детаља, али је сматрајући да је то последица субјективних својстава сведока, па тиме и запажања, а затим и описивања критичног догађаја нашао да ова околност није од битног утицаја, па тиме је и без значаја за оцену њихове доказне снаге.

Такође суд је ценио исказе представника оштећеног предузећа [REDACTED] [REDACTED] која није непосредни очевидац критичног догађаја већ је као благајник предметне поште преузела новац који није одузет критичном приликом, па је исте прихватио, с обзиром да су у потпуности потврђени изведеним доказима и то пре свега одлуком о ликвидацији штете Компаније "Дунав осигурање" од 19.09.2006. године, те увидом у путни лист за транспорт новца на линији реда превоза Службе за трезор ЈП ПТТ саобраћаја "Србија" од 24.03.2006. године, као и увидом у списак размене од 24.03.2006. године.

Представник породице пок. [REDACTED] у свом исказу, који је дат на записнику о саслушању сведока који је сачињен пред истражним судијом Вишег суда у Бијелом Пољу у предмету Пом.И. 148/12 дана 14.08.2012.године навсо да у своје име и у име своје породице се придружује кривичном гоњењу оптужених и истиче имовинскоправни захтев.

Сведок [REDACTED] супруга оптуженог Грујовић Ненада, је искористила своје законско право, те није сведочила у овом кривичном поступку.

Сведок [REDACTED] супруга оптуженог Станић Владимира, је искористила

своје законско право, те није сведочила у овом кривичном поступку.

Читањем потврде о привремено одузетим предметима ПУ за Град Београд - УКП 2. Одељење од 06.12.2006. године утврђено је да дана 06.12.2006. године овлашћено службено лице од Станић Вање привремено одузело, између осталог, следеће предмете: један мобилни телефон марке "Нокиа" златне боје ИМЕИ броја 358807002230254 са претплатничком картицом 065 411-2004, и једну личну карту на име Станић Владимира ЈМБГ 0604972710213, серијског броја СР14934631, један црни памучни качкет са белим натписом "Sergio Tacchini" и знаком за исти, један црни памучни качкет, један бели растегљиви завој на којој се налази тамнија мрља, један мобилни телефон марке "Нокиа" црне боје ИМЕИ броја 359771008995477, више комада хидрофилне газе, једну кутију еластик фластера типа "Fleksogal" на коме је хемијском оловком на полеђини исписано: "343" па испод тога "2095346", четири ампуле "Новалгетола" у белој папирној кеси, једну крему "Vogotal", једну флашицу кантарионовог уља, једну флашицу течног воденог пудера, две пластичне теглице мелема за опекотине "Jomelop G", једну флашицу мелема за опекотине зелене боје "Jomelop E", једну кутију "Bivacin" прашка, једну флашицу кантарионовог уља од 50 мл, једна каса кључ са натписом "Економ" и утиснутим бројем [REDACTED] везан металном кариком на којој се налази црна плочица са белим утиснутим бројем [REDACTED] и три картице МТС са ПИН и ПУК кодом, претплатничком бројем [REDACTED]

Читањем потврде о привремено одузетим предметима ПУ за Град Београд - УКП 2. Одељење од 25.12.2006. године несумњиво је утврђено да је овлашћено службено лице од Јоксимовић Нине привремено одузело један мобилни телефон марке "Нокиа 8210" серијског ИМЕИ броја [REDACTED] један мобилни телефон марке "Самсунг СГХ 500" серијског ИМЕИ броја [REDACTED] један мобилни телефон марке "Нокиа 1600" серијског ИМЕИ броја [REDACTED] и једну МТС претплатничку картицу броја [REDACTED] серијског броја [REDACTED]

Читањем потврде о привремено одузетим предметима ПУ за Град Београд - УКП 2. Одељење од 26.12.2006. године несумњиво је утврђено да је од оптуженог Бранислава Андрића дана 26.12.2006. године од стране овлаженог службеног лица привремено одузет један мобилни телефон марке "Нокиа" ИМЕИ броја [REDACTED] са припадајућом картицом серијског броја [REDACTED]

Увидом у службену белешку о криминалистичко-техничком прегледу лица места УКП - Одељење криминалистичке технике КУ.бр. 6335/2006 - КТ.бр. 100/311/2006 од 24.03.2006. године са фотодокументацијом и ситуационим планом утврђено је да је дана 24.03.2006. године у Новом Београду у Ул. Јурија Гагарина број 94 извршена крим. техничка обрада лица места којом приликом је констатовано да прегледом картонских и пластичних картица на врећама од новца и нарукнице ручног сата које су затечене на лицу места нису пронађени трагови папиларних линија. Прегледом лица места, простора око зграде број 94 и 86 у Ул. Јурија Гагарина пронађени су следећи трагови:

бројем 1 обележена је чаура са ознаком "ППУ 9 мм Лугер" која је затечена на платоу између паркинга и зграде број 94 у Ул. Јурија Гагарина;

бројем 2 обележен је метак са ознаком "ППУ 9 мм Лугер" који је затечен на платоу између паркинга и зграде број 94 у Ул. Јурија Гагарина;

бројем 3 обележен је траг црвене боје налик на крв који је затечен на ступеништу ка улазу зграде број 94 у Ул. Јурија Гагарина;

бројем 4 обележена је врећа са металним новцем која је затечена на платоу испред улаза зграде броја 94 Улице Јурија Гагарина;

бројем 5 обележена је чаура са ознаком "ППУ 9 мм Лугер" која је затечена на

платоу испред улаза зграде број 94 у Ул. Јурија Гагарина;

бројем 6 обележена је чаура са ознаком "ППУ 019 - Д" која је затечена код улаза зграде броја 94 у Ул. Јурија Гагарина на степеништу које води иза зграде;

бројем 7 обележен је траг црвене боје налик на крв који је затечен на платоу иза зграде броја 94 у Ул. Јурија Гагарина;

бројевима 8 и 9 су обележени трагови црвене боје, налик на крв који су затечени на степеништу ка простору између зграда број 94 и 86 Улице Јурија Гагарина;

бројем 10 обележена је врећа са металним новцем која је затечена на платоу између зграда 94 и 86 у Ул. Јурија Гагарина;

бројем 11 обележен је траг црвене боје налик на крв који је затечен на платоу између зграда број 94 и 86 Улице Јурија Гагарина;

бројевима 12, 13 и 14 су обележене чауре са ознаком "ППУ 9мм Лугер" које су затечене на пролазу између гаража зграде 86 Улице Јурија Гагарина;

бројем 15 обележена је чаура са ознаком "ППУ 9мм Лугер" која је затечена испред зграде број 86 у Ул. Јурија Гагарина код спортске кладонице;

бројем 16 обележена је капа сиве боје која је затечена испред зграде броја 86 у Ул. Јурија Гагарина код спортске кладонице;

бројем 17 обележен је траг црвене боје налик на крв који је затечен испред зграде броја 86 Улице Јурија Гагарина код спортске кладонице;

бројем 18 обележена је метална наруквица од ручног сата која је затечена испред зграде број 86 Улице Јурија Гагарина код спортске кладонице;

бројем 19 обележен је ручни сат марке "Сторм" који је затечен испред зграде број 86 Улице Јурија Гагарина код спортске кладонице;

бројевима 20, 21 и 23 обележени су меци са ознаком "ППУ 9мм Лугер" на којима се уочавају тргови црвене боје налик на крв који су затечени испред зграде број 86 у Ул. Јурија Гагарина код пекаре;

бројем 22 обележен је траг црвене боје налик на крв који је затечен испред зграде броја 86 у Ул. Јурија Гагарина код пекаре;

бројем 24 обележен је траг црвене боје налик на крв који је затечен на коловозу Ул. Нехруова у коловозној траци ка реци Сава у нивоу зграде број 86 Ул. Јурија Гагарина;

бројевима 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 и 32 су обележене чауре са ознаком "ППУ 9 мм Лугер" који су затечени на коловозу Улица Нехруова у коловозној траци ка реци Сава у нивоу зграде број 86 у Ул. Јурија Гагарина;

на коловозу Ул. Нехруова у коловозној траци ка реци Сава на удаљености од 20 м од зграде број 86 у Ул. Јурија Гагарина ка реци Сава затечена је чаура са ознаком "ППУ 9мм Лугер";

оштећење спољног прозора у достаној сали поште број 129 у [REDACTED] П [REDACTED] оштећење на прозору и зиду мале собе стана број [REDACTED] [REDACTED] су фотографисани, а прегледом наведених места нису пронађени пројектили;

са одеће пок. [REDACTED] Ургентном центру узет је узорак црвене боје налик на крв;

са руку пок. [REDACTED] узет је тест на присуство барутних честица;

од [REDACTED] узет је пиштољ марке "ЦЗ 99", фабричког броја 88503, а од [REDACTED] узет је пишто марке "ЦЗ 99", фабричког броја 88419;

сви наведени трагови црвене боје налик на крв су изузети на филтер папиру; прегледом лица места нису пронађени други трагови.

Сви пронађени трагови су достављени ОКТ на обраду, а лице места је фотографисано у затеченом стању.

Увидом у службену белешку о криминалистичко техничком прегледу лица места УКП - Одељење крим.технике број КТ уписника 100/325/2006 од 28.03.2006. године

утврђено је да су дана 28.03.2006. године овлашћена службена лица обавили крим. техничку радњу узимања узорака и преузимање листа новина и то у Новом Београду у Ул. Омладинских бригада бр. 200, те је констатовано да је на изгужваном листу новина "Политака", без видљивог датума, пронађен један, највероватније крвав траг папиларних линија, који је третиран "амидоблек"-ом и фиксиран размерном фотографијом и на наведеном листу новина применом хемијских метода сребро нитрата и "амидоблек" нису пронађени други трагови папиларних линија, а наведени лист новина преузет је од [REDACTED]. Даље је наведено да је дана 28.03.2006. године, на захтев радника 2. Одељења УКП СУП-а Београд извршено узимање узорака са трага црвене боје, налик на крв, затеченом на степеништу испред улазних врата зграде у Омладинских бригада бр. 200 и то: два узорка са две саслушене капљице црвене боје изузета су стругањем са подлоге, један узорак са брисотине затечене поред наведених капљица изузет помоћу физиолошког раствора на стерилном штапићу и један узорак са горе наведеног листа новина фиксиран исецањем дела листа новина.

Читањем потврде о привремено одузетим предметима Секретаријата у Београду, УКП 2. Одељење од 25.12.2006. године несумњиво је утврђено да је овлашћено службено лице дана 25.12.2006. године од [REDACTED] привремено одузело између осталог следеће предмете: 1.120 евра у апоенима 1x500 евра, 5 мобилних телефона и то један мобилни телефон марке "Самсунг" ИМЕИ броја [REDACTED] са картицом [REDACTED], један мобилни телефон марке "Нокиа" ИМЕИ броја [REDACTED] са картицом [REDACTED], један мобилни телефон марке "Нокиа" ИМЕИ броја [REDACTED] са картицом [REDACTED], један мобилни телефон марке "Нокиа" ИМЕИ броја [REDACTED] са картицом [REDACTED], један мобилни телефон марке "Сименс" ИМЕИ броја [REDACTED] са картицом [REDACTED], 1.200 евра и апоенима 9x100, једну мобилну картицу мреже "Ултра" серијског броја [REDACTED], једну "Хало" картицу вредности 300 динара, серијског броја [REDACTED], једну камеру марке "Мустек" модел ДВ3032 са припадајућом кутијом, два блокчића у коме су исписани бројеви телефона, један црни роковник са бројевима телефона, једну личну карту на име Грујовић Ненад серијског броја [REDACTED], један картон Завода за тансфузију крви на име Грујовић Ненада и једну реплику пиштоља марке "Колт" серијског броја 41019126, писма и документа неутврђеног броја на име Грујовић Ненада и гарантне листове за следеће ИМЕИ бројеве [REDACTED].

Читањем потврде о враћеним предметима Секретаријата у Београду, Управе криминалистичке полиције 2. Одељење од 27.12.2006. године, несумњиво је утврђено да је овлашћено службено лице дана 27.12.2006. године вратило [REDACTED] следеће ствари: једно путничко возило марке "Пежо 206", регистарских ознака [REDACTED], један свежањ од пет кључева међу којима се налази кључ од наведеног путничког возила, једну саобраћајну дозволу за напред наведено путничко возило на име [REDACTED], [REDACTED] до и овлашћење за напред наведено путничко возило којим је овлашћен [REDACTED] из Београда са станом у [REDACTED], 2.320 евра, један мобилни телефон марке "Самсунг" ИМЕИ броја [REDACTED] са картицом [REDACTED], један мобилни телефон марке "Нокиа" ИМЕИ броја [REDACTED] са картицом [REDACTED], један мобилни телефон марке "Нокиа" ИМЕИ броја [REDACTED] са картицом [REDACTED], један мобилни телефон марке "Нокиа" ИМЕИ броја [REDACTED] са картицом [REDACTED], један мобилни телефон марке "Сименс" ИМЕИ броја [REDACTED] са картицом [REDACTED], мобилну картицу мреже "Ултра" серијског броја [REDACTED], једну "Хало" картицу вредности 300 динара, серијског броја [REDACTED], једну камеру марке "Мустек" модел ДВ3032 са припадајућом кутијом, два блокчића у коме су исписани бројеви телефона, један црни роковник са бројевима телефона, више писاما на име Грујовић

Ненада и гарантне листове за следеће ИМЕИ бројеве [REDACTED]
и [REDACTED]

Наведену писмену документацију суд је у потпуности прихватио с озбиром да је састављена у складу са одредбама ЗКП, од стране овлашћених лица и у прописаној форми.

Увидом у обдукциони записник Института за судску медицину, Медицинског факултета у Београду С.бр. 277/2006 од 24.03.2006. године са фотодокументацијом, сачињен од стране др Драгана Јечменице и др Бранимира Александрића, утврђено је да је [REDACTED] преминуо дана 24.03.2006. године у Ургентном центру у Београду, да је смрт насилна и да је наступила услед разорења можданог ткива пројектилом испалиеним из ручног ватреног оружја. Рана у чеоном пределу (у пределу унутрашњег краја леве обрве на око 0,5 цм улево у односу на уздужну средишњу линију главе и око 12 цм испод свода темена промера око 0,9x0,8 цм неравних, нагњечених и на неколико места зракасто зацепљених, крвљу подливених ивица из рана) представља улазни отвор прострелине која се каналом кроз леви обрвни лук и кости предње лобањске јаме са леве стране наставља у лобањску дупљу, пролази кроз основичну страну леве полотине великог мозга, захваћујући део леве полотине малог мозга и кроз кост левог потиљачно-заушног предела пружа се до излазне ране у левом потиљачно-заушном пределу (у левом потиљачно-заушном пределу на око 12 цм испод свога темена и око 6 цм иза и у нивоу горњег пола леве ушне шкољке налази се уздужно постављена цеваста рана лучног изгледа дужине око 1,5 цм, чије су ивице и стране ране неравне и крвну подливане). Правац канала прострелине је од напред уназад и с десна у лево. У допуни обдукционог записника доц. др Драгана Јечменице од 15.06.2009. године произилази да је улазна рана прострелине главе која се налази у чеоном пределу промера око 0,9x0,8 цм, а излазна рана ове прострелине у левом потиљачно-заушном пределу је цеваста, дужине око 1,5 цм и по прегледу и обдукцији тела пок. [REDACTED] да обе наведене ране констатовани су значи хирушке интервенције. С озбиром на то да је при обдукцији утврђено како се улазно-излазни отвори прострелине главе налазе на практично истој удаљености од свода темена (око 12 цм испод) то произилази да поред тога што је правац канала прострелине од напред у назад и с десна у лево, посматрано у трећој димензији, канал ове прострелине је практично хоризонталан, процењено у анатомском положају леша на леђима.

Увидом у писмени налаз и мишљење Института за судску медицину О.бр. 56/06 од 06.12.2006. године који је дат од стране комисије вештака у саставу Доц.др Оливера Стојковића и Проф. др Бранимира Александрића, несумњиво је утврђено да је дана 28.02.2006. године од МУП РС, Секретаријата у Београду, УКП 2. Одељење наведеном Институту достављена провидна, незатворена, најлон кеса у којој је затечено следеће:

1. једна већа папирна врећа затворена једном металном кламерицом са налепницом са бројем и прикаченом картицом "прилог са увиђаја... качкет...1...16" и у кеси се након отварања затиче један шешир од сивкасто памучног материјала, са штепаном ободом око читавог обима главе. Са спољашње стране шешира на једном месту, непосредно уз нашивен џеп, са спољне стране тканина је тачкасто и мрљасто замазана садржајем црне боје величине чиодне главе, на ободу шешира се налазе још три сличне мрље, сличне величине, на рубу обода шешира на два места и то на једном месту са задње стране шешира, као и на једном месту на рубу обода са предње стране шешира, тканина је замазана сасушеним садржајем мрке боје цртастог изгледа у дужини од око 5 мм. Овај траг даје позитивну реакцију на бензидинску пробу, па су оба ова трага изузета исецањем тканине шешира и на тај начин су формирана два узорка и то први узорак означен као 2006340-2 од трага са задње стране шешира, док је узорак означен као 2006340-3 начињен са трага са предње стране шешира. Са унутрашње стране обода шешира и то на самом ободу са његове задње стране пронађена је длака црне боје дужине око 3,5 цм, која је

изузета и коришћена за накнадне анализе, као узорак означен као 2006340-4. Наведено је да је у циљу идентификације лица које је носило овај шешир узет брис са унутрашње стране обода шешира и то из региона који тесно налаже на чело особе која носи овај шешир и овај узорак је означен као 2006340-5.

2. једна мања папирна кеса за коју је металном кламерицом прикачена картица "прилог са увиђаја ... крв..1 гардероба УЦ...." Наведено је да због околности проналажења и фиксирања овог трага, овај траг у овом тренутку није узет за ДНК анализу.

3. једна мања папирна кеса за коју је металном кламерицом закачена картица "прилог са увиђаја... крв ...комада 1...3... локва ...". Наведено је да овај узорак такође није отворан у овом тренутку.

4. једна мања папирна кесица за коју је металном кламерицом закачена картица "прилог са увиђаја ... крв ... комада 1...7...локва..." У наведеној кеси је након отварања затечен један квадратни комад филтер папира пресавијен на четири дела са две стране замазан светлије црвеним садржајем налик на сасушену крв, на једном месту исечен је део хартије и на том месту хартија недостаје. Са описане мрље исечен је за ДНК анализу један узорак величине око 1x0,5 цм и овај узорак је искоришћен за накнадне генетичне анализе са ознаком 2006340-6.

5. једна мања папирна кесица за коју је металном кламерицом закачена картица "прилог са увиђаја ... крв ...комада 1...8..." У овој кеси се након отварања затиче један комад филтер папира квадратног облика на два места натопљен садржајем светло црвене боје налик на крв, на једном месту недостаје део хартије у промеру око 0,5x0,3 цм и у циљу формирања узорка означеног као 2006340-7 исечен је део филтер папира димензија око 1x0,5 цм.

6. једна мања папирна кесица за коју је металном кламерицом закачена картица "прилог са увиђаја ... крв ... комада 1... 9". У овој кеси се након отварања затиче један комад филтер папира квадратног облика на коме се на његовом централном делу налази мрља кружног облика, величине кокошјег јајета, при чему је око половине ове мрље исечено са филтер папиром и ту на том месту недостаје хартија. Од остатка мрље који се налази на описаном филтер папиру исечено је око 1x0,5 цм и овај узорак је коришћен за даље анализе под ознаком 2006340-8.

7. једна мања папирна кесица за коју је металном кламерицом закачена картица "прилог са увиђаја ... крв ... комада 1... 11". У овој кесици се након отварања затиче комад филтер папира квадратног облика на два места натопљен садржајем црвенкасте боје, а на једној од ове две потписане замазаности недостаје део филтер папира промера око 5x8мм, исечак материјала филтер папира који сарже описану замазаност је промера око 1x0,5 цм узет за накнаде ДНК анализе под ознаком 2006340-9.

8. једна мања папирна кесица за коју је металном кламерицом закачена картица "прилог са увиђаја ... крв ... комада 1... 17". У кеси се након отварања затиче један комад филтер папира већим делом површине натопљен светло смеђим црвенкастим садржајем налик на крв са кога је у циљу формирања узорка исечен део папира у промеру 1x0,5 цм и на тај начин је формиран узорак означен као 2006340-10.

9. једна мања папирна кесица за коју је металном кламерицом закачена картица "прилог са увиђаја ... део наруквице сата ... 1... 18". У овој кеси се након отварања затиче метална наруквица од сата са угравираном ознаком "Сторм" на копчи сата и ознаком "Time last styl" са унутрашње стране колче, као и ознаком "Сторм" Но и ознаком "2016064" угравираном са унутрашње стране ове наруквице на два места. Са спољне стране наруквице налази се већи број трагова налик на крв у виду размања и ситнијих прскотина које су дале позитивну реакцију на бензидинску пробу, а брисом овог дела наруквице која садржи описану замазаност формиран је узорак означен као 2006340-11. На брису се такође примећују трагови сиво црне боје налик на сребрни прах за скидање папиланих линија.

10. једна мања папирна кесица за коју је металном кламерицом закачена картица

"прилог са увиђаја ... сат ... комада 1... 19". Након отварања затечен је један ручни сат мало већих димензија са четири бројчаника од којих је један бројчаник са плавом основом и уписаним натписом "Сторм", други бројчаник са белом основом који показује температуру у степенима целзијуса, трећи бројчаник са црном основом који показује стране свста и четврти бројчаник са зеленом основом који представља дигитални сат. На спољашњој површини сата видљива је замазаност мрко црвене боје налик на крв, величине зрна грашкa, те је овај мрка скинута стерилним штапићем наквашеним дестилованом водом и на тај начин је формиран узорак 2006340-12.

11. једна мања папирна кесица за коју је металном кламерицом закачена картица "прилог са увиђаја ... метак ... 20". У кеси се након отварања затиче један метак од револвера са угравираном ознаком "9мм Лугер ППУ" ћириличним словима, који једним делом своје површине замазан црвенкастим садржајем налик на сасушену крв, те је брис овог трага скинут стерилним штапићем са ватом наквашеном дестилованом водом и на тај начин је формиран узорак са ознаком 2006340-13.

12. једна мања папирна кесица за коју је металном кламерицом закачена картица "прилог са увиђаја ... метак ... 1... 21". У кеси се након отварања затиче један метак од револвера са ознаком "9мм Лугер ППУ" угравирано ћириличним словима, који је једним делом своје површине замазан црвенкастим садржајем налик на сасушену крв, те је брис овог трага скинут стерилним штапићем са ватом наквашеном дестилованом водом и на тај начин је формиран узорак означен као 2006340-14.

13. једна мања папирна кесица за коју је металном кламерицом закачена картица "прилог са увиђаја ... крв ... 1... 22". У овој кеси се затиче комад филтер папира квадратног облика промера око 10 цм који је у средишњем делу замазан и делимично натопљен сасушеним садржајем мрко црвене боје, на површини величине кокошјег јајета. Овај филтер папир је делом просечен, а делом је исечен, тако да недостаје део филтер папира који садржи описану мрљу у промеру од око 2x1цм. У циљу генетичких анализа исечен је део филтер папира који је садржао описану замазаност у промеру око 1x0,5цм и на овај начин је формиран узорак означен као 2006340-15.

14. једна мања папирна кесица за коју је металном кламерицом закачена картица "прилог са увиђаја ... метак ... 1... 23". У овој кеси је затичен један метак сличних карактеристика као и претходно описана два метка, па је са истог скинут биолошки траг брисом стерилне вате наквашене дестилованом водом и на тај начин је формиран узорак означен као 2006340-16.

15. једна мања папирна кесица за коју је металном кламерицом закачена картица "прилог са увиђаја ... крв ... 1... 24... узорак узет са крвне групе". У кеси се затиче комад филтер папира квадратног облика промера око 10x10цм, већим делом своје површине натопљен светло смеђим саржајем налик на крв и на једном делу овог филтер папира исечен је комад који је садржао описану замазаност и на овом месту хартија недостаје. Исецањем цела филтер папира промера око 1x0,5цм који је садржао описано замазаност формиран је узорак 2006340-17.

Надаље у налазу и мишљењу је наведено да је дана 29.03.2006.године МУП РС доставио акт од 29.03.2006. године Н.бр. 325/06 у чијем прилогу је достављено следеће:

- једна провидна најлонска кесица у којој се налази комад папира беле боје, А4 формата, који је на једном месту замазан мрким садржајем налик на крв и узет је исечак који узорак је означен као 2006340-18.

- једна папирна мања кесица затворена са металним кламерицама на којој је прикачена картица "прилог са увиђаја Н.бр. 325... изузимање тр крви... 28.03.2006... крв...3...степениште зграде". У овој кеси се налази једна пластична епрувета затворена целим запушачем кроз коју је провучен дрвени штапић на чијем крају се налазио комадић вате, при чему је већим делом овај комадић вате исечен и сама епрувета је замазана мрким садржајем са унутрашње стране и овај садржај је скинут стерилним штапићом са ватом

наквашеном дестилованом водом и на тај начин је формиран узорак означен као 2006340-19.

- једна папирна кесица затворена са металним кламерицама на којој је прикачена картица "прилог са увиђаја Н.бр. 325...изузимање трагова крви...Омладинских бригада 200...28.03.2006...крв новине...1...преузете од [REDACTED] (нечитко)". Након отварања у овој папирној врећици је наведено да се ништа не затиче.

- једна папирна врећица са картицом на којој је уписан исти текст као на претходној у којој се након отварања и изручивања садржаја на бели стерилни папир затиче прашкасти материјал мрко црвене боје који када се тестира на бензидинску пробу даје позитивну реакцију сутеришући на присуство крви у овом трагу и стерилним штапићем са ватом наквашеном дестилованом водом покупљен је овај прах и на тај начин је формиран узорак који је означен бројем 2006340-1.

Даље је наведено да је дана 04.04.2006. године узет референтни узорак [REDACTED] рођеног 15.05.1978. године и то две капи крви из прста руке, а од узорака крви узетог приликом обдукције тела сада пок. [REDACTED] и фиксираног на филтер папиру формиран је референтни узорак. Комисија судских вештака је на основу утврђених ДНК профила дала следећи закључак:

- ДНК анализом узорка 2006340-1 утврђен је комплетни ДНК профил у коме се не садрже ни ДНК профил [REDACTED], ни ДНК профил [REDACTED].

- ДНК анализом узорка 2006340-2 утврђен је комплетан мушки ДНК профил који се не подудара са ДНК профилом [REDACTED] ни са ДНК профилом [REDACTED].

- ДНК анализом узорка 2006340-3 утврђен је комплетан мушки ДНК профил који се не подудара са ДНК профилом [REDACTED] ни са ДНК профилом [REDACTED].

- ДНК анализом узорка 2006340-4 није утврђен ДНК профил

- ДНК анализом узорка 2006340-5 утврђен је комплексни мешани ДНК профил у коме се не садржи ни ДНК профил [REDACTED] ни ДНК профил [REDACTED].

- ДНК анализом узорка 2006340-6 утврђен је комплетни мушки ДНК профил који се не подудара са ДНК профилом [REDACTED] са ДНК профилом [REDACTED].

- ДНК анализом узорка 2006340-7 утврђен је комплетни мушки ДНК профил који се не подудара са ДНК профилом [REDACTED] ни са ДНК профилом [REDACTED].

- ДНК анализом узорка 2006340-8 није утврђен ДНК профил

- ДНК анализом узорка 2006340-9 утврђен је комплетни мушки ДНК профил који се не подудара са ДНК профилом [REDACTED] ни са ДНК профилом [REDACTED].

- ДНК анализом узорка 2006340-10 утврђен је комплетни мушки ДНК профил који се не подудара са ДНК профилом [REDACTED] ни са ДНК профилом [REDACTED].

- ДНК анализом узорка 2006340-11 утврђен је комплетни мушки ДНК профил који се не подудара са ДНК профилом [REDACTED] ни са ДНК профилом [REDACTED].

- ДНК анализом узорка 2006340-12 утврђен је комплетни мушки ДНК профил који се не подудара са ДНК профилом [REDACTED] ни са ДНК профилом [REDACTED].

- ДНК анализом узорка 2006340-13 утврђен је комплетни мушки ДНК профил који се не подудара са ДНК профилом [REDACTED] ни са ДНК профилом [REDACTED].

- ДНК анализом узорка 2006340-14 утврђен је комплетни мушки ДНК профил

који се не подудара са ДНК профилом [REDACTED] ни са ДНК профилом [REDACTED]

- ДНК анализом узорка 2006340-15 утврђен је комплетни мушки ДНК профил који се не подудара са ДНК профилом [REDACTED] ни са ДНК профилом [REDACTED]

- ДНК анализом узорка 2006340-16 утврђен је комплетни мушки ДНК профил који се не подудара са ДНК профилом [REDACTED] ни са ДНК профилом [REDACTED]

ДНК анализом узорка 2006340-17 утврђен је парцијални мушки ДНК профил који се не може интерпретирати

- ДНК анализом узорка 2006340-18 утврђен је комплетни мушки ДНК профил који се не подудара са ДНК профилом [REDACTED] ни са ДНК профилом [REDACTED] али који се садржи без остатка у ДНК профилу добијеног анализом узорака 2006340-1 и 2006340-19

- ДНК анализом узорка 2006340-19 утврђен је комплетни мешани ДНК профил који се не садржи без остатка ни ДНК профил [REDACTED] ни ДНК профил [REDACTED]

- ДНК профили добијени анализом узорака трагова 2006340-2, 2006340-3, 2006340-6, 2006340-7, 2006340-9, 2006340-10, 2006340-11, 2006340-12, 2006340-13, 2006340-14, 2006340-15 и 2006340-16 међусобно се подударају. Учесталост овог утврђеног ДНК профила израчуната на основу учесталости одговарајућих генских маркера процењених у референтној популационог бази података доводи до закључка да се са поузданошћу већом од 99,99% може тврдити да је овај ДНК профил јединствен у популацији Србије. Комисија је на основу изнетих закључака дала мишљења да су биолошки трагови крви пронађени на задњој и предњој страни достављеног сивог шешира (предмет означен као траг број 16 у криминалистичко техничком извештају са лица места), у локвама крви са лица места означеним у криминалистичко техничком извештају као трагови број 7, 8, 11, 17, 22, траг крви на делу наруквице сата марке "Сторм" (предмет означен као траг број 18 у криминалистичко техничком извештају са лица места), траг крви са сата марке "Сторм" (предмет означен као траг број 19 у криминалистичко техничком извештају са лица места), као и трагови крви са метака који су у криминалистичко техничком извештају са лица места били означени као трагови број 20, 21 и 23, сви потичу од једне мушке особе. Сви ови наведени трагови не потичу од оштећеног [REDACTED], као и осумњиченог [REDACTED]. Идентитет особе која је оставила свој биолошки материјал у наведеним узорцима у том тренутку није могао бити утврђен будући да се међу 1.623 ДНК профила у регистру ДНК профила Института за судску медицину није налазио подударни ДНК профил.

Увидом у допунски писмени налаз и мишљење Института за судску медицину О.бр. 56/06 од 26.12.2006. године, који је дат од стране комисије судских вештака Доц.др Оливера Стојковића и Проф.др Бранимира Александрића утврђено је да биолошки трагови крви пронађени на задњој и предњој страни достављеног сивог шешира (предмет означен као траг број 16 у криминалистичко техничком извештају са лица места), у локвама крви са лица места означеним у криминалистичко техничком извештају као трагови број 7, 8, 11, 17, 22, траг крви на делу наруквице сата марке "Сторм" (предмет означен као траг број 18 у криминалистичко техничком извештају са лица места), траг крви са сата марке "Сторм" (предмет означен као траг број 19 у криминалистичко техничком извештају са лица места), као и трагови крви са метака који су у криминалистичко техничком извештају са лица места били означени као трагови број 20, 21 и 23, сви потичу од Грујовић Ненада.

Судски вешатак др Оливер Стојковић на главном претресу је појаснио да се из списка гена који су анализирани од стране Националног центра ИНТЕРПОЛ-а у Бечу види

да је тај центар за анализу референтног узорка оптуженог Грујовић Ненада користио друге хемикалије, али је ипак добила идентичан ДНК профил, односно добијен је ДНК профил који су и они као вештаци установили анализом биолошких трагова са лица места, те управо на основу те идентичности ова два ДНК профила и могли су да у својој допуни налаза се одреде у смислу порекла анализираних биолошки трагова. Такође анализом биолошких трагова пронађених на лицу места који су наведени у закључку, из њиховог налаза и мишљења, утврђени су међусобно истоветни ДНК профили за које је накнадним анализама спроведеним у ДНК лабораторији НКЦТЦ установљено да су идентични и са ДНК профилем оптуженог Ненада Грујовића. Наводи да са поверењем већим од 99,99% се може тврдити да у популацији Србије, као и у светској популацији нема још једне особе која би имала исти такав ДНК профил, идентичан профилу Ненада Грујовића, те имајући утврђену овако високу вероватноћу практично се са научном сигурношћу може тврдити да биолошки трагови пронађени на лицу места потичу од оптуженог Грујовић Ненада. Надаље наводи да се у конкретном случају биолошки трагови које је анализирао били у довољној количини да се могу урадити чисти ДНК профили, а такође су у конкретном случају, сви узорци који су били анализирани били изузети, сачувани и достављени на начин који му је омогућавао и обезбеђивао успешну анализу и поуздану интерпретацију. Иначе везано за вештачење шешира, у налазу је јасно наведено да крв нађена на ободу шешира припада оптуженом Грујовић Ненаду, а нигде није, нити се може тврдити да је Грујовић носио шешир. Такође је појаснио да од Заједнице "Крим форензик" постоје препоруке и сугестије о начину обезбеђивања биолошких трагова у стању подобном за њихово даље вештачење и може да посведочи да су сви трагови већ били сачувани на такав начин, то су углавном биле папирне врећице, ваздухопропусне, са потписом особе која је паковала. Иначе, приликом достављања трагова за вештачење, у складу са правилима струке, вештаци детаљно описују трагове у затеченом стању, односно у стању у ком су ти трагови достављени, те се у принципу сачињава и фотодокументација којом се документује стање трагова пре него што су на њима обављене било какве анализе и у овом конкретном случају овај принцип је испоштован. Трагове који су били предмет вештачења, а са којих су претходно били изузети неки делови били су подобни за ДНК анализе јер да нису не би ни били приказани у налазу и мишљењу и не би у том случају дали закључак да сви ови анализирани трагови потичу од оптуженог Ненада Грујовића. Објаснио је да на основу анализе коју су спровели, а такође имајући у виду доступне тестове и анализе, није могуће поуздано ни утврдити ни проценити старост биолошког материјала, односно време које је протекло од момента када су неки трагови остављени, до момента анализе. Надаље наводи да је идентитет особе од које потиче траг крв, а који узорак је обележен лабораторијском ознаком 2006340-18 није могао да буде утврђен будући да одговарајући референтни узорак особе од које овај траг потиче њима није достаљен и овај конкретни траг задовољава услове за уношење у регистар ДНК профила Института за судску медицину, што је и учињено, при чему је напоменуо да ће суд без одлагања обавестити уколико у будућности дође до подударања са неким накнадно узетим референтним ДНК профилем. Такође је појаснио да прах који служи за изузимање папиларних линија, не утиче неповољно на подобност биолошких трагова за вештачење, међутим, са друге стране, због начина наношења праха за изазивање отисака папиларних линија помоћу четкице, а због коришћења једног истог комплета опреме на више места може доћи до унакрсне контаминације трагова приликом њиховог изузимања, односно биолошки материјал са једног места злочина се преко те четкице може пренети на неко друго место злочина. Објаснио је да је ова могућност посебно опасна када су у питању контактни трагови, односно трагови које неко остави обичним контактом коже са неким предметом, а много је мање изражена када су у питању сасушени трагови биолошких течности, као што је у конкретном случају. Истакао је да је његово мишљење да је у брису скинутом са трагова крви пронађених на металној наруквизи сата утврђен ДНК профил особе која је ту крв оставила, а не ДНК профил неке особе која је неки свој контактни траг оставила на неком

другом лицу места и трагови у конкретном случају нису били компромитовани.

Суд је у потпуности прихватио, како основни, тако и допунски писмени налаз и мишљење комисије судских вештака Института за судску медицину, те исказ судског вештака др Оливера Стојковића који је дат на главном претресу, оценивши га као јасан и детаљно образложен, те дат у свему у складу са правилима струке и науке, при чему је судски вештак др Оливер Стојковић аргументовано одговорио на сва питања одбране, те му је поклатио пуно веру и прихватио га.

Читањем потврде о привремено одузетим предметима Секретаријата у Београду - УКП - 2. Одељење од 24.03.2006. године, несумњиво је утврђено да је овлашћено службено лице наведеног одељења у службеним просторијама привремено одузело од [REDACTED] дана 24.03.2006. године један пиштољ марке "Застава", модел ЦЗ 99, фабричког броја [REDACTED]

Читањем потврде о привремено одузетим предметима Секретаријата у Београду - УКП - 2. Одељење од 24.03.2006. године, несумњиво је утврђено да је овлашћено службено лице наведеног одељења у службеним просторијама привремено одузело од [REDACTED] дана 24.03.2006. године један пиштољ марке "Застава" модел ЦЗ 99, фабричког броја [REDACTED]

Читањем извештаја ПУ за Град Београд - Управе криминалистичке полиције - 2. Одељење од 24.02.2009. године, произилази да је у истом наведено да овлашћена службена лица наведеног одељења достављају на захтев суда од 10.02.2009. године пиштољ марке "ЦЗ" 99 мм, фабричког броја 88503 са припадајућим оквиром у којем се налазе три метка одузет дана 24.03.2006. године од радника обезбеђења ЈП ПТТ Србија - [REDACTED] пиштољ марке "ЦЗ" 99 мм, фабричког броја 88419 са припадајућим оквиром у којем се налази 15 метака одузет дана 24.03.2006. године од радника обезбеђења ЈП ПТТ Србија - [REDACTED]

Читањем писменог налаза и мишљења судског балистичара Милана Куњадића В.бр. 1769-10 од 25.05.2010. године несумњиво је утврђено да је из судског депозита преузето 16 чаура, калибра 9 мм (15 са ознаком ППУ 9 мм Лугер и једна са ознаком ППУ 01 9 - Д), при чему су чауре означене бројевима 1, 5, 6, 12, 13, 14, 15, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 и 32, као и чаура затечена на коловозу Нехруове улице која није посебно обележена. Из допозита суда, од стране вештака, преузета су и два пиштоља и то ЦЗ 99, број 88503 калибра 9 мм ([REDACTED]) и ЦЗ 99, број 88419 калибра 9 мм ([REDACTED]). У налазу је даље наведено да су из оба пиштоља извршена пробна испаливања ради прибављања пробних чаура за упоређивање и током испаливања је утврђено да су оба пиштоља исправна. Надаље, чауре са лица места су упоређиване под компаративним микроскопом са пробним чаурама које су испале из предметних пиштоља и утврђено је да чаура калибра 9 мм, са ознаком ППУ 01 9 - Д, означена у скици и КТ извештају бројем 6 и пробне чауре испале из пиштоља ЦЗ 99 калибра 9 мм, број 88503 имају идентичне како опште, тако и посебне карактеристике испаливања. Такође је утврђено да 15 чаура калибра 9 мм саознакама ППУ 9мм Лугер, које су означене у скици и КТ извештају бројевима 1, 5, 12, 13, 14, 15, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 и 32 и чаура затечена на коловозу Нехруове улице која није посебно обележена су по карактеристикама испаливања, како општим, тако и посебним међусобно идентичне и испале су из једног оружја (непознатог) калибра 9 мм Д. Вештак је на основу резултата налаза дао мишљење да је чаура калибра 9мм са ознаком ППУ 019-Д означена бројем 6 испале из пиштоља марке ЦЗ 99, калибра 9 мм број 88503, а да је 15 чаура калибра 9 мм, са ознаком ППУ 9 мм Лугер означене бројевима 1, 5, 12, 13, 14, 15, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 и 32 и чаура затечена на

коловозу Нехруове улице, која није посебно обележена, су међусобно идентичне и испалене из једног оружја калибра 9 мм Д.

Увидом у писмени налаз и мишљење балистичара Милана Куњадића и Копечни Милоша од 22.01.2013. године утврђено је да метак са ознаком ППУ 9 мм Лугер, који је у службеној белешци о криминалистичко-техничком прегледу лица места од 24.03.2006. године означен као траг број 2 се није налазио у лежишту метка неког од два пиштоља марке "ЦЗ" модел 99, калибра 9 мм пара, фабричких бројева 88503. Утврђена је подударност у траговима са чаурама које су пронађене на лицу места и означене бројевима 1, 5, 12, 13, 14, 15, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 и 32 и чауре која није посебно обележена, а која је пронађена на коловозу Нехруове улице и метку који је у службеној белешци о крим. техничком прегледу лица места означен као траг број 2, односно утврђено је да се спорни метак (који је обележен као траг број 2) налазио у лежишту метка оружја из кога су испалене наведене чауре. Иначе 15 достављених пиштољских чаура које су пронађене на лицу места и означене бројевима 1, 5, 12, 13, 14, 15, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 и 32 и чаура која није посебно обележена, а која је пронађена на коловозу Нехруове улице потичу од метака калибра 9 мм пара испалених из једног истог пиштоља марке "ЦЗ" система 99, калибра 9 мм пара.

Увидом у допунски писмени налаз и мишљење судског вештака балистичара Милана Куњадића од 30.01.2013. године, а у ком налазу се судски вештак изјаснио по примедбама оптуженог Грујовић Ненада које је изнео на главном претресу од 16.11.2012. године, произилази да је урађено допунско балистичко вештачење заједно са вештаком Копечни Милошем у НКПЦ-у и истим је утврђено да су 15 чаура које су пронађене на лицу места (1, 5, 12, 13, 14, 15, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 и 32 и чаура која није посебно обележена) испалене из поштоља система ЦЗ 99 калибра 9 мм пара. Даље је наведено да се у даљини пуцања може изјашњавати само на основу материјалних трагова који се могу наћи око улазне ране на одећи или телу оштећеног, а у овом случају приликом обдукције, око улазне ране, која се налазила у пределу унутрашњег краја леве обрве, нису пронађене честице нитрата, стога су се вештаци изјаснили да је испаливање извршено са растојања које је ван домета барутних честица, при чему је прецизирао да је дomet барутних честица за пиштољ калибра 9 мм до око 80 цм, а да са балистичког становишта нема материјалних елемената да се утврди положај учиниоца приликом пуцања. За необележену чауру, која је наведена у крим. техничком извештају и фотографисана приликом увиђаја, након извршеног вештачења је утврђено да има исте карактеристике испаливања као осталих 14 чаура које су означене бројевима 1, 5, 12, 13, 14, 15, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 и 32. Надаље, вештак је навео да је примедба оптуженог основана у делу налаза и мишљења када су се уместо на службену белешку о крим. техничком прегледу лица места позивали на КТ извештај, али је објаснио да се у пракси често скраћено наведена службена белешка о крим. техничком прегледу лица места наводи као КТ извештај, а при томе је навео да када је простор на коме се збио догађај већи онда се у пракси прави план лица места, уместо скице. Такође је наведено да је тачно да је у вештачењу од 01.08.2010. године на страни број 10 судско-медицинског и балистичког вештачења у другом пасусу под тачком 6 погрешно наведено "записник о увиђају", а треба да стоји "службена белешка о крим. техничком прегледу лица места". Надаље је наведено да чаура која је у скици лица места означена под бројем 6 и пронађена на "другом" степеништу могла је бити испалена са тог степеништа, а исто тако се не искључује могућност да је чаура померена, односно да је евентуално померена са платоа и то се не може поуздано утврдити, а евентуално померање (покрети) трагова на лицу места, као што су чауре, меци, пројектили и други предмети, се никада не могу искључити. Иначе извршеним балистичким вештачењем од 22.01.2013. године није потврђена могућност да је метак који је означен бројем 2 репетиран из пиштоља марке ЦЗ 99, број 88503, калибра 9 мм пара, а како је то наведено у тачки VI

мишљења судско балистичко медицинског вештачења од 10.08.2010. године, а која могућност је произилазила из до тада исказа сведока Топаловић Радослава, као и показивања приликом реконструкције догађаја. Упоредивање под компаративним микроскопом отиснутог трага и бацача на метку који је обележен бројем 2 саознаком ППУ 9 мм Лугер и чаура које су пронађене на лицу места и које су означене бројевима 1, 5, 12, 13, 14, 15, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 и 32, као и чауре која није посебно обележена утврђено је да су карактеристике отиска из бацача, идентичне на основу чега се може закључити да је репетиран из пиштоља система ЦЗ 99 који је припадао лицу које је испалило наведене чауре које су пронађене на лицу места. На лицу места, на степеништу, где је дошло до повређивања [REDACTED] сим чаура нису пронађени нити пројектили, нити оштећења пројектила, што онемогућава да се прецизно одреди правац испаливања пројектила. Такође је наведено да је вештак извршио пробна испаливања из пиштоља ЦЗ 99, калибра 9 мм пара сведока [REDACTED] (7 метака) под условима да је висина пиштоља била на 140 цм, пиштољ је држао у нормалном ставу за гађање, а чауре су испале на бетонску подлогу, те су чауре из пиштоља испале превцем удесно и уназад, на растојању између 110-230 цм.

Судски вештак балистичар Милан Куњацић је на главном претресу који је одржан дана 12.03.2013. године навео да остаје у свему при својим допунским налазима и мишљењима који је израдио 22.01.2013., односно 30.01.2013. године и то како у погледу комисијског налаза и мишљења, које је урадио заједно са Копечни Милошем, у погледу идентификације метка који је пронађен на лицу места и који је означен као траг број 2, као и утврђивање врсте и марке оружја из кога су испале пронађене чауре на лицу места. Такође је навео, а везано за допунски налаз од 30.01.2013. године да се у истом изјаснио на примедбе оптуженог које су изнете на записнику о главном претресу који је одржан 16.11.2012. године, с тим што је прецизирао да се није изјаснио на примедбе оптуженог које су се тичале рада и поступања припадника ПУ за Град Београд, већ се изјаснио само на питања која се тичу балистике. Такође је навео да остаје у свему при налазу од 10.08.2010. године сем у погледу тачке VI мишљења, где се изјашњавао о могућности да метак који је пронађен на лицу места репетиран из пиштоља [REDACTED], како је то [REDACTED] показивао на реконструкцији, међутим идентификацијом коју је урадио са колегом Копечни Милошем утврђено је да метак који је означен бројем 2 није испалио из пиштоља [REDACTED], већ из пиштоља из којег је испалило 15 чаура које су пронађене на лицу места. Даље је одговарајући на питање одбране објаснио да је на реконструкцији сведок [REDACTED] показао да је критичном приликом пуцао према лицу, које се налазило, како се то види на фотографији број 20, која је сачињена приликом реконструкције, приближно на средини степеништа, односно то је место где су пронађени трагови крви, а поново је истакао да не може као судски вештак да определи из ког положаја је испалио пројектил који је погодио [REDACTED], објашњавајући при том да је недовољно да само постоје чауре као траг да би се одговорило на такво питање, а да нема нити оштећења пројектила, нити самих пројектила на лицу места, а исто тако на основу прострелине кроз главу, не може се утврдити ни калибар пројектила. Такође је навео да пројектил не мора да остане на лицу места након испаливања, односно проласка у конкретном случају кроз главу по [REDACTED] јер могу да "одлете" било где, односно изван физичког домаћа простора који је био предмет увиђаја. Надаље је објаснио да је приликом реконструкције лица места измерио дужину степеништа где се одиграо догађај, да би се приближно оријентисао према ситуационом плану и степениште у делу где је пронађено тело и трагови крви на степеништу дужине 3,60 метара и то од земљане површине до првог подеста, а не може да се сети, због протекла времена, да ли вршио и мерење ширине степеништа, при чему је истакао да у конкретном случају размера скице лица места за њега као балистичара и није од битног значаја јер је неспорно да се чаура означена бројем 1 налази у дну степеништа, а чаура означена бројем 5 на првом бетонском

подесту, а других трагова сем тог места, као балистичар, није имао да анализира. Надаље, вештак је на главном претресу објаснио да предмет вештачења нису били меци који су у службеној белешци о крим. техничком прегледу лица места означени бројевима 20, 21 и 23. Такође је навео да је тачно да је направио омашку на фотографији 20 са реконструкције догађаја од 06.07.2010. године и то у тексту изнад фотографије и да је у првом реду након речи "потом", уместо [REDACTED] треба да стоји презиме [REDACTED] и објаснио је да је у питању очигледна омашка приликом куцања. Надаље наводи да као вештак балистичке струке не може да определи како се метак означен као траг број 2 нашао на месту где је фотографисан приликом израде службене белешке о крим. техничком прегледу лица места, али може да претпостави да се нападач вероватно налазио у близини тог метка и да је у неком тренутку вршио репетирање, те да му је тада тај метак и испао из пиштоља. Такође је, одговарајући на питање одбране, навео да нема елемената на основу којих бих могао да констатује да је било рикошета који је погодио главу пок. [REDACTED] а евидентно је да је пројектил ударио приликом улазне ране у главу покојног великом енергијом чим је пробио лобању главе и направио излазну рану.

Увидом у допунски писмени налаз и мишљење судског вештака балистичара Милана Куњадића В.бр. 2094-13 од 27.03.2013. године утврђено је да је из судског депозита преузето 15 чаура калибра 9 мм са ознакама ППУ 9 мм Лугер, означене бројевима 1, 5, 12, 13, 14, 15, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 и 32, као и чаура затечена на коловозу Нехруове улице која није посебно обележена и једна са ознаком ППУ 01 9 - D и 4 метка са ознаком ППУ 9 мм Лугер означени бројевима 2, 20, 21 и 23 који су фиксиране на лицу места. Преглед три метка са оловним пројектиlima калибра 9 мм пара, који су означени бројевима 20, 21 и 23 извршен је под стерео микроскопом и утврђено је да на сва три метка постоје трагови отиска извлакача и избадача (траг избадача слабије отиснут на мецима означеним бројевима 20 и 23), а на мецима постоје паралелне уздужне линије у виду огреботина, настале од лежишта метка. Трагови избадача, извлакача и уздужни тргови на чаурама, по својим општим карактеристикама не одговарају траговима утврђеним на метку означеним бројем 2 и чаурама које су означене бројевима 1, 5, 12, 13, 14, 15, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 и 32 и чаури затеченој на коловозу Нехруове улице која није посебно обележена. На основу напред наведеног дата је мишљење да три метка калибра 9 мм пара са ознаком ППУ Лугер достављена са лица места и означена бројевима 20, 21 и 23 се нису налазила у лежишту метка пиштоља ЦЗ система 99 из којег је испалењено 15 чаура 1, 5, 12, 13, 14, 15, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 и 32, чаура затечена на коловозу Нехруове улице која није посебно обележена и репетиран метак калибра 9 мм означен бројем 2, већ у неком другом оружју калибра 9 мм пара.

Суд је напред наведене налазе и мишљења оценио као јасне, логичне, прецизне, детаљно образложене и дате у свему у складу са правилима струке и науке, а како је, при томе вештак Милан Куњадић аргументовано одговорио на сва питања одбране, то је суд напред наведене налазе и мишљења у потпуности прихватио.

Увидом у записник о реконструкцији на лицу места од 06.07.2010. године произилази да су на реконструкцију приступили заменик ВЈТ у Београду Вера Станић, браниоци оптужених адв. Зора Добричанин, адв. Иван Бајазит, адв. Момчило Минић, адв. Драгослав Огњановић и адв. Мирослав Граовац, судски вештаци Милан Куњадић и Бранимир Александрић, те сведоци [REDACTED]

Увидом у писмени налаз и мишљење комисије судских вештака у саставу проф. др Бранимира Александрића и диплинг Милана Куњадића од 10.08.2010. године, као и увидом у фотодокументацију која је сачињена приликом реконструкције критичног догађаја, произилази да се критични догађај одиграо дана 24.03.2006. године, око 8,30

часова у Новом Београду у Ул. Јурија Гагарина бр. 94 са степеништу испред поште број 129, да је [REDACTED] удмах након повређивања примљен у Ургентни центар у Београду (истог дана у 9 часова) где је на пријему био у стању дубоке коме, а локалним прегледом су установљене по једна рана изнад корена носа и у левом потиљачном пределу, које су хирушки обрађене и ушивене и због задобијених повреда [REDACTED] је задржан на болничком лечењу где су примењене све адекватне мере лечења, али је он и поред тога умро не долазећи свести након око сатипо времена по пријему, односно истог дана у 10,25 часова. На основу обдукције тела пок. [REDACTED] а, са сигурношћу се може закључити да је он критичном приликом задобио једну прострелину главе и мозга нанесену пројектилом из ручног ватреног оружја, што је узроковало његову смрт, те према томе његова смрт је у директно узрочно-последичној вези са задобијеним повредама критичном приликом. Даље је наведено да су карактеристике прострелине главе и мозга, које је критичном приликом задобио [REDACTED] такве да се улазна рана задобијене прострелине налазила у пределу унутрашњег краја леве обрве, на 12 цм испод свода темена и на 0,5 цм улево у односу на предњу уздужну средишњу линију главе. Ова рана је била хирушки обрађена, а по скидању хирушких конаца констатовано је следеће: рана је била неправилног кружног облика, промера 9x8 мм и на неколико места "зракасто зацепљених" ивица и страна са леве стране, (што се види и на фотографијама са обдукције), а у пределу унутрашњег, а делом и доњег и горњег полуобима ове ране њене ивице су биле нагњечене у појасу широком до 3 мм - нагњечни прстен настао дејством пробојне снаге пројектила. Проба на присуство несагорелих барутних честица из предела ове ране је дала негативан резултат. Излазна рана задобијене прострелине се налазила у левом потиљачном пределу, такође на 12 цм испод свода темена, али на 6 цм улево у односу на задњу уздушну средишњу линију главе. Такође и ова рана је била хирушки обрађена, по скидању хирушких конаца констатовано је да је рана била цепастог изгледа, дуга око 1,5 цм. Проба на присуство несагорелих барутних честица из предела ове ране је такође дала негативан резултат. Иначе, обдукцијом је констатована једна мала огуљотина на кожи у пределу леве чеоне кврге, дакле на истуреном делу главе, а констатовано је и присуство крви у левом уху, носу и устима. Надаље у налазу и мишљењу је наведено да из записника о увиђају, скици и фотодокументацији са лица места, као и на основу спроведених вештачења, на лицу места су пронађени следећи трагови:

- једна чаура испред првих степеништа (број 1 у скици) за коју је вештачењем утврђено да је испалена из непознатог оружја калибра 9 мм;

- један неиспаљени метак испред првих степеништа калибра 9 мм (број 2 у скици);

- локва крви на средини првих степеништа (број 3 у скици),

- на средини других степеништа, изнад првог платоа једна чаура (број 6 у скици) коју је једино (од свих пронађених чаура) балистичким вештачењем утврђено да је испалена из пиштоља марке ЦЗ 99, калибра 9 мм, фабричког броја 88503, који је припадао раднику обезбеђења [REDACTED];

- даље дуж кретања нападача (на основу исказа и реконструкције) пронађене су појединачне и група чаура (број 5, 12, 13, 14, 15, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 и 32 у скици као и једна у скици необележена чаура), за коју је балистичким вештачењем утврђено да су испалене из истог непознатог оружја, калибра 9 мм, као и чаура испред првог степеништа (број 1 у скици);

- почев од платоа, изнад врха другог степеништа (број 7 у скици) па дуж кретања нападача (на основу исказа и реконструкције) пронађени су трагови крви у виду падајућих капи (број 7, 8, 11, 17 и 22 у скици), те на наруквизи сата (број 18 у скици) и самом сату (број 19 у скици), као и на сивом шеширу (број 16 у скици) и групи неиспаљених метака (број 20, 21 и 23 у скици) - за све наведене трагове крви је ДНК вештачењем утврђено да припадају истој особи.

Закључује се да је на лицу места пронађена само једна чаура која је испалена из

пиштоља марке "ЦЗ 99", калибра 9 мм, који припада раднику обезбеђења [REDACTED] (број 6 у скици), затим укупно 15 чаура за које је балистичким вештачењем утврђено да су испаљене из истог непознатог оружја калибра 9 мм (број 1, 5, 12, 13, 14, 15, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 и 32, као и једна у скици необележена чаура). Констатовано је да на лицу места није пронађен ни један пројектил. Такође је наведено да су судски вештаци присуствовали реконструкцији догађаја на лицу места које је обављено 06.07.2010. године о чему су сачинили фотодокументацију, те су на основу свих изведених закључака дали мишљење везано за критични догађај:

I На основу обдукције тела пок. [REDACTED] са сигурношћу се може закључити да је он критичном приликом задобио једну прострелину главе и мозга нанесену пројектилом из ручног ватреног оружја што је узроковало његову смрт. Наведена прострелина главе и мозга је медицински посматрано у време задобијања представљала смртоносну телесну повреду. Према томе, смрт [REDACTED] је у директној узрочно последичној вези са добијеним повредама критичном приликом.

II Улазна рана задобијене прострелине налазила се уз унутрашњи крај леве обрве, а излазна у левом потиљачном пределу. Канал задобијене прострелине је био прав и пружао се од напред ка назад и улево и представљао је само продужетак уздужне осе цеви оружја из којег је испаљен смртоносни пројектил. На основу обдукцијом установљених карактеристика улазне ране задобијене прострелине (нагњечни прстен настао дејством пробојне снаге пројектила) може се закључити да је испаљивање смртоносног пројектила извршено са растојања које је било веће од максималног домета барутних честица. На основу напред наведеног несумњиво се закључује да је [REDACTED] био предњом и десном страном лица - чела окренут ка устима цеви повредног оружја.

III Након задобијања прострелине главе [REDACTED] је морао одмах изгубити свест, а због задобијене прострелине главе, која је између осталог била праћена и великим крварењем (из саме ране, из левог уха, носа и уста), то је на месту његовог пада по губитку свести морала остати велика локва крви на тлу. Према томе, на основу напред реченог, као и на основу трагова - локве крви на средини првог степеништа, са сигурношћу се може закључити да је [REDACTED] прострелину главе задобио непосредно око места где је била ова локва крви, могуће како је то на реконструкцији показао [REDACTED] (слика 22 са реконструкције). У близини овог провог степеништа пронађене су и две чауре, за које је балистичким вештачењем утврђено да су испаљене из једног истог непознатог оружја (број 1 и 5 у скици).

IV На основу пронађене чауре број 6 у скици - на средини другог степеништа за коју је балистичким вештачењем утврђено да је испаљена из пиштоља [REDACTED] као и на основу његовог показивања на реконструкцији (слика 25 са реконструкције), може се закључити да је [REDACTED] био трећи за нападачем уз друго степениште пуцати, како је то сам и изјавио.

V На основу проналаска чаура - 13 чаура дуж кретања нападача, за које је балистичким вештачењем утврђено да су испаљени из истог непознатог оружја, калибра 9 мм (број 12, 13, 14, 15, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 и 32 у скици као и једна у скици необележена чаура), као и исказа и показивања на реконструкцији произилази да су из истог непознатог оружја испаљивани пројектили приликом удаљавања нападача са лица места, а чауре број 1 и 5 које су испаљене из истог непознатог оружја су пронађене у близини првог степеништа.

VI Могуће је да је неиспаљени метак који је на увиђају пронађен испред првог степеништа, метак који је испало из пиштоља [REDACTED] када га је репетирао док се налазио поднут иза живе оgrade, а како је то он само показао на реконструкцији (слика 19 са реконструкције).

VII С обзиром да су сви остали трагови (осим локве обележене бројем 3 у скици у средини првог степеништа) биле у виду падајуће капи (број 7, 8, 11, 17 и 22 у скици), те

да су трагови крви пронађени на наруквизи сата (број 18 у скици) и самом сату (број 19 у скици) као и на сивом шеширу (број 16 у скици) и групи неиспаљених метака (број 20, 21 и 23 у скици) за које све трагове је ДНК вештачењем утврђено да припадају једној истој особи, то се може закључити да је ова особа задобила неку повреду из које је крварила и то ју је задобила негде испред места где је пронађен први овакав траг крви - на платоу изнад другог степеништа (број 7 у скици).

Увидом у службену белешку која је сачињена дана 23.05.2013. године произилази да је судски вештак Милан Куњадић након што је извршио увид у списе и фотодокументацију са реконструкције догађаја, коју је сачинио као вештак дана 08.07.2010. године навео да је изнад фотографије број 20, технички приликом куцања и то у првом реду иза речи "потом" реч [REDACTED] а уместо [REDACTED] треба да стоји презиме [REDACTED] тако да у потпуности текст треба да гласи: "Моменат када потом [REDACTED] провирује преко жбуња и испалује хитац у правцу НН лица које је лицем окренуто према њему; тада не види [REDACTED] растојање између [REDACTED] НН лица је око 4 метра".

У поновном поступку судски вештак др Бранимир Александрић је изјавио да остаје при свим писменим налазима и мишљењима и допунама истих које је дао у току поступка, као и при свим изјавама које је дао на главним претресима. Објаснио је да тамо где је на лицу места констатована локва крви, ту је пок. [REDACTED] и пао, а након што је судском вештаку предочен исказ [REDACTED] као и сведока [REDACTED] те након што су му предочене фотографије број 5 и 6 - службена белешка о крим. техничком прегледу лица места, као и фотографије број 9, 10 и 22 које су сачињене приликом реконструкције, вештак је објаснио да се на основу материјалних трагова може закључити да се глава [REDACTED] када је пао, налазила на степенику где се налази локва крви и где се налази пирамида ознака 3, одакле се крв сливала на ниже степенике, при чему се глава могла налазити или у пределу левог краја локве на том степенику или на средини локве или на десном крају локве, све гледајући према врху степеника. Навео је да су у налазу и мишљењу и навели, а како је то и видљиво на фотографији број 22 са реконструкције, да је пао на начин како је то показао [REDACTED], а са друге стране узимајући у обзир фотографије број 9 и 10 са реконструкције, која говори о показивању [REDACTED] као и исказ [REDACTED] не искључује се да је Бабовић Веско погођен, како су показали, уз десну страну степеништа, а да се "срзао" левим раменом дуж десног зида степеништа, па да му се ноге нађу улево, дуж десног зида, а глава на поменутој локви крви, све гледајући према врху степеништа. Истакао је да немају материјалних доказа где је тачно стајао [REDACTED] када је погођен, већ само материјалних доказа у ком положају се нашао на тлу након пада. Прецизирао је да је пок. [REDACTED] тренуцима непосредно пре него што је погођен могао да стоји на месту како је то описао [REDACTED] Већ тако и на месту како су то описали сведоци [REDACTED]. Такође вештак, на питање одбране да ли је могуће да је положај тела пок. [REDACTED] пре задобијања прострелне ране био такав како су то у својим исказима описали сведоци [REDACTED], а да му положај након пада буде такав како је то показао [REDACTED] како је то забележено на фотографији број 22 са реконструкције, вештак је изјавио да је могуће да се [REDACTED] нашао у приближном положају, како је то показано на фотографији број 22, односно с обзиром да се ради о степеницама, [REDACTED] је могао да се нађе у приближној позицији, као што је то приказано на тој фотографији, а могао је због дејства кинетичне енергије пројектила да му тело крене пут уназад и да се, када падне, нађе у позицији да му глава буде на вишем степенику, а ноге на неком нижем степенику, али није се могао наћи у позицији, како је то прецизно показано на фотографији број 22. Иначе, капи крви које су пронађене на платоу у близини другог степеништа и означени бројем 7 у скици, апсолутно

указују да је повећена особа задобила неку повреду или на самом овом месту где је пронађена крв или на месту непосредно испод тог трага крви, а када каже непосредно испод, то подразумева око 1 метар до 1,5 метара узимајући у обзир да је особа која је повређена по исказима сведока трчала. Истиче да је искључено да је то лице задобило повреду док се налазило на првом степеништу. Након што је судском вештаку предочен исказ сведока [REDACTED] са главног претреса од 08.07.2015. године у делу у којем наводи да су се радници обезбеђења, када се појавио нападач иза стуба, били у раскораку и то тако што им је једна нога била на једном степенику, а друга на другом и били су благо окренути ка нападачу који се налазио испред њих, значи благо удесно, објашњава да у тој позицији [REDACTED] је могао да задобије прострелину главе са улазном раном на челу, а да је пуцано са дна степеништа или са више метара испред степеништа, јер на основу таквог описа сведока о положају [REDACTED] произилази да је [REDACTED] био леђима окренут ка дну степеништу и стази која води до дна степеништа, а то је сагласно са исказом наведеног сведока [REDACTED] који је дао 25.06.2015. године када је објаснио да су радници обезбеђења били окренути леђима нападачу који је трчао. Истиче да ако се прихвати исказ сведока [REDACTED] погледу положаја пок [REDACTED] тренутку када је дошло до његовог рањавања, онда би пројектил који је погодио [REDACTED] дошао негде са врха степеништа, али би у том случају [REDACTED] пао на степениште тако да би му глава била на нижем степенику, а ноге горе. Вештак појашњава да на основу судско-медицинских балистичких параметара не могу да одреде међусобни однос [REDACTED] повредиоца у моменту [REDACTED] повређивања, при чему истиче да ни једна чаура није пронађена на платоу иза другог степеништа, на основу које би се закључило да је пуцање у [REDACTED] извршено са платоа иза другог степеништа. Ако се у обзир узме изјава [REDACTED] и каже да је он пуцао из позиције жбуна, који се налази улево од дна степеништа, искључио би могућност повређивања [REDACTED] из овог правца јер би Бабовић задобио прострелину главе и у том случају би пројектил који му је прошао кроз главу ударио у десни зид (гледајући са дна степеништа), на коме би сигурно остало неко оштећење од пројектила, а никакво оштећење на овом зиду није констатовано на увиђају. На питање оптуженог Грујовић Ненада, судски вештак наводи, да имајући у виду све напред наведено, а након што му је предочена фотографија број 20 са реконструкције, а с обзиром да нису констатована оштећења на зиду, искључује се да је [REDACTED] пуцао у правцу нападача у позицији која је описана и фиксирана на фотографији број 20 на реконструкцији. Надаље, судски вештак наводи, да ако се прихвати исказ [REDACTED] да је пуцано са прилазне стране степеништа, а имајући у виду локализацију локве крви од пок. [REDACTED] на око средине првог степеништа (где је сигурно повређен) и узимајући у обзир правац канала прострелине главе (од напред хоризонтално улево) закључује да је [REDACTED] могао да буде погођен из позиције нападача који пуца са прилазне стазе, при чему је глава [REDACTED] онда морала бити повијена ка грудима, а што је могуће јер је глава јако покретна, при чему је [REDACTED] морао бити предњом и делимично десном страном лица окренут ка усној цеви повредног оруђа. Појашњава да с обзиром да је глава јако покретна, [REDACTED] није морао предњом страном тела бити окренут повредном оружју већ је могао и бочно, али уз главу која је била окренута удесно, тако да у предња и делимично десна страна лица биле окренуте ка устима цеви повредног оружја, што значи да је могуће да канал буде овакав какав је констатован, а да је пуцано са прилазне стазе ка дну степеништа. Појаснио је да је приликом давања овог мишљења имао у виду да је пок. оштећени био висок око 180 цм, да се исти, а имајући у виду трагове крви, налазио на 7. степенику у тренутку када је погођен, те је могуће да је [REDACTED] погођен из правца прилазне стазе степеништа и да је био у неком чучећем положају или у потпуно стојећем положају, при чему му је глава била повијене пут унапред, а нагиб главе пут унапред је био већи ако је био у стојећем положају, када је погођен, односно мањи ако је био у неком чучећем или получучећем положају. Наводи да је у сваком случају могао бити погођен на овај начин, а пројектил који му је прошао кроз главу је могао да оде негде далеко изнад степеништа јер изнад овог дела

степеништа нема никаквог крова који би пројектил по изласку из [REDACTED] главе и ударио. Након што је судском вештаку предочен исказ [REDACTED] са главног претреса од 25.06.2015.године и 08.07.2015. године "да су двојица поштара били на врху степеништа и благо десно окренути ка горњем нападачу" вештак изјављује да се искључује могућност повређивања [REDACTED] пуцањем са прилазне стране степеништа јер [REDACTED] нема улазну рану на глави на потиљку него усред чела. Надаље, судски вештак наводи да обдукцијом нису нађени никакви ни делови, ни делићи распаднутог пројектила, већ су пронађели само делићи костију дуж почетног дела канала у мозгу иза улазне ране задобијене прострелине главе, као и делићи костију заривени у унутрашњу страну ткива поглавине, на месту излазне ране задобијене прострелине главе и на основу тога закључује да није дошло до распадања пројектила, а из искуства зна да такав пројектил задобије неку мању или већу деформацију. Искључује се да је [REDACTED] задобио повреду из неке снајперске пушке јер пројектил из оваквих пушака има јаку пробојну моћ и изазива разарање ткива и на улазној и на излазној рани прострелине.

Судски вештак Милан Куњадић у поновном поступку наводи да остаје при писменим налазима и мишљењима, као и при својим изјавама које је дао на главним претресима, те објашњава да је присуствовао реконструкцији критичног догађаја и не сећа се да је том приликом сачињена и фотографија на којој је констатовано како је сведок [REDACTED] показао положај тела након пада пок. [REDACTED]. Имајући у виду да на месту догађаја нису нађена оштећења од пројектила, нити пројектил или делови пројектила, не може да се изјасни о положају тела ошт. [REDACTED] у тренутку рањавања, нити о положају лица које је испалио предметни метак. Наводи да не може да објасни чињеницу како ни један пројектил није пронађен на лицу места. Наводи се да се у свему слаже са излагањем судског вештака др Бранимира Александрића јер су у конкретном случају питања која се тичу положаја тела у моменту погађања, питања за судску медицину, а имајући у виду да на лицу места, како је то више пута навео, нису констатовани трагови на основу којих би балистика могла да да одређене одговоре. Судски вештак наводи да уколико је [REDACTED] извршио испаливање на начин како је то приказано на фотографији број 20 са реконструкције, а која је сачињена приказивањем [REDACTED] те имајући у виду месту на којем је пронађена чаура број 6, а како је то констатовано у службеној белешци о крим. техничком прегледу лица места, није могуће да се на тај начин чаура нађе на том месту, ако је пуцање извршено у подножју степеништа. Надаље, што се тиче фотографије број 26 са реконструкције која приказује положај [REDACTED] платоу, којом приликом је, како каже, испалио четири хица, чауре би у том случају испадале на десну страну и то преко ивице платоа, тако да чаура означена бројем 6 није могла бити испалиена са овог места поред ивице платоа. Објашњава да би се чаура нашла на "другом степеништу", односно на месту како је то забележено у скици као траг број 6, испаливање је могло бити извршено на самом степеништу или је чаура свентуално могла бити померена са платоа уколико је приликом испаливања заостала на платоу. На питање оптуженог Грујовић Ненада, вештак објашњава да полазећи од исказа сведока [REDACTED] главног претреса и то у поновном поступку, а када је пред већем објаснио свој положај, а наиме да је чучнуо приликом испаливања пројектила са платоа, а да му је рука била наслоњена уз зид, те имајући у виду налаз од 30.01.2013. године у којем је објашњен правац испадња чаура, објашњава да је могуће да у ситуацији да када постоји препрека са десне стране, дође до одбијања чауре и до пада на степениште, уколико је испаливање извршено у близини степеништа, али то се односи само на ситуацију уколико је сведок чучао, прецизирајући да је приликом реконструкције [REDACTED] показао положај како је то забележено на фотографији, а наиме да је у датој ситуацији стајао. Такође, наводи да што се тиче балистике, не постоји ни један материјални доказ да је [REDACTED] стајао са места које је показао на фотографији број 20, дакле не постоји чаура, нити пројектила, нити је констатовано оштећење на зиду које би

потичало од пројектила. Иначе на основу свега наведеног, а имајући у виду исказ [REDACTED] са којим се упознао и даље остаје при својој изјави да не може да се изјасни из којег правца и са ког растојања је пуцано на ошт. [REDACTED] нити о њиховом међусобном положају, нити може да се изјасни из ког оружја је пуцано. Појашњава да на основу прострелине не може да се утврди нити калибар, нити може да искључи било који пројектил, осим што је немогуће да је задобио повреду из малокалибарског оружја, имајући у виду да је улазна рана на глави, односно костима оштећеног око 9 мм, а калибар 22 је 5,6 мм, што значи драстично мање па у том смислу наводи да је могуће да је пројектил испаљен како из пиштоља калибра 9 мм, тако и из аутомата 9 мм јер користе исте метке. Прецизира да на основу фотодокументације која је сачињена 24.03.2006. године, а која је састани део службене белешке о крим. техничком прегледу лица места, не може да закључи да ли је постојало или није оштећење на десном зиду, гледајући са дна степеништа. Са балистичког становишта, а с обзиром на енергију пројектила 9 мм, може се рећи да пројектили са оваквом снагом могу да пробију главу, могу да остану у главу или да након пробоја одмах падну, дакле постоје различите могућности у теоријском смислу, што значи да с обзиром на наведено није морало нужно да остане оштећење на десном зиду, након проласка кроз главу оштећеног. Истиче да не може да искључи могућност повређивања [REDACTED] из било ког правца, па и из правца позиције жбуна, а како је то описао [REDACTED] својој изјави, како је то приказано на фотографији број 20 која је сачињена приликом реконструкције. Прецизира да са становишта балистике нема материјалних доказа да се утврди положај лица које је нанело повреду пок. [REDACTED] у тренутку повређивања. Надаље, приликом преузимања предмета на вештачење и то пиштоља фабричког броја 88503 - [REDACTED] оквиру пиштоља затечена су три метка, која је приликом преузимања пиштоља оставио у депозиту, обележио и спаковао у посебну кесицу, а што се тиче пиштоља који је одузет од [REDACTED] фабричког броја 88419, приликом преузимања предмета на вештачење у оквиру пиштоља затечено је 15 метака. Иначе, чињеница да је у службеној белешци о крим. техничком прегледу лица места од 24.03.2006. године крим. техничар навео да је од Топаловић Радослава преузет пиштољ ЦЗ 99, број 88503, а од [REDACTED] преузет пиштољ ЦЗ 99 број 88419 и чињеница да је прегледом трагова на главном претресу констатовано да су три метка затечена у пиштољу који је дужио [REDACTED], а да је 15 метака затечено у пиштољу који је дужио [REDACTED]. Објашњава да је очигледно да се ради о некој грешци јер је нормално да се приликом преузимања пиштоља констатује и број метака у пиштољу и да се сви трагови који су везани за увиђај доставе у депозит. Изузетак је када се на пример муниција користи ради вештачења за пробна испаљења, али у том случају вештак мора да констатује да је пробна испаљивања извршио муницијом која је била уз пиштољ, као и број испаљења који је извршио, а у конкретном случају он није вршио пробна испаљења муницијом која је била уз оружје већ је она остала у судском депозиту. Такође истиче да трагове које је он вештачио су били изузети и запаковани по правилима криминалистичке технике, осим што, како је објаснио приликом сачињавања потврде о одузетим предметима није констатован број метака који се налазио у пиштољима који су одузети од [REDACTED].

По налажењу суда, комисија судских вештака у саставу др Бранимира Александрића и Милана Куњадића је на основу свих материјалних трагова и осталих података у спису, исцрпно и детаљно утврдила чињенице и дала основни налаз и мишљење, као и објашњења на главним претресима и у истима нема противречности, нити недостатака услед којих би се јавила сумња у тачност њихових мишљења, при чему је суд имао у виду да су судски вештачи детаљно и темељно одговорили на сва постављена питања од стране суда и одбране, па је суд дат налаз и мишљење у потпуности прихватио, налазећи да је дат у свему у складу са правилима науке и струке.

Читањем писменог налаза и мишљења судских вештака др Миодрага Благојевића - неуропсихијатра и Ане Најман - специјалисте медицине психологије од 11.08.2012. године утврђено је да оптужени Грујовић Ненад не болује ни од какве трајне, нити привремене душевне болести, душевне поремећености, нити заосталог душевног развоја. На основу форезничкопсихолошког испитивања закључено је да се ради о особи која је отворена за добру комуникативност, ситуациона опрезност, а чије су интелектуалне способности изнад просека, при чему актуелна анализа тест материјала указује на особу која показује слабију асоцијативност, резерву и опрезност према тест материјалу, због чега је број добијених одговора на протоколу веома мали, а оптужени преферира усмеравање разговора у за њега жељеном правцу, више него решавање структурисаних и постављених задатака, али то нема обележје психопатолошког већ припада очекиваним психолошким одбранама везаним за пеналне услове. Комисија судских вештака је на основу података из списка предмета, објективног прегледа, психолошког налаза и увида у његово психичко стања закључила да је *tempore criminis* његова способност схватања значаја дела и управљања поступцима била у потпуности очувана.

Суд је писмени налаз и мишљење судских вештака оценио као јасан и логичан, дат у свему у складу са правилима струке и науке, а како на исти ни странке нису имали примедби, то му је суд поклатио пуну веру и прихватио га.

Увидом у писмени налаз и мишљење комисије судских вештака у саставу др Бранимир Александрић, др Душан Дуњић и др Драган Јечменица и фотодокументацију од 04.09.2013. године произилази да је дана 30.08.2013. године у просторијама Окружног затвора у Београду извршен непосредни преглед оптуженог Грујовић Ненада, те је том приликом установљено:

1. оптужени Грујовић Ненад висок је 180 цм;
2. у десном чеоно-слепоочном пределу, а у косматом делу главе, на око 9 цм изнад и нешто иза нивоа спољашњег угла десне обрве налази се лако косо постављен сивобеличасти ожиљак, вретенастог облика, релативно оштрих углова, промера 1,3x0,4 цм који је у равни коже и без длака;
3. у левом теменом-потилачном пределу, а у косматом делу главе, на око 1 цм улеве од задње уздужне средишње линије главе налази се вертикално постављен сивобеличасти ожиљак вретенастог облика, релативно оштрих углова, промера 1x0,4 цм који је у равни коже и без длака;
4. у десном чеоном пределу, на око 1 цм изнад унутрашњег угла десне обрве, налази се лако косо постављен, лако лучан цртаст сивобеличасти ожиљак, промера 1,2 цм који је у равни коже;
5. на грбену носа, у његовом средњем делу налази се лако косо постављен и једва уочљив цртаст сивобеличасти ожиљак промера 1x0,1 цм који је у равни коже;
6. у левом подвиличном пределу који је обрастао брадом, непосредно испод левог доњовиличног угла и паралелно са левом граном доњовиличне кости налази се лако косо, пут унапред и лако надоле постављен сивобеличасти ожиљак, развученог овалног облика, дуг 2 цм, у предњем делу широк до 3 мм, у средњем до 7 мм, а у задњем делу до 5 мм, који је у равни коже и без длака;
7. на спољашњој страни десне надлактице, а на око 15 цм испод врха десног рамена, налази се лако косо од назад, пут унапред и лако нагоре, постављен сивобеличасти ожиљак пругастог изгледа, дуг 2,3 цм у задњем делу широк до 4 мм, у средњем до 9 мм, а у предњем делу до 6 мм који је у равни коже;
8. на спољашњој страни леве надлактице, почев на око 10 цм испод врха левог рамена, па пут надоле у дужини од око 14,5 цм налази се лако усправно постављен сивобеличасти смежуран ожиљак; ожиљак је у горњем делу а у дужини од око 4 цм, широк

до 8 мм, а надаље и пут надоле ожиљак се вретенасто шири где је највећа ширина у његовом средњем делу до 24 мм, сужавајући се према доњем углу који је релативно оштар и широк до 2 мм;

9. на дланеној страни десног ручног зглоба, а на око 1,5 цм изнад прегипа шаке, налази се попречно постављен цртаст сивобеличасти ожиљак, дуг 5 цм, који се према лактичној страни подлактице наставља са два цртаста сивобеличаста ожиљка у виду рачве, један дуг 0,7 цм, а други 1,2 цм, а овај ожиљак је у равни коже;

10. на дланеној страни левог ручног зглоба, а на око 4 цм изнад прегипа шаке налази се попречно постављен цртаст сивобеличасти ожиљак бртљастог изгледа, дуг 5,5 цм у равни коже;

11. на дланеној страни леве подлактице, у њеној доњој трећини, практично у близини места на подлактици на коме се уобичајено носи сат, налази се попречно постављен неправилно овалан сивобеличасти ожиљак дуг 4 цм; овај ожиљак се од лактичне стране где је широк 10 мм па према жбичној страни шири у виду левка, где му је ширина до око 2 цм; овај ожиљак је незнатно и испод равни коже;

12. на дланеној страни леве подлактице у њеној средњој трећини, налази се попречно постављен сивобеличасти ожиљак, вретенастог облика, дуг 7 цм и широк у средњем делу 0,6 цм; овај ожиљак је у равни коже;

13. на дланеној страни леве подлактице на прелазу њене сређе у горњу трећину, а на око 4,5 цм изнад претходно описаног ожиљка и паралелно са њим, налази се попречно постављен сивобеличасти ожиљак вретенастог изгледа, дуг 7 цм и широк 0,6 цм; Овај ожиљак је у равни коже, има бркљаст изглед са четири пара просоликих ожиљака изнад и испод њега.

14. у ределу пределу предње стране оба рамена, па настављајући се и на предње стране обе надлактице и њиховом горњем делу, а захватајући спољашње делове оба дојкина предела, као и у обе затколоне јаме, а настављајући се и на задње стране обе подлактице у њиховој горњој трећини, налази се бројни растези коже - стрије;

15. груба моторна снага на рукама очувана и симетрична, а функција савијања и оптужања у свим зглобовима и леве и десне руке, као и на обе шаке и њиховим прстима такође очувана.

Комисија судских вештака је на основу установљеног налаза закључила и дала мишљење да је боја свих установљених ожиљака код оптуженог Грујовић Ненада иста - сивобеличаста па се не може одредити када је која повреда настала, која је касније ожиљно зарасла и једино се може рећи да се ради о давнашњим повредама насталим годинама уназад. Принципијално ни за један ожиљак који има пругаст, овалан, елипсаст и сличан облик, не може се искључити да је настао на месту претходно задобијене окрзотине пројектилом испале из ручног ватреног оружја. Према томе, у конкретном случају се не може искључити да су ожиљци у левом подвиличном пределу (описани под тачком 6), на спољашњој страни десне надлактице (описан под тачком 7) и надланеној страни подлактице на месту на коме се уобичајено носи сат (описане под тачком 11) настале на месту задобијене окрзотине нанесене пројектилом критичном приликом 24.03.2006. године.

Судски вештак Бранимир Александрић на главном претресу наводи да пругасти, овални, елипсастии ожиљци не настају само тангенцијалним дејством пројектила, односно на месту задобијене окрзотине, већ могу настати на месту неке иоле плиће или дубље повреде која је настала тангенцијалним дејством тупине другог механичког оруђа на пример неке овалне шипке, дрвета и слично, односно облик ожиљка сам по себи и само посматрајући ожиљак не указује да је настао апсолутно на месту задобијене окрзотине, али се то исто тако и не искључује. Што се тиче ожиљка који је описан тачком 11 налаза и мишљења од 04.09.2013. године, објашњава да се ради о ожиљку који се налази на дланеној страни леве подлактице, у близини ручног зглоба, односно у пределу где се

уобичајено носи ручни сат, а имајући у виду медицинске чињенице да се на предметном сату, као и његовој наруквици, који су пронађени на лицу места, налазе трагови крви за које је несумњиво утврђено да припадају оптуженом Грујовићу, као и то да се на ручном ободу сата, насупрот дугмета за навијање, налази једно тангеционо оштећење, објашњава да када се сат стави на леву руку, тако да се сат налази са дланене стране, с обзиром на описану локацију оштећења на ивичном ободу сата, па с обзиром на несумњив налаз трага крви на сату и наруквици, те с обзиром да је поменути ожиљак могао настати услед задобијене окрзотине, закључује да је у конкретном случају овај ожиљак управо настао на месту забодијене окрзотине критичном приликом. Објашњава да пошто је пројектил окрзнуо кожу у правцу од назад, пут унапред, односно од лактичне ка жбичној страни подлактице, гледано када је лева рука тако постављена да је длан окренут ка телу, те с обзиром да је због задобијене окрзотине морао да крвари и да је крв прскала по најближој околини, односно по сату, закључује да је овај ожиљак на унутрашњој страни леве подлактице (на дланеној страни), настао од задобијене окрзотине критичном приликом. Наводи да су и у писаном налазу и мишљењу од 04.09.2013. године навели да "не може се искључити да је ожиљак настао на месту претходно задобијене окрзотине пројектилом испаленим из ручног ватреног оружја", па су према томе дали могућност да су три ожиљка, између осталог и овај на дланеној страни леве подлактице, могли настати на месту услед задобијене окрзотине и на тај начин су дали једну од могућности механизма настанка повреде, на чијем су месту настали ожиљци. Прецизира да су у свом писменом налазу и мишљењу одговорили на питање суда које је гласило "да ли неки од ожиљака потиче од добијене окрзотине пројектилом", те се нису упуштали у теоретско разматрање како све теоретски могу настати повреде на чијем месту касније настају ожиљци, већ су одговорили конкретно и директно на постављено питање суда, а при томе и на главном претресу је објаснио да пругасти, овални и елипсасти ожиљци могу настати дејством другог оруђа. Након што је судском вештаку предочена фотодокументација од 24.03.2006. године и то фотографија број 30 и 31, објашњава да пошто је пројектил окрзнуо кожу и ударио у ивични део обода сата на супротној страни од дугмета за навијање, где је настало оштећење сата, а око њега су пронађени трагови крви, који несумњиво по ДНК анализи припадају оптуженом Грујовићу, па према томе ударом пројектила у сат, који пројектил има овако велику кинетичку енергију, дошло је до "откачињања" наруквице сата и њеног раздвајања од самог сата, па су тако и на лицу места наруквица и сат пронађени релативно близу један другом. Такође, с обзиром на описани правац описаног ожиљка (тачка 11 налаза и мишљења од 04.09.2013. године) и с обзиром да није било неке сличне повреде у левом бедраном пределу, закључује да му је рука била спуштена у моменту погађања пројектилом уз тело, али не приљубљена уз тело, већ више или мање за 10 до 20 цм удаљена од тела. Такође, а везано за напред наведени ожиљак који је описан под тачком 11, објашњава да с обзиром да није дошло до повреде тетива мишића прегибача прстију да се радило о површној окрзотини коже која је захватила сигурно епидерм (спољашњи део коже), а могуће и део дерма (дубоки слој коже), а на основу изгледа ожиљка са сигурношћу закључује да задобијена окрзотина није хирушки обрађивана, у смислу ушивања, при чему објашњава да када се ради о површним повредама коже такве ране се хирушки и не ушивају, а по изгледу конкретног ожиљка то се у овом случају десило, односно рана је спонтано зарасла створеним ожиљком. Прецизирао је да се ради о давнашњим ожиљцима старим неколико година, при чему нема медицинских елемената да би се прецизирало тачно време када је настала повреда на чијем је месту констатован ожиљак. Такође, везано за повреде које су описане и под тачком 6 и под тачком 7 налаза и мишљења од 04.09.2013. године, наводи да нема медицинских елемената на основу којих бих тврдио да је оптужени Грујовић подођен критичном приликом и на ова места, али то не искључује. Што се тиче наведених ожиљака у левом подвличном пределу и на спољашњој страни десне надлактице (тачка 6 и 7 налаза), ради се о површним повредама коже, сигурно неког спољашњег слоја - епидерма, а могуће и дела њеног дуплог слоја - дерма, а њихово

зарастање је било исто као код окрзотина на левој подлактици. Што се тиче положаја према устима цеви, с обзиром да се ожиљак у левом подвличном пределу ширио правцем од напред пут уназад, то закључује да ако је овде настала окрзотина, да је оптужени Грујовић био предњом страном врата окренут ка устима цеви из којег је испален пројектил који га је погодио у леви подвлични део, а што се тиче ожиљка на спољашњој страни десне надлактице, с обзиром да се он ширио пут унапред, онда би евентуалном задобијању окрзотине у овом делу десне руке био леђима окренут устима цеви повредног оружја из којег је испален пројектил, који га је погодио тангенцијално по спољашњој страни десне надлактице. Везано за повреду описану под тачком 6 налаза, вештак објашњава да је и у налазу наведено да је ожиљак у равни коже, а да ли је због повреде на чијем је месту настао ожиљак, особа хоспитализована или не, то се не може закључити само на основу изгледа ожиљка, а на питање оптуженог Грујовића да ли је могуће да је ожиљак описан под тачком 6 настао од убодине, вештак је и навео да се то не искључује, као што се не искључује могућност да је такав ожиљак могао настати при саобраћајној незгоди од стакла од шофершајбне. Вештак истиче да је наведени ожиљак описан под тачком 6 налаза, могао настати, односно не искључује могућност да је настао на месту задобијене окрзотине критичном приликом која је и нанета тангенцијалним дејством пројектила. Вештак на питање оптуженог Грујовић Ненада изјављује да је могуће да је ожиљак описан под тачком 6 налаза настао пре више од 30 године, да се не искључује могућност да је ожиљак описан под тачком 7 налаза настао пре више од 15 година, али искључује могућност да је ожиљак описан под тачком 7 настао од жилета приликом самоповређивања. Објашњава да је предметни ожиљак који је описан под тачком 7 налаза настао на месту површне рана која је захватала највише епидерм и дерм, а у сваком случају не и мишиће, те се радило о рани највеће дубине од ок 02 до 3 мм, колико су епидерми и дерм дебели у особи сличне конституције као што је оптужени Грујовић. Такође је вештак објаснио да оруђе које је нанело повреду, на чијем је месту настао ожиљак описан под тачком 7 је могло бити тракастог, овалног, округлог и сличног облика, али у сваком случају деловало је преко коже и то својом тупином, а до оваквог закључка је дошао на основу изгледа ожиљка, како је то и описано у тачки 7 јер овај ожиљак има пригаст ожиљак и у једном крају је шири него у другом, при чему углови овог ожиљка нису оштри, као рецимо што су ожиљци у горњем делу дланене стране леве подлактице описане под тачком 12 и 13 налаза, где се у фотодокументацији јасно види да су ожиљци на левој подлактици не пругасти, него вретенасти изгледа и са оштрим угловима, основно ови ожиљци на левој подлактици су такви да својим изгледом указују да су настали на месту задобијених секотина нанесених дејством ожтрице механичког оруђа, за разлику од ожиљака описаних под тачком 7 налаза. Надаље, вештак објашњава да је у мишљењу основног налаза од 10.08.2010. године наведено да су трагови крви који су обележени бројевима 7, 8, 11, 17 и 22 потицали од исте особе за коју је касније утврђено да те капи припадају оптуженом Грујовић, а који први траг крви је пронађен изнад и близу другог степеништа (обележен бројем 7 у скици) то значи са сигурношћу да је Грујовић једну повреду, из које је морао да крвари, задобио управо у близини тог места обележеног бројем 7. Раздаљина од уста цеви повредног оружја и повреде из које је Грујовић крварио се не може одредити из простор разлога што није било прилике да се непосредно по догађају испита ни околина те крвареће повреде, ни његова одећа на присуство барутних честица. Истакао је да је више пута на главном претресу објаснио да за ожиљак на дланеној страни леве подлактице која је описана под тачком 11, а у склопу општећења на сату и трагова крви на њему и његовој наруквизи, да је ту повреду, на чијем месту је настао ожиљак, сигурно задобио критичном приликом, а за повреде на чијем месту су настали ожиљци у левом подвличном пределу (број 6 у налазу) и на спољашњој страни десне надлактице (број 7 у налазу) је дао могућност да су ови ожиљци евентуално настали од евентуално задобијених окрзотина од пројектила. Надаље, наводи да је већ објаснио да се оптужени Грујовић Ненада налазио леђима окренут ка устима цеви и повредног оруђа из којег је задобио повреду на унутрашњој страни леве

подлактице (њена дланена страна) у њеној доњој трећини. Такође је објаснио да је немогуће утврдити са које даљине је оптужени Грујовић задобио ову повреду на чијем је месту настао ожиљак описан под тачком 11 поменутог налаза. Такође се не може тачно утврдити на основу свих трагова на лицу места, када је он задобио ову повреду, а не искључује се да је он ову повреду задобио на месту где је пронађен први траг крви (број 7 у скици), а да су сат и наруквица испали тек на позицији број 17 и 19 у скици, у случају да је окривљени Грујовић имао неку одећу са рецимо штриканим крајем дела рукава, па да су се тако сат и наруквица дуж његовог кретања - трчања задржали у рукаву и накнадно испали на позицију број 17 и 19 у скици. Није искључио ни могућност да су евентуално повреде у левом подвиличном пределу (на чијем месту је настао ожиљак описан под бројем 6 налаза) или повреда на спољашњој страни десне надлактице (на чијем месту је настао ожиљак описан под тачком 7 налаза) настали на оном месту обележеним бројем 7 у скици (први траг крви за који је несумњиво ДНК методом утврђено да припада оптуженом Грујовићу) а да је описана повреда на левој руци настала у позицији 17 и 19 у скици и да је сат том приликом одмах био откачен и спао на тло. Истакао је да рана која је ожиљно зарасла као ожиљак описан под тачком 1 налаза од 04.09.2013. године није ушивана, те је навео да је наведени ожиљак описан под тачком 11 настао у конкретном случају од задобијене окрзотине. На питање оптуженог Грујовић Ненада објаснио је да та рана описана под тачком 11 налаза је била површна и захватала је само плиће или дубље слојеве само коже, али не и дубље структуре - тетиве мишица који су у том пределу веома површни и у супротном били су последица оштећења тетива мишица прегибача прстију, а у тачки 15 налаза стоји да нема никаквих испада на левој шаци и да је груба моторна снага на рукама очувана и симетрична, функција савијања и опружања у свим зглобовима и леве и десне руке, као и на обе шаке и њиховим прстима такође очувана. Такође је судски вештак на примедбе одбране објаснио да је постојала једна попречна рана која је и хирушки збринута, а на чијем је месту настао ожиљак који је у налазу од 04.09.2013. године описан под тачком 10, а тај ожиљак на месту хирушки збринуте - ушивене повреде налази се испод ожиљка који је настао на месту задобијене окрзотине критичном приликом (описане под тачком 11 поменутог налаза). Искључује могућност да је рана на чијем месту је настао ожиљак описан под тачком 11 налаза настао на начин како је то описано оптужени Грујовић Ненад, односно при паду на стаклу, када му је "отпало" крупно парче меког ткива, величине 4/5 жуманцета од кокошијег јајета, јер би у том случају на месту насталог ожиљка постојало знагтно удубљење, а као што је описано у тачки 11 налаза, овај ожиљак је незнатно испод равни коже. Такође истиче да је ожиљак који је описан под тачком 11 налаза код оптуженог Грујовића настао на месту задобијене окрзотине, тангенцијалним ударом пројектила дана 24.03.2006. године, а то се објашњава чињеницом као што су пронађени крви на самом сату и његовој нарукници, да је задобијена повреда морала да крвари и да је ДНК методом апсолутно доказано да ти трагови крви и на сату и на нарукници и на лицу места припадају искључиво оптуженом Грујовићу. Појашњава да се дубина задобијене ране одређује искључиво клиничким прегледом и тада се види да ли су површени само кожа или тетива испод коже или можда већи крвни судови који су још дубље испод коже, а да су повређене тетиве, оне би морале бити ушиване, а ако се не ушију онда би постојали трајни функционални исподи тих мишића, заједно са њиховим тетивама, а ако је повређен дубљи крвни суд морала би се вршити хирушка интервенција од стране васкуларног хирурга, јер би у супротном дошло до гангрене свих делова тела, а у конкретном случају руке испод места пресецања тог крвног суда. Такође објашњава да ако ожиљци зарасту без компликација, на пример запаљења, они не мењају свој изглед, већ мењају само боју, односно у почетку су ружичасти и мекани, а са протеком времена постају седефастни, сиво беличастни и као такви остају деценијама непромењени и из тих разлога када у моменту прегледа, као што је било у конкретном случају, виде да се ради о сиво беличастим ожиљцима, закључују само да су настали од неке повреде задобијене годинама уназад, али се не може прецизирати колико година уназад, а то би могло

евентуално да се процењује само уколико би постојала писана медицинска документација па би се на основу комплетне медицинске документације и извода ожиљка могло процењивати када је настала рана на чијем месту, у моменту прегледа виде само да се ради о старом сиво беличастом ожиљку. Иначе, на питање одбране наводи да ожиљци описани под тачкама 6, 7 и 11 налаза имају исту боју, а што се види из приложене фотодокументација која је сачињена приликом прегледа оптуженог Грујовића. Такође наводи да се не може проценити који је старији, односно млађи од ожиљака који су описани под тачком 6, 7 и 11 налаза, а не искључује се да су настали на местима рана задобијених истом приликом, у исто време. Такође вештак искључује могућност да ожиљци од убодине могу да подсећају на ожиљке од ватреног оружја. Иначе прецизира да је оштећени Бабовић Веско критичном приликом био предњом и делом десне стране лица - чела окренут ка устима цеви повредног оружја.

Суд је у потпуности прихватио писмени налаз и мишљење комисије судских вештака, те исказ судског вештака др Бранимира Александрића који је дат на главном претресу, оценивши га као јасан и детаљно образложен, те дат у свему у складу са правилима струке и науке, при чему је судски вештак др Бранимир Александрић аргументовано одговорио на сва питања одбране, те му је поклатио пуну веру и прихватио га.

Читањем писменог налаза и мишљења комисије судских вештака Клинике за пластичну хирургију и опекотине ВМА - Одељење за опекотине у саставу др Ненада Степића - начелника Клинике за пластичну хирургију и опекотине и др Срђана Цветковића - специјалисте пластичне и реконструктивне хирургије од 14.01.2016. године, произилази да на основу увида у фотодокументацију (од дана 06.12.2006. године УКП Одељење крим. технике број КТ уписника 100/1242/2006) констатује се у пределу средње и доње трећине задње стране десне подколенице видљиви ожиљци, те да су исти дисколорисани у односу на околну кожу. Наведено је да су ожиљци јасно ограничени ивица у односу на околну кожу и овакви ожиљци би могли одговарати термичким повредама, али се не искључује да су повреде могле настати и другим механизмима. У случају да се говори о опекотинској повреди она би одговарала дермалном типу другог А степена где долази до трајног оштећења коже, резултујући самим тим и остављање трајних ожиљака. У пределу унутрашње стране десне надколенице у горњој трећини, идући пут назад видљив хипертрофичан ожиљак иза равни коже, нејасних бедемастих ивица и неравне површине, хиперпигментисан у односу на околну кожу. Овакви ожиљци би могли одговарати термичким повредама, али се у овом случају не искључује да су повреде могле настати и другим механизмима. У случају да се ради о опекотинској повреди, она би одговарала дермалном и субтермалном типу 2Б и трећег степена које могу да резултирају трајним хипертрофичним ожиљцима. У фотодокументацији не постоји фотографија леве надколенице, а у налазу лекара специјалисте за пластичну и реконструктивну хирургију КЦС од 06.12.2006. године у дијагнози пише да ожиљци постоје на обе надколенице. По својим квалитетима могли би да одговарају ожиљцима сигурно старијим од шест месеци, а крајња старост се не може са сигурношћу утврдити, те с обзиром на протек времена од повреда до данас безпредметно је вршити преглед оптуженог.

Читањем допунског писменог налаза и мишљења Института за судску медицину и то судског вештака форензичког генетичара др Оливера Стојковића од 25.08.2015. године О.бр. 56/06 произилази да је датим вештачењем било потребно да се изврши упоређење израђеног ДНК профила оптуженог Станић Владимира са ДНК профилима израђених са трагова и предмета пронађених на лицу места, ближе описаних у службеној белешци о крим. техничком прегледу лица места од 24.03.2006. године и 28.03.2006. године и то са узорцима који су означени под бројем 2006340-5, 2006340-18,

2006340-19 и 2006340-1 (анализирани у основном налазу и мишљењу Института за судску медицину од 06.12.2006. године и допунског од 12.06.2006. године). Судски вештак је након прегледа достављеног материјала и обављања тражених анализа, односно након анализе биолошких трагова и то анализе комплетног мушког ДНК профила Станић Владимира и ДНК профила који је изолован са исечка поставе качкета, закључио да се референтни узорак Владимира Станића, лабораторијских ознака 2006340 СВ, односно његов ДНК профил не подудара са ДНК профилима утврђених анализом биолошких трагова описаних у основном налазу, односно биолошки материјал описан у основном налазу не потиче од оптуженог Владимира Станића.

Суд је писмене налазе и мишљења судских вештака и то како допунски налаз Института за судску медицину од 25.08.2015. године, тако и писмени налаз и мишљење Клинике за пластичну хирургију и опекотине ВМА - Одељење за опекотине у саставу др Ненада Степића - начелника Клинике за пластичну хирургију и опекотине и др Срђана Цветковића - специјалисте пластичне и реконструктивне хирургије од 14.01.2016. године оценио као јасне, логичне, прецизне и детаљно образложене, те дате у свему у складу са правилима струке и науке, а како на исте ни странке нису имали примедби, то им је суд у потпуности поклатио пуну веру и прихватио их.

Увидом у допис ЈП ПТТ саобраћаја "Србија" од 09.11.2011 године произилази да је [REDACTED] до задужен пиштољем марке "Застава" модел ЦЗ 99, фабрички број [REDACTED] [REDACTED] задужен са пиштољем марке "Застава" модел ЦЗ 99, фабрички број 88503 и [REDACTED] који је био задужен са пиштољем марке "Застава" модел ЦЗ 99, фабрички број [REDACTED]. У допису је наведено да су радници Службе за трезор, који су обављали послове обезбеђења транспорта новца на дужности стално дужили исто оружје и на крају радног дана раздруживали су га код дежурног техничара - оружара. Након спорног догађаја од 24.03.2006. године оружје којим је био задужен [REDACTED] није предато полицији, а увидом у документацију пиштољи који су предати полицију, а касније враћени, су пиштољи којим су били задужени радници [REDACTED] ав и [REDACTED]. Увидом у путни лист транспорт лист на линији реда превоза Службе за трезор за 24.03.2006. године, евиденцију задужења и раздужења оружја и муниције за пиштољ фабричког броја 137209, као и потврду о враћеним предметима МУП-а за дана 01.09.2006. године, која документација је достављена уз напред наведени допис, произилази да су дана 24.03.2006. године [REDACTED], [REDACTED] били задужени са возилом број 9301, те да су путним листом била предвиђена њихова места у тиму и то [REDACTED] вођа транспорта, [REDACTED] обезбеђења, а [REDACTED] возач. Увидом у напред наведену потврду о враћеним предметима ПУ за Град Београд, Управе криминалистичке полиције 2. Одељење од 01.09.2006. године произилази да је полицијски службеник овог одељења у службеним просторијама СУП-а Београд вратио [REDACTED] дана 01.09.2006. године један пиштољ марке "Застава" модел ЦЗ 99, фабричког броја [REDACTED], један пиштољ марке "Застава" модел ЦЗ 99, фабричког броја [REDACTED] два шаржера и 18 метака.

Увидом у одлуку о ликвидацији штете Компаније "Дунав осигурање" ДОО од 19.09.2006. године, путни лист за транспорт новца на линији реда превоза Службе за трезор ЈП ПТТ саобраћаја "Србија" од 24.03.2006. године, те списка размене од 24.03.2006. године произилази да је дана 24.03.2006. године био предвиђен транспорт новца ка пошти број 129, поштански број 11073 у Београду, блок 62, Јурија Гагарина број 94 и то новац који је био запакован у три вреће, при чему се у једној врећи налазио новац у износу од 4.003.000,00 динара, у другој 20.000,00 динара и трећој 15.000,00 динара, а из списка размене од 24.03.2006. године за пошту 11073 - 129 произилази да је примљен новац у укупном износу од 35.000,00 динара. Такође је из напред наведене документације утврђено

да је компанија "Дунав осигурање" извршила исплату у корист ЈП ПТТ саобраћаја "Србије" на име штете у укупном износу 4.003.000,00 динара. Надаље, читањем поднеска ЈП ПТТ саобраћаја "Србија" од 10.07.2012. године наведено је да је списак размене у којој се констатује да је у пошти 11073 Београд 129 дана 24.03.2006. године примљено 35.000,00 динара, распоређених у две вреће, у кованом новцу, а да износ од 4.003.000,00 динара који се налазио у трећој врећи није примљен, потписала [REDACTED] која је запослена у оштећеном предузећу. Такође је наведено да се на картон који се прикључује врећи са новцем на предњој страни уписује број сигурносне затворнице - пластичног повеза којим се везује врећа, садржај вреће - укупан износ новца који се налази у врећи, број поште из које се шаље новац и број поште у коју се шаље новац, а повезница се пломбира воском, док се на другој страни - полеђини, уписује апоенска структура новца која се налази у врећи и потпис најмање два лица који су паковали новац у врећу.

Читањем извода из матичне књиге умрлих за матично подручје Младеновац од 28.10.2015. године, утврђено је да је [REDACTED] преминуо дана 26.04.2015. године.

Читањем дописа "Теленор"-а д.о.о. од 10.11.2015. године произилази да немају податак о кориснику броја 063 18 08 530 на дан 24.03.2006. године, уз напомену да је регистрација препејд Теленор бројева додатна услуга, а не обавезна која омогућава кориснику замену украдене или изгубљене картице, приступ листингу и слично, па сходно томе немају информацију о свим корисницима препајд бројева.

Увидом у извод из матичне књиге умрлих за матично подручје Нови Београд од 13.01.2016. године произилази да је [REDACTED] преминуо дана 12.12.2009. године.

Увидом у извод из матичне књиге умрлих за матично подручје Сурчин од 13.01.2006. године произилази да је [REDACTED] преминуо дана 05.01.2012. године.

Читањем извештаја из КЕ за оптуженог Грујовић Ненада суд је увидом у исти утврдио да је оптужени Грујовић Ненад осуђиван, а како је то ближе наведено у његовим личним подацима.

Наиме, током поступка је, из свих изведених доказа, несумњиво утврђено да су радници Службе за трезор који су обављали послове обезбеђења транспорта новца - [REDACTED] као вођа транспорта, [REDACTED] као обезбеђење и [REDACTED] Гагарина као возач, били задужени да службеним возилом број 9301 дана 24.03.2006. године обаве транспорт новца ка пошти број 129 која се налази у Ул. Јурија Гагарина број 94 и то новца који је био распоређен у три вреће, при чему се у једној врећи налазио новац у износу од 4.003.000,00 динара, у другој врећи ковани новац у износу од 20.000,00 динара и у трећој врећи ковани новац у износу од 15.000,00 динара. Надаље, током поступка је несумњиво утврђено да су радници обезбеђења службеним возилом до предметне поште стигли око 8,30 часова, да је [REDACTED] као возач наведено возило паркирао на месту како је то приказано на фотографији број 1 која је сачињена приликом реконструкције, да су радници обезбеђења [REDACTED] изашли из возила и кренули ка степеништу које води до улаза поште, при чему се [REDACTED] кретао први и носио две вреће са кованим новцем, а [REDACTED] за њега, носећи при том једну врећу са папирним новцем, док је радник обезбеђења [REDACTED] остао код службеног возила, а што је утврђено како из исказа сведока [REDACTED], тако и из исказа сведока [REDACTED], који је дао у претходном поступку, а који искази су у овом делу били међусобно сагласни. Надаље из исказа сведока [REDACTED] и [REDACTED] а који искази су у овом делу сагласни са исказом сведока [REDACTED]

Несумњиво је утврђено да су се [REDACTED] и [REDACTED] стали уз степениште, које води ка пошти (фотографија број 1 - службена белешка о крим. техничком прегледу лица места од 24.03.2006. године) на тај начин што се [REDACTED] кретао први, левом страном степеништа, а [REDACTED] за њега, десном страном степеништа, а како су то приликом реконструкције показали, како [REDACTED] тако и [REDACTED] а што се види на фотографијама које су сачињене том приликом, односно по фотографијама број 3 и 4, као и број 14 и 15.

Надаље, у оптужници ВЈТ је наведено да је, када су радници обезбеђења [REDACTED] ренули према степеништу које воде у улаз поште, окривљени Станић Владимир стајао на врху степеништа са ватреним оружјем које је усмерио у правцу сада пок. [REDACTED] претећи речима "не мрдај, пуцаћу, лези", након чега Милојевић у страху за свој живот леже на плато, а окривљени [REDACTED] одузима врећу са новцем, у ком тренутку окривљени [REDACTED] са пиштољем у руци, притрчава оштећеном Бабовићу, којом приликом га [REDACTED] бли да га не убије, нудећи му врећу са новцем, након чега окривљени [REDACTED] хладнорочно и без речи испалjuje метак из пиштоља у главу оштећеном [REDACTED] који смртно погођен пада на степениште, а Грујовић узима врећу са новцем, обраћа се [REDACTED] речима: "убићу те, убићу те", али га у реализацији те претње спречава трећи радник обезбеђења [REDACTED] који испалjuje пројектил из службеног пиштоља у правцу главе окривљеног Грујовића и рањава га у подвличном пределу, где, како је то наведено у оптуженом акту, настаје и први траг. У вези ових навода, током поступка, суд је из исказа Милојевић Дејана и [REDACTED] чији искази су у овом делу били сагласни, несумњиво утврдио да је тада, док су се [REDACTED] стали уз степенице на начин како је то напред описано, на врх степеништа стао један од нападача држећи у руци ватрено оружје које је усмерио у правцу [REDACTED] то на начин како је то приликом реконструкције и показао оштећени [REDACTED] то је фиксирано на фотографијама број 6 и 7, док је други нападач трчећи пришао оштећенима са леђа, а што произилази како из исказа сведока [REDACTED] ва тако и исказа сведока [REDACTED] при чему је [REDACTED] приликом реконструкције дана 06.07.2010. године и указао на положај другог нападача, а што је фиксирано на фотографијама број 13 и 14, које су сачињене том приликом. Такође, из изведених доказа, а пре свега из службене белешке о криминалистичко-техничком прегледу лица места од 24.03.2006. године са фотодокументацијом, обдукционог записника Института за судску медицину од 24.03.2006. године, писменог налаза и мишљења комисије судских вештака у саставу др Бранимира Александрића и Милана Куњадића од 10.08.2010. године са фотодокументацијом, те исказа наведених вештака, несумњиво је утврђено да је [REDACTED] задобио једну прострелину главе и мозга, нанесену пројектилом из ручног ватреног оружја, што је узроковало његову смрт, при чему је оштећени око 9 часова примљен у Ургентни центар, у стању дубоке коме, где је задржан на болничком лечењу и где су примењене све адекватне мере лечења, али је оштећени умро не долазећи свести истог дана у 10,25 часова. Из напред наведеног писменог налаза и мишљења комисије судских вештака од 10.08.2010. године, несумњиво је утврђено да је након задобијања прострелине главе [REDACTED] морао одмах изгубити свест, а да је због задобијене прострелине главе, која је између осталог била праћена и великим крварењем (из саме ране, из левог уха, носа и уста), на месту његово пада, по губитку свести, морала остати велика локва крви на тлу, па се на основу трагова - локве крви, на средини првог степеништа са сигурношћу може закључити да је [REDACTED] прострелину главе задобио непосредно око места где је била ова локва крви (траг број 3 - службена белешка о криминалистичко-техничком прегледу лица места од 24.03.2006. године).

Међутим, током поступка, из свих изведених доказа и то како исказа испитаних

сведока, тако и на основу судско-медицинско-балистичког вештачења суд није могао на несумњив начин да утврди позицију лица које је критичном приликом испалило пројектил који је погодио [REDACTED], односно међусобни однос [REDACTED] и повредиоца у моменту [REDACTED] повређивања, нити је током поступка могло бити утврђено из ког ватреног оружја је испален пројектил који је погодио покојног оштећеног. Наиме, из судско-медицинско-балистичког вештачења, несумњиво је утврђено да се улазна рана задобијене прострелине код оштећеног, налазила уз унутрашњи крај леве обрве, а излазна у левом потиљачном пределу, да је канал задобијене прострелине био прав и пружао се од напред ка назад и улево и представљао је само продужетак уздужне осе цеви оружја из којег је испален смртоносни пројектил, а на основу обдукцијом установљених карактеристика улазне ране закључује се да је испаливање смртоносног пројектила извршено са растојања које је било веће од максималног домета барутних честица, при чему је судски вештак балистичар прецизирао да је домет барутних честица за пиштољ калибра 9 мм до око 80 цм, а закључено је да је у тренутку испаливања пројектила [REDACTED] био предњом и десном страном лица - чела окренут ка устима цеви повредног оружја. Судски вештак Милан Куњадић је закључио, да са становишта балистике, нема материјалних доказа како би се утврдио положај лица које је нанело повреду пок. [REDACTED] и положај тела оштећеног [REDACTED] у тренутку рањавања, с обзиром да на месту догађаја нису нађена оштећења од пројектила, нити пројектил или делови пројектила. Овакав закључак судског вештака балистичара у потпуности је сагласан са службеном белешком о крим. техничком прегледу лица места и фотодокументацијом која је сачињена том приликом, с обзиром да је увидом у исту несумњиво утврђено да је на предметном степеништу, ка улазу зграде број 94 у Улици Јурија Гагарина, на којим степеницама је дошло до повређивања оштећеног [REDACTED] од трагова затечен једино траг црвене боје налик на крв, који је обележен под бројем 3, док је на платоу између паркинга и зграде број 94 у Улици Јурија Гагарина од трагова затечена чаура са ознаком ППУ 9 мм Лугер (траг број 1) и метак са ознаком ППУ 9 мм Лугер (траг број 2), а како се то види на фотографијама број 1, 2, 3, 4 и 5 које су сачињене приликом крим. техничког прегледа лица места дана 24.03.2006. године. Приликом одлучивања суд је имао у виду и наводе судског вештака балистичара Милана Куњадића који је, изјашњавајући се о разлозима зашто се у конкретном случају на основу материјалних доказа не може утврдити положај лица које је испалило пројектил који је погодио [REDACTED], навео да се на основу фотодокументације која је сачињена 24.03.2006. године, а која је саставни део службене белешке о крим. техничког прегледу лица места, не може закључити да ли је постојало или није оштећење на десном зиду, гледајући са дна предметног степеништа.

Одлучујући о овој кривичноправној ствари, суд је ценио исказе испитаних сведока па је пре свега прихватио исказ сведока [REDACTED], с обзиром да је овај сведок јасно и прецизно, без садржинских контрадикторности, објаснио све околности критичног догађаја, при чему је наведени сведок, током целог поступка, био доследан и уверљив у изношењу својих навода. Наиме, сведок је у свом исказу навео да одмах након што се на врху степеништа појавио човек који је у руци држао ватрено оружје, чуо да иза њега неко трчи, те [REDACTED] како говори: "немој батице када те молим", у ком моменту је одјекнуо и пуцањ, при чему је прецизирао да није пуцао човек који се налазио испред њега, када је погледао крајичком ока преко десног рамена и тада је видео [REDACTED], који му је био окренут леђима и који је полако клизао низ зид зграде својим левим раменом, те је након што му је предочена фотографија број 9 која је сачињена приликом реконструкције догађаја, навео да је управо био такав положај тела [REDACTED] у тренутку када је крајичком ока погледао у његовом правцу. Објаснио је да је тада пустио вреће поред себе, легао на стомак, испред себе испружио руке, главу је окренуо улево и више је није подизао, при чему је у том тренутку чуо некога да је рекао: "убићу те, убићу

те", прецизирајући да тај глас није био нити [REDACTED] нити [REDACTED] при чему је имао осећај да та претња није била изречена њему, када се и зачула пуцњава, док је на главном претресу од 26.04.2012. године прецизирао да док је, лежао чуо размену оружане палбе и иза и одозго са почетка степеништа, учинило му се да је чуо у том тренутку доста пројектила, 4, 5, 6 или 7, а у поновном поступку такође је истакао да је чуо више пуцњева и то сигурно 5-6, а можда и више, те је приликом суочења са сведоком [REDACTED] прецизирао да остаје при својој изјави да је чуо више пуцњева изнад своје главе и мисли да је [REDACTED] у датој ситуацији испалио више од једног метка у пределу првог степеништа, јер је чуо да је дошло до размене ватре, те је чуо 7 до 8 пуцњева и одозго и одоздо том приликом. Такође је објаснио да док је лежао чуо кораке једне особе која се кретала уз степениште, до првог поодеста, а касније је чуо протрчавање још једне особе, односно после пуцњава је чуо да су две особе протрчале степеништем поред њега, при чему мисли да је та друга особа био његов колега [REDACTED], а сведок је истакао, више пута током трајања овог поступка, да у тим тренуцима није подизао главу и није видео шта се дешавало на лицу места. Исказ сведока [REDACTED], у делу у којем је описао положај у којем су се налазили како он, тако и [REDACTED] критичном приликом на степеништу је сагласан са исказом сведока [REDACTED] који је такође навео да су се два радника обезбеђења кретала уз степениште, један иза другог и то тако што се први кретао левом страном степеништа, гледајући у њиховом правцу кретања, а други иза њега десном страном степеништа, након чега се иза стуба појавио младић са упереним оружјем у раднике обезбеђења, када су они и застали, те је у поновном поступку прецизирао да су радници обезбеђења непосредно пре него што је један радник обезбеђења пао, а други се спустио на степениште, стајали тако како је приказано на фотографији број 5 која је сачињена приликом реконструкције критичног догађаја, с тим што је прецизирао да је радник обезбеђења који је пао се налазио можда степеник ниже, а други радник се налазио иза њега нека два степеника. Такође, судски вештак медицинске струке др Бранимир Александрић је на главном претресу објаснио да не искључује могућност да је [REDACTED] погођен у тренутку док се налазио уз десну страну степеништа, те да се "срзао" левим раменом дуж десног зида степеништа, а како је то приказано на фотографијама број 9 и 10 које су сачињене приликом реконструкције и на којима је приказана позиција [REDACTED] на степеништу приликом пада, а по показивању сведока [REDACTED], при чему је појаснио да нема материјалних доказа на основу којих би се могло закључити где је стајао [REDACTED] када је погођен, те да је исти могао да стоји како на месту како су то описали сведоци [REDACTED] и [REDACTED] али и на месту како је то описао сведок [REDACTED]. Имајући у виду овакав закључак судског вештака, те чињеницу да је исказ сведока [REDACTED] који је суд прихватио јер је током целог поступка био доследан, сагласан са исказом сведока [REDACTED] суд је из тих разлога прихватио исказ сведока [REDACTED] односно његов исказ у којем описује на ком месту на степеништу се налазио [REDACTED] у моменту када је погођен пројектилом. Суд је ценио и исказ сведока [REDACTED], па налази да је наведени сведок током поступка био неуверљив и неуверљив у изношењу својих навода, при чему је у погледу битних чињеница током поступка мењао свој исказ, чинећи га контрадикторним, а такав његов исказ је такође у погледу битних чињеница оповргнут исказом сведока [REDACTED], а такође и исказом сведока [REDACTED], па стога исказ овог сведока није прихватио, осим у деловима у којима је усаглашен са исказом сведока [REDACTED] чији исказ је суд из већ датих и образложених разлога прихватио. Стога суд, није прихватио његов исказ, пре свега у делу у којем описује на ком месту на степеништу се налазио [REDACTED] критичном приликом, прецизирајући да када је дотрчао до подножја степеништа, да се [REDACTED] налазио "улево ка огради", односно да су пок. [REDACTED] и нападач стајали на степеништу један наспрам другог, а како је то приказано на фотографији број 16, 17 и 18 које су сачињене приликом реконструкције критичног догађаја и по његовом казивању, с обзиром да је у том делу у потпуности

оповргнут како исказом сведока [REDACTED], тако и исказом сведока [REDACTED]. Наиме, [REDACTED] је током поступка изјавио да је критичном приликом изашавши из службеног возила приметио да за [REDACTED] трчи једно лице и то дешачком стазом, те је одмах потрчао за њим и готово га је сустигао код почетка степеништа и у моменту када се налазио испред степеница повикао је "стој, пуцаћу" у ком моменту се та особа налазила на 6-7 степенику и у руци је држала пиштољ и полуокренула се ка њему када се бацио у жбуње, репетирао пиштољ и тада је чуо пуцањ, те је погледао иза жбуња ка нападачу и видео га је, те је тада и пуцао ка њему у ком тренутку на степеништу није видео нити [REDACTED], нити [REDACTED] и одмах након што је пуцао склонио се иза живе ограде, када је чуо да неко говори "убићу те, убићу те", након чега је погледао ка степеницама и више никога на степеницама није било. Прецизирао је да када је дошао до подножја степеница да се удесно ка зицу налазио нападач, а улево ка огради [REDACTED] с тим што је [REDACTED] био на почетку степеништа, скоро поред њега, а нападач иза њега, односно положај [REDACTED] нападача је био управо такав како је то приказано на фотографији број 16 са реконструкције, а положај нападача када се окренуо ка њему је био такав како је то приказано на фотографији број 18 са реконструкције, с тим што [REDACTED] није био окренут ка њему већ је гледао право у правцу свог кретања, односно [REDACTED] су стајали и гледали ка платформи. Такође, када се придигао из жбуна, није видео никога на степеништу, осим нападача, када је пуцао и тај њихов положај је приказан управо на фотографији број 20 која је сачињена приликом реконструкције, с тим што нападач није био тако "приљубљен" уз зид, већ је био мало одмакнут, а потом наводи да је приликом реконструкције фиксирао на фотографијама и положај где је стајао [REDACTED] иако га тада није видео, већ му је било отприлике познато где је он стајао за време критичног догађаја. Даље, објашњавајући шта се догодило, сведок наводи да након што је чуо речи "убићу те, убићу те", погледао је ка степеницама и видео је [REDACTED] који је лежао на степеницама, док је [REDACTED] лежао на платоу на крају степеница, при чему је око [REDACTED] видео крв, протрчао је до врха плато где је лежао [REDACTED] мислио је да су обојица мртви, преко плато је кренуо уз још једне степенице, те када се попео на следећи плато угледао је два нападача, те је појаснио да су они запуцали ка њему, с тим што не зна ко је од њих двојице пуцао, при чему је један био виши и вукао је нижег младића и обојица су на себи имали мантиле, те је одмах чучнуо и запуцао ка њима, након чега су они замакли иза неког зида и приметио је како улазе у неки ауто и одлазе са лица места, с тим што су пуцали и када су били код аута у његовом правцу, али је он тада залегао и више није пуцао, те су исти напустили лице места, када се код њега појавио и [REDACTED] на платформи, те су се заједно вратили до [REDACTED]. Истакао је да је њихова позиција, када су нападачи пуцали на њега и када им је узвратио паљбу, приказана на фотографији број 26 са реконструкције критичног догађаја. Током целог поступка сведока [REDACTED] је био изричит да је то јутро задужио службени пиштољ са 15 метака, да је за време критичног догађаја испалио укупно 5 метака, те да је вратио пиштољ са 10 метака у оквиру. На записнику из претходног поступка дана 09.11.2007. године, сведок [REDACTED] наводи да је за све ово време испалио 5 метака и то један на почетку када је рекао: "стој, пуцаћу" и када се тај човек на пола степеница окренуо ка њему, залегао иза жбуња, онда се подигао и пуцао у његовом правцу јер је чуо један пуцањ у тренутку када је залегао, а преостала четири метка, како наводи, је испалио када се попео на други плато, када су нападачи пуцали ка њему. Из оваквог исказа сведока [REDACTED], произилази да је исти, како наводи, пуцао на почетку када је рекао "стој, пуцаћу", при чему је сведок у својој изјави објаснио да је наведене речи повикао када је сустигао нападача код почетка степеништа, а потом наводи да када се нападач окренуо ка њему, да је залегао иза жбуња, да се подигао и пуцао у његовом правцу јер је чуо један пуцањ у тренутку када је залегао, а потом наводи да је преостала четири метка испалио када се попео на плато, из чега се закључује да је његов исказ контрадикторан, јер је у свом исказу навео да је испалио укупно 5 метака, а из овог

исказа произилази да је испалио 6 метака. Потом ██████████ на главном претресу који је одржан 08.12.2008. године наводи да у тренутку када је викнуо "стој, пуцаћу" да се нападач прво окренуо ка њему, да се бацио у жбуње и пао на тло и у жбуњу је репетирао пиштољ када је чуо и пуцањ, те како наводи после пуцња се подиже из жбуња и види особу на степеништу и када та особа почиње да пуца у њега, испаљује метак ка њему, а други пут када пуца ка тој особи је тренутак када се та особа налази на степеништу и када не види ни ██████████ ни ██████████ а потом наводи да је то у ствари било први пут када је пуцао, а потом на истом главном претресу наводи да је испалио код степеница и када је рекао "стој, пуцаћу" само један метак. Наведени сведок је и на овом главном претресу био контрадикторан у свом исказу, јер прво наводи да је пуцао када се придигао из жбуња и када је видео ту особу на степеништу, а да је други пут пуцао док се она налазила на степеништу, када није видео нити ██████████ нити ██████████, а потом наводи да је то у ствари било први пут када је пуцао, а потом на крају наводи да је испалио само један метак када је рекао "стој, пуцаћу", а као што је то суд већ навео, сведок је у погледу те чињенице био децидиран да је наведене речи упутио нападачу када се налазио у подножју степеништа и када је видео човека да трчи ка његовим колегама, значи пре него што је, како наводи, залегао иза жбуња. Надаље сведок на наредном главном претресу од 26.04.2012. године наводи да је дошавши до подножја степеништа упутио нападачу речи "стој, пуцаћу", а затим када се нападач окренуо лево бочно ка њему, залегао је у жбун, након чега је репетирао пиштољ два пута и тада наводи да му је том приликом један метак испао на месту где је претходно залегао, а након тога у стојећем ставу узвраћа тако што испаљује један метак у правцу особе због које је и залегао у жбун, а да је остале пројектиле испалио тек пошто се попео на други плато, односно када је степеништем кренуо ка нападачима, а након што су му од стране суда предочени његови искази из претходног поступка од 09.11.2007. године, као и са главног претреса од 08.12.2008. године, а који су напред наведени, сведок је изјавио да је и тада рекао да је испалио само један пројектил, а да је остала четири пројектила испалио када се попео на други плато степеништа, а да је очигледно било забуне приликом сачињавања записника, те да када је рекао да је два пута пуцао, мислио је на ситуацију која се тиче пуцања код доњег степеништа, као и код другог платоа степеништа. У даљем току поступка, сведок је остао при оваквој својој изјави да је за све време догађаја испалио 5 метака и то један метак код првог степеништа, а остала четири метка са места које је приказано на фотографији број 26, која је сачињена приликом реконструкције критичног догађаја, те наводи да није пуцао у нападача док се не о уз степенице које се налазе на лицу места.

Такође и у погледу враћања предметног службеног пиштоља, сведок ██████████ ██████████ је током поступка мењао свој исказ па је на записнику са главног претреса од 26.04.2012. године навео да је своје наоружање предао радницима 2. УКП, те да је у оквиру тада било 10 метака, при чему је прецизирао да је са лица места узео метак који му је испао из цеви пиштоља приликом репетирања и који метак је вратио у оквир, а потом на истом главном претресу наводи да не може да определи коме је предао пиштољ, али се сећа да ништа није потписао будући да се ради о пиштољу ПТТ-а, а након што му је од стране председника већа предочена потврда о привремено одузетим предметима од 24.03.2006. године изјавио је да је потпис на наведеној потврди његов, односно да је он потписао предметну потврду о привремено одузетим предметима. У поновном поступку, сведок је изјавио да му је на лицу места неко узео пиштољ, али не зна ко, с обзиром да је био у шоку, прецизирајући да се лице које му је узео пиштољ није легитимисало и не сећа се тог момента, објашњавајући при том да том лицу коме је вратио пиштољ није објаснио да је претходно вратио један метак који му је испао приликом репетирања, а затим наводи да су у пошти бројали метке, којом приликом су били присутни само радници ПТТ-а, односно његове колеге из друге екипе који су дошли на лице пре полиције, у ком тренутку нису били присутни полицијски службеници и мисли да су потом ██████████ и његов

пиштољ ставили у блиндирани сеф који се налази у службеном возилу, те да не зна шта је било после са тим оружјем, а након што су му предочене његове раније изјаве изјављује да се не сећа и да је пре одласка у полицију отишао у гаражу њихове службе, те су ваљда вратили оружје њиховом оружару који ради у пошти, након чега су одведени у СУП. Потом наводи да постоји записник у СУП-у ко је бројао метке и ко је преузео пиштољ и да не може више тога да се сети јер је 2009. године има тежак удес, а затим да су са лица места одведени поштанским колима у гаражу, да су понели оружје и метке и ту се и раздужили, а да им полиција на лицу места ништа није рекла о оружју, због чега су га и вратили оружару, те да није потписао потврду када му је пиштољ одузет, већ је то учинио неко из службе, вероватно оружар, а након што му је поново предочена потврда о привремено одузетим предметима од 24.03.2006. године изјављује да је потпис на наведеној потврди његов и да је он предао предметни пиштољ. Ценећи овако дат исказ сведока [REDACTED], суд налази да је исти у погледу свих битних чињеница мењао свој исказ, чинећи га контрадикторним, неуверљивим и неубедљивим, при чему је и његов исказ оповргнут свим изведеним доказима. Наиме, исказ [REDACTED] у погледу броја испалиених метака код првог степеништа, на којем је дошло до повређивања [REDACTED] је оповргнут исказом сведока [REDACTED] који је у погледу ове чињенице био децидиран током целог поступка и који је истакао да је у датој ситуацији чуо да је испалиено више пројектила наводећи да је чуо 5, 6, 7, 8 пуцњева и одозго и одоздо, при чему је прецизирао да мисли да је [REDACTED] испалио више од једног метка у пределу првог степеништа јер је чуо да је дошло до размене ватре, при чему му је [REDACTED] како наводи рекао да је критичном приликом код степеница пуцао у брзини док се налазио у бацању ка заклону. Суд је овакав исказ сведока [REDACTED] у потпуности прихватио с обзиром да је наведени сведок у погледу ове чињенице током целог поступка био децидиран, за разлику од сведока [REDACTED] ва који је у погледу ове чињенице мењао свој исказ, како је то напред наведено, односно мењао је свој исказ колико пута је пуцао код првог степеништа, а по налажењу суда, без утицаја је чињеница да сведок [REDACTED] није посматрао у овом тренутку нападача и [REDACTED] јер се наведени сведок изјаснио о ономе што је чуо, односно колико пуцњева је чуо, при чему суд налази да наведени сведок није имао ни један разлог да у погледу ове чињенице говори неистину. При томе, суд је на основу службене белешке о крим. техничком прегледу лица места од 24.03.2006. године са фотодокументацијом, као и на основу налаза и мишљења судског вештака балистичара, несумњиво утврдио да је на лицу места пронађена само једна чаура која је испалиена из пиштоља марке "ЦЗ 99", калибра 9 мм, којим пиштољем је критичном приликом био задужен радник обезбеђења [REDACTED] што је несумњиво утврђено из писмене документације која је достављена од стране ЈП ПТТ саобраћаја "Србије" и предметна чаура која је у службеној белешци о крим. техничком прегледу лица места означена бројем 6 затечена је код улаза зграде број 94, Улице Јурија Гагарина, на степеништу које води иза зграде (фотографија број 6, 7 и 10 које су саставни део службене белешке о крим. техничком прегледу лица места од 24.03.2006. године). У писменом налазу и мишљењу комисије судских вештака др Бранимира Александрића и Милана Куњадића од 10.08.2010. године, између осталог је наведено да се на основу пронађене чауре број 6 у скици, на средини другог степеништа, за коју је балистичким вештачењем утврђено да је испалиен из пиштоља [REDACTED], као и на основу његовог показивања на реконструкцији (слика 25 са реконструкције) може закључити да је [REDACTED] могао, трчећи за нападачем уз друго степеништа да пуца, како је то и сам изјавио. Међутим, суд је имао у виду да сведок [REDACTED], у току трајања овог поступка ни једанпут није изјавио да је трчећи за нападачем уз друго степениште пуцао, па самим тим такву изјаву није дао ни пре него што је урађен налаз и мишљење дана 10.08.2010. године, па на главном претресу судски вештак балистичар на питање суда је, а након што му је предочен исказ [REDACTED] у погледу положаја из којег је пуцао, објаснио да уколико је [REDACTED] извршио испаливање на

начин како је то приказано на фотографији број 20 са реконструкције, а која је сачињена управо приказивањем самог [REDACTED] те имајући у виду место на којем је пронађена чаура која је обележена као траг број 6, није могуће да се чаура нађе на том месту, ако је пуцање извршено у подножју степеништа, а након што му је предочена фотографија број 26 са реконструкције, која показује положај [REDACTED] на платоу, којом приликом је по његовом исказу испалио 4 хица, вештак појашњава да би чауре у том случају испале на десну страну и то преко ивица платоа, тако да чаура означена као траг број 6 није могла бити испалиена са овог места, поред ивице платоа, односно у том случају се не би нашла на другом степеништу, односно на месту како је то забележено у службеној белешци о крим. техничком прегледу лица места. Судски вештак балистичар је прецизирао да би се предметна чаура нашла на месту на којем је нађена чаура која је обележена трагом број 6, испаливање је морало бити извршено на самом степеништу или је чаура евентуално могла бити померена са платоа уколико је приликом испаливања заостала на платоу, а након што му је предочена изјава [REDACTED] са главног претреса који је дао у поновном поступку, да је у датој ситуацији, како је то приказано на фотографији број 26 чукао приликом испаливања пројектила, а да му је рука била наслоњена на зид, објашњава да је могуће да у ситуацији да када постоји препрека са десне стране, да дође до одбијања чауре и пада на степениште, уколико је испаливање извршено у близини степеништа, али то се односи само на ситуацију уколико је сведок чукао, при чему је прецизирао да је приликом реконструкције [REDACTED] показао положај како је то и забележено на датој фотографији број 26, односно да је у датој ситуацији стајао.

Надаље, суд је увидом у потврде о привремено одузетим предметима Секретаријата у Београду - УКП 2. Одељења од 24.03.2006. године несумњиво утврдио да су овлашћена службена лица од сведока [REDACTED] одузела пиштоље са којим су били задужени, при чему у наведеним потврдама није констатован број метака који је затечен у оквирима предметних пиштоља, па је од [REDACTED] одузет један пиштољ марке "Застава", модел ЦЗ 99, фабричког броја 88503, а од [REDACTED] пиштољ марке "Застава", модел ЦЗ 99, фабричког броја 88419. Ради утврђивања чињенице колико је метака било у оквиру предметних пиштоља, суд је на сагласан предлог странака извршио увид у извештај ПУ за Град Београд - УКП 2. Одељење од 24.02.2009. године и увидом у наведени извештај несумњиво је утврђено да су овлашћена службена лица на захтев суда од 10.02.2009. године, доставила пиштољ марке "ЦЗ 99" ММ, фабричког броја 88503 са припадајућим оквиром у којем се налазе 3 метка, који је одузет дана 24.03.2006. године од радника обезбеђења ЈП ПТТ "Србија" [REDACTED] као и пиштољ марке "ЦЗ 99" ММ, фабричког броја 88419 са припадајућим оквиром у којем се налази 15 метака, а који је одузет дана 24.03.2006. године од радника обезбеђења [REDACTED]. Такође је увидом у писмену документацију коју је доставило оштећено предузеће ЈП ПТТ саобраћаја "Србија" несумњиво утврђено да су пиштољи којим су били задужени [REDACTED] или предати полицији, а касније враћени, те је увидом у потврду о враћеним предметима ПУ за Град Београд УКП 2. Одељење од 01.09.2006. године несумњиво утврђено да је полицијски службеник овог одељења вратио дана 01.09.2006. године један пиштољ марке "Застава", модел ЦЗ 99, фабричког броја [REDACTED], један пиштољ марке "Застава", модел ЦЗ 99, фабричког броја [REDACTED], два шаржера и 18 метака. Значи напред наведеним доказима у потпуности је оповргнут исказ [REDACTED] у делу у којем је навео да је критичном приликом испалио 5 пројектила, те да је пиштољ вратио са 10 метака у оквиру, с обзиром да је из свих напред наведених писмених доказа несумњиво утврђено да се критичног дана задужио са предметним пиштољем у којем је било 15 метака у оквиру, а да му је истог дана одузет предметни пиштољ са три метка у оквиру из чега се може закључити да је критичном приликом из пиштоља којим је био задужен

[REDACTED] испалено 12 пројектила. Овакав закључак суда потврђује и судски вештак балистичар Милан Куњадић, који је на главном претресу навео да је приликом преузимања предмета на вештачење и то пиштоља фабричког броја 88503 којим је био задужен [REDACTED] у оквиру пиштоља затекао три метка, а у пиштољу фабричког броја 88419 којим је био задужен [REDACTED] оквиру затекао 15 метака, а при томе је и на главном претресу, прегледом трагова констатовао да су 3 метка затечена у пиштољу који је дужио [REDACTED] а да је 15 метака затечено у пиштољу који је дужио [REDACTED]. Појаснио је да је приликом преузимања наведених предмета на вештачења исте метке оставио у депозиту, обележио и оставио у посебну кесицу, а изузетак је када се на пример муниција користи у вештачења за пробна испалења, што мора да се констатује, односно мора да се констатује да је пробно испалење извршено муницијом која је била уз пиштољ, као и број испалења који је извршен, али у конкретном случају он није вршио пробно испалење муницијом која је била уз оружје, већ је та муниција остала у судском депозиту. Овакав несумњив закључак суда који се заснива на писменим доказима, а који су сачињени од стране овлашћених лица, оповргавају управо исказ сведока [REDACTED], а који је све време трајања овог поступка био децидиран да је испалио 5 пројектила, те да је вратио пиштољ са 10 метака у оквиру, а као што је већ наведено, несумњиво је утврђено да је вратио пиштољ са 3 метка у оквиру, што значи да је критичном приликом испалено 12 пројектила, што све указује да је исказ наведеног сведока био неискрен, те да га као таквог суд није ни прихватио, осим у деловима као што је то наведено у којем је усаглашен са исказом сведока [REDACTED].

[REDACTED] Иначе овим доказом се управо потврђује исказ испитаног сведока [REDACTED] који је све време поступка био децидиран да је критичном приликом, док је лежао на платоу изнад првог степеништа, чуо размену ватре, односно да је чуо више пуцњева и то 7 до 8, при чему је прецизирао да се радило о размени ватре, те да стога мисли да је [REDACTED] испалио више од једног метка у пределу првог степеништа, а исти је прецизирао да је након тога чуо протрчавање, а затим поново пуцњаву, која је такође деловала као размена ватре и којом приликом се, како је навео, пуцало мање него претходно. Суд је при том имао у виду да је сведок [REDACTED] на главном претресу од 26.04.2012. године изјавио да је са лица места покупио метак који му је испало из пиштоља, пре доласка полиције, који је, како је прво навео вратио у оквир пиштоља, а након тога је изјавио да га је само придодео мецима који су се бројали у пошти, али да не зна зашто је то изјавио тек после 6 година од критичног догађаја, те је потом на главном претресу навео да је чауру и пројектил покупио после, да је у ствари метак покупио после, а да чауре није, те на питање суда је изјавио да не зна шта је метак, шта је чаура, а шта је пројектил, те да пројектиле није ни скупљао и да не зна шта је то, те потом наводи да зна да је покупио метак, а на поновно питање одбране да опише метак, изјавио је да је то у ствари био пројектил. Такође исказ сведока [REDACTED] у погледу описивања критичног догађаја и његових навода колико је метака испалио и са којег места је поред напред наведеног, оповргнут и писменим налазом и мишљењем комисије судских вештака у саставу др Бранимира Александрића и Милана Куњадића од 10.08.2010. године у којем налазу је између осталог наведено и то у тачки 7 закључка да с обзиром да су сви остали трагови, (осим локве обележене бројем 3 у скици у средини првог степеништа) биле у виду падајуће капи (трагови број 7, 8, 11, 17 и 22), те да су трагови крви пронађени на наруквизи сата (траг број 18) и самом сату (траг број 19), као и на сивом шеширу (траг број 16) и група неиспалених метака (траг број 20, 21 и 23) за које све трагове је ДНК вештачењем утврђено да припадају једној истој особи и то оптуженом Грујовић Ненаду, закључује се да је та особа задобила неку повреду из које је крварила и то да ју је задобила негде испред места где је пронађен први овакав траг крви - на платоу изнад другог степеништа - траг број 7 у службеној белешци о крим. техничком прегледу лица места. Судски вештак др Бранимир Александрић је потом на главном претресу прецизно навео да капи крви које су пронађене на платоу у близини другог степеништа и које су означене

бројем 7, апсолутно указују да је повређена особа задобила неку повреду или на самом овом месту где је пронађена крв или на месту непосредно испод тог трага крви, а када каже непосредно испод тог, подразумева око 1 - 1,5 метара, те је истакао да је искључено да је то лице задобило повреду док се налазио на првом степеништу, па се и овом доказом оповргава исказ [REDACTED] јер је исти тврдио да је критичном приликом пуцао у правцу првог степеништа, како је то приказано на слици 20 сачињене приликом реконструкције, а након тога је пуцао када се налазио на платоу, а како је то приказано на слици број 26, која је сачињена приликом реконструкције, те како је једини [REDACTED] од радника обезбеђења критичном приликом употребио ватрено оружје и пуцао на нападаче, то се самим тим изводи несумњив закључак да сведок [REDACTED] није говорио истину у погледу положају одакле је пуцао, а имајући при томе и у виду и наведени закључак суда у погледу броја пројектила који је критичном приликом испалио. Из свих напред наведених разлога, суд није прихватио ни исказ [REDACTED] у делу у којем је описао положај пок. [REDACTED] на првом степеништу, пре него што је задобио прострелину главе и мозга нанесену пројектилом из ручног ватреног оружја и то како је навео да се налазио улево ка огради на степеништу, гледајући ка врху степеништа и како је то показао приликом реконструкције критичног догађаја, а што је фиксирано на фотографијама број 16, 17, 18 и 19, при чему је његов исказ оповргнут пре свега исказом сведока [REDACTED] који је истакао да је критичном приликом након пуцња крајичком ока, преко десног рамена, видео [REDACTED] који му је био окренут леђима, који се налазио са десне стране степеништа и који је лагано клизио низ зид, са десне стране степеништа, наслоњен уз исти својим левим раменом, а како је то и показао приликом реконструкције критичног догађаја и како је то фиксирано на фотографијама број 9 и 10. При томе, овакав исказ [REDACTED] потврђен је и исказом сведока [REDACTED] какође непосредног очевица критичног догађаја. Имајући при томе у виду да је сведок [REDACTED] био децидиран да је у датој ситуацији видео само нападача који се налазио испред њега као и да је преко десног рамена видео на месту како је то наведено, [REDACTED] то је на тај начин у потпуности оповргнут исказ сведока [REDACTED] у делу у којем је описао место и положај нападача док се исти налазио на првом степеништу, а како је то показао на реконструкцији и како је то фиксирано на фотографијама број 16, 17, 18 и 19, које су сачињене приликом реконструкције критичног догађаја, а несумњиво је утврђено да се на том делу степеништа налазио [REDACTED] при чему, као што је већ наведено, сведок [REDACTED] није видео, осим [REDACTED] друго лице, а као што је такође наведено овакав исказ [REDACTED] потпуности је потврђен и исказом сведока [REDACTED]

Надаље, ради утврђивања околности под којима је дошло до повређивања [REDACTED], од које повреде је преминуо истог дана у Ургентном центру, те имајући у виду да је суд до таквог закључка није могао доћи на основу материјалних доказа, јер како су судски вештаци прецизирали, на основу судско-медицинских и балистичарских параметара није могао да се одреди међусобни однос [REDACTED] и повредиоца у моменту [REDACTED] повређивања, нити је суд из напред наведених разлога прихватио исказ сведока [REDACTED], при чему сведок [REDACTED] критичном приликом није видео другог нападача, суд је ценио исказ сведока [REDACTED] непосредног очевидца овог догађаја. Наиме, исказ сведока [REDACTED] у делу у којем описује кретање два радника обезбеђења ка улазу у пошту и појаву нападача на врху степеништа био у потпуности сагласан са исказом сведока [REDACTED], па је суд стога исти прихватио, с тим што [REDACTED] даље наводи да је у тренутку када се то лице појавило на врху степеништа са оружјем у руци, да су радници почели да спуштају вреће када је са своје десне стране видео да стазом притрчава друга особа која је држала пиштољ у руци, при чему је приликом првог испитивања 10.02.2009. године навео да је та особа припуцала у правцу степеница, када је од истих била удаљена око 20 до 25 метра, те

да је пуцала само једном, док је на наредном главном претресу од 25.05.2012. године навео да је приликом трчања тог мушкарца чуо један пуцањ и да је у том тренутку био сигуран да је чуо да је тај пуцањ дошао са десне стране, али да због протекла времена више у то није сигуран, након чега даље наводи да је тада радник обезбеђења који је био позициониран ниже неколико степеника у односу на радника обезбеђења који је био ближи бетонском подесту, пао, прецизирајући при томе да су оба радника обезбеђења у тренутку пуцња били окренути леђима нападачу који је трчао са његове десне стране. Такође у поновном поступку сведок истиче да у тренутку када је чуо први пуцањ да су радници обезбеђења који су у том тренутку стајали на степеништу, а како је то приказано на фотографији број 5 која је сачињена приликом реконструкције, а која фотографија му је предочена, као и остале фотографије које су сачињене приликом реконструкције јер наведени сведок није присуствовао реконструкцији, и њему и том нападачу били су окренути леђима, с тим што прецизира да су били у раскораку, благо окренути ка нападачу који се налазио испред њих, значи благо удесно, те је такође прецизирао да је прво чуо пуцањ, да се онда окренуо и видео нападача како притрчава, те је тада погледао у правцу радника обезбеђења када је један радник обезбеђења пао, а други који се налазио при врху степеништа, спустио на степениште. Надаље, сведок је на главном претресу од 10.02.2009. године, као и на записнику од 25.05.2012. године изјавио да је трећи радник обезбеђења изашао из доставног возила када је нападач који је трчао дотрчао до степеништа, док у погледу осталих околности критичног догађаја исказује другачије, те на главном претресу 10.02.2009. године наводи да када је [REDACTED] дошао до испред степеништа рекао је "стој, пуцаћу" и у том моменту на врху степеништа на платоу се налазе два нападача, при чему је један од ова два нападача припуцао на радника обезбеђења, који се тада сакрио иза зида, а када је престала пуцњава [REDACTED] је изашао из зграде и почео је да пуца, пењући се уз степеништа, прелазећи преко платоа и чуо је да су и нападачи узвраћали на ту пуцњаву, док на главном претресу од 25.05.2012. године наводи да након што је [REDACTED] дошавши до степеништа рекао "стој, пуцаћу", да се један од ова два нападача окренуо и припуцао ка њему, када се трећи радник обезбеђења бацио у страну, а нападачи су се удаљили ка горњем подесту, више му нису били у видокругу, али је видео трећег радника обезбеђења који се придигао и који је, када се налазио на горњем бетонском подесту поново припуцао на нападаче, при чему не може да определи да ли је то било три или четири пута, прецизирајући да ништа није видео, а потом на истом главном претресу наводи да је радник обезбеђења [REDACTED] испалио један пројектил у правцу нападача када се налазио на позицији како је то приказано на фотографији број 17 која је сачињена приликом реконструкције, наводећи да радник обезбеђења док се пео уз степенице није пуцао и видео је да је следећи наредни пројектил испалио када се попео иза другог степеништа, на другом, односно горњем подесту, а у моменту када је [REDACTED] испалио пројектил у правцу нападача, а како је то навео, односно када се налазио на позицији као на фотографији број 17 са реконструкције, нападачи су се налазили један поред другог, на другом бетонском подесту. Такође је током поступка у свом исказу био децидиран да када је нападач који је трчао дошао до степеништа, да су оба радника обезбеђења већ лежала на степеништу, те да нападач и покојни [REDACTED] су стајали на начин како је то приказано на фотографији број 18 која је сачињена приликом реконструкције, а након што су му предочене фотографије број 19 и 20 које су сачињене приликом реконструкције, истакао је да се нападач није налазио на том месту када је [REDACTED] испалио први пројектил, нити се [REDACTED] налазио на месту када је испалио први пројектил. Међутим, у поновном поступку, сведок наводи да када је [REDACTED] дошао до подножја степеница, да је чуо пуцањ који је дошао са горње стране степеништа, у ком тренутку су се нападачи налазили на почетку другог степеништа, трећи радник се тада бацио иза бетонског зида, а затим се придигао и припуцао ка нападачима који су се већ попели на то друго степениште и налазили су се на пасарели - мостићу који води ка крову гараже, при чему је [REDACTED] истрчао за њима и

тада је чуо више пуцњева. Затим, такође наводи да се радник обезбеђења [REDACTED] није налазио на месту како је то приказано на фотографији број 17 која је сачињена приликом реконструкције, а мења свој исказ тако што наводи да су нападачи бежали тако што је један бежао ужим степеништем, а други степеницама које су ближе згради, између којих степеница се налази бетонски стуб и ограда, а такође је изменио исказ наводећи да је [REDACTED] већ био ван возила када је одјекнуо први пуцањ, а након што му је предочен његов ранији исказ у погледу чињенице да се [REDACTED] у том тренутку налазио у доставном возилу, сведок је изјавио да заиста не зна зашто је тако нешто рекао када је [REDACTED] у том тренутку био ван доставног возила. У поновном поступку сведок истиче да када је [REDACTED] у подножју првог степеништа пуцао у правцу нападача, не зна да ли је видео оба јер се један нападач налазио на другим степеницама и у правцу тог нападача је пуцао, док је други ишао другим степеницама које су паралелне са овим, а када је сведоку предочена фотографија број 1 која је сачињена приликом крим. техничког прегледа лица места дана 24.03.2006. године, објашњава да се у тренутку испаливања првог пројектила [REDACTED] налазио у подножју првог степеништа, један нападач на врху степеница које се виде на фотографијама лево од стуба, а други нападач није кренуо тим степеницама и његова је претпоставка да је кренуо другим степеницама које су паралелне са овим. Истакао је да је лично видео само једног нападача који се тада налазио на врху других степеница, али не зна шта је тај нападач имао на себи и не зна да ли се радило о нападачу кога је претходно видео како трчи са његове десне стране, односно не зна који је од та два нападача које је видео у том тренутку био на предметним степеницама. Имајући у виду овакву измену исказа сведока, а након што му је суд предочио његове раније изјаве, сведок је навео да је након свега што се десило отишао на лице места и закључио да је немогуће да су се оба нападача, у тренутку када је [REDACTED] пуцао, били један поред другог, истичући да се не сећа шта је раније рекао на главним претресима, те да остаје при својој изјави, да када је [REDACTED] испалио први пројектил, да је видео само једног нападача, да не зна зашто је другачије изјављивао на главним претресима и да је можда лоше била формулисана његова изјава у записнику. Такође имајући у виду да је у погледу ових чињеница сведок више пута мењао свој исказ, на крају је прецизирао да је критичном приликом видео само када је [REDACTED] испалио први пројектил, али да је чуо пуцањ и да је чуо размену ватре, а након што му је предочен његов исказ који је дат 10.02.2009. године у делу у којем је навео да је трећи радник пуцао пењући се уз степенице и те његове изјаве са главног претреса од 25.05.2012. године да док се пео уз степенице није пуцао, сведок је изјавио да се заиста више не сећа, да је видео само када је трећи радник испалио само први пројектил и да је трчао уз степенице, те да се не сећа да ли је пуцао.

Суд је пре свега ценио део исказа сведока [REDACTED] у погледу којег је био децидиран током целог поступка, а наиме да је [REDACTED] био окренут леђима нападачу који је трчао са прилазне стазе ка подножју степеништа, те да је након што је зачуо пуцањ са своје десне стране видео да је [REDACTED] пао на степениште. Међутим, суд није прихватио овакав исказ сведока [REDACTED] на стога није ни утврдио да је Бабовић Веско задобио повреду од које је преминуо на начин како је то описао наведени сведок, с обзиром да је овакав исказ у потпуности оповргнут обдукционим записником Института за судску медицину Медицинског факултета у Београду од 24.03.2006. године, те налазом и мишљењем комисије судских вештака од 10.08.2010. године, те исказом судског вештака медицинске струке др Бранимира Александрића из којих доказа је пре свега несумњиво утврђено да се улазна рана задобијене прострелине налазила у чеоном пределу, односно уз унутрашњи крај леве обрве, а излазна у левом потиљачном пределу, при чему је канал задобијене прострелине био прав и пружао се од напред ка назад и улево и представљао је само продужетак уздужне осе цеви оружја из којег је испален смртоности пројектил, те се од стране вештака закључује да је Бабовић Веселин био предњом и десном страном лица - чела окренут ка устима цеви повредног оружја. При

томе, судски вештак др Бранимир Александрић је на главном претресу појаснио, а након што му је пре свега предочен исказ сведока [REDACTED] који је дао на главном претресу дана 08.07.2015. године у делу у којем је навео да су се радници обезбеђења, критичном приликом налазили у раскораку и то тако што им је једна нога била на једном степенику, а друга на другом, те да су били благо окренути ка нападачу који се налазио испред њих, значи благо удесно, вештак је истакао да у тој позицији [REDACTED] није могао да задобије прострелину главе са улазном раном на челу, а да је пуцано са дна степеништа и са више метара испред степеништа јер на основу таквог описа сведока о положају [REDACTED] произилази да је [REDACTED] био леђима окренут ка дну степеништа и стази која води до дна степеништа. Вештак је при томе објаснио, да ако се прихвати исказ сведока [REDACTED] о положају покојног [REDACTED] тренутку када је дошло до његовог рањавања онда би пројектил који је погодио [REDACTED] дошао негде са врха степеништа, али би у том случају [REDACTED] био на степениште тако да би му глава била на нижем степенику, а ноге горе, при чему је суд, као што је већ напред наведено, прихватио исказ сведока [REDACTED] који је навео да нападач који се налазио на врху степеништа у датим моменту, када је дошло до повређивања [REDACTED] није пуцао. Надаље, судски вештак је појаснио да ако се прихвати исказ [REDACTED] да је пуцано са прилазне стране степеништа, а имајући у виду локализацију локве крви од пок [REDACTED] на око средине првог степеништа (где је сигурно повређен) и узимајући у обзир правац канала прострелине главе (од напред хоризонтално улево) закључује се да је [REDACTED] могао да буде погођен из позиције нападача који пуца са прилазне стазе, али би глава [REDACTED] морала бити повијена ка грудима и [REDACTED] морао бити предњом и делимично десном страном лица окренут ка усној цеви повредног оруђа, [REDACTED] није морао предњом страном тела бити окренут повредном оружју, већ је могао и бочно, али уз главу која је била окренута удесно, а могуће је да је био у неком чучећем положају или у потпуно стојећем положају, са главом која је била повојена пут унапред. Међутим, након што је судском вештаку предочен исказ сведока [REDACTED] који је дат на главном претресу од 25.06.2015. године, као и на главном претресу од 08.07.2015. године и то да су "двојица поштара били на врху степеништа и благо десно окренути ка горњем нападачу" вештак изјављује да се искључује могућност повређивања [REDACTED] пуцањем са прилазне стране степеништа јер [REDACTED] нема улазну рану на глави на потиљку, него усред чела. Значи, имајући у виду овакав закључак судског вештака, те исказ сведока [REDACTED] погледу ове чињенице, начина и положаја како је критичном приликом стајао [REDACTED] суд је на несумњив начин закључио да [REDACTED] у оваквој позицији како је то описао сведок није могао бити погођен, са прилазне стазе па у том смислу није прихватио исказ сведока [REDACTED] из којег је произилазило да је [REDACTED] у датој ситуацији, када је био окренут леђима нападачу, погођен од стране нападача који је трчао прилазном стазом ка подножју степеништа. Надаље, сведок Стевановић Драган је у погледу околности под којима се одиграо критични догађај током поступка мењао свој исказ и то у погледу битних чињеница, чинећи га контрадикторним, па је приликом првог испитивања навео да када је [REDACTED] дошао до испред степеништа узвикнуо "стој, пуцају" и у том моменту, како наводи, два нападача су се налазила на врху степеништа, на платоу, када је и један од два нападача припуцао на радника обезбеђења, на главном претресу од 25.05.2012. године наводи да је [REDACTED] испалио пројектил када се налазио на позицији како је то приказано на фотографији број 17 са реконструкције, при чему су у том тренутку нападачи били један поред другог на другом бетонском подесту, док је у поновном поступку навео да када је [REDACTED] испалио пројектил није се налазио на месту како је то приказано на фотографији број 17 са реконструкције, при чему је тада пуцао у правцу једног нападача који се налазио на другим степеницама, док је други нападач, како сада тек наводи, ишао другим степеницама које су паралелне са овим, истакавши да је он тада лично видео само једног нападача. Значи наведени сведок је у погледу битних чињеница, током поступка, мењао свој исказ, при чему је овакав његов

исказ и то у погледу свих измена, оповргнут исказом сведока [REDACTED], који је, како је то већ напред наведено, истакао да док је лежао на платоу чуо више пуцњева, 5, 6, 7, односно 8 и то како наводи и одозго и одоздо, односно наводи да је дошло до размене вагре, те је истакао да је после тих пуцњева чуо протрчавање две особе, а суд је током поступка несумњиво утврдио да је та друга особа био [REDACTED], што значи да је прва особа била један од нападача и на овај начин је у потпуности оповргнут исказ сведока [REDACTED] у погледу броја пуцњева у пределу првог степеништа, а суд је у овом делу прихватио исказ сведока [REDACTED] јер је исти током целог поступка био децидиран и јасан и прецизан у погледу онога што је чуо и видео критичном приликом. При томе, суд је прихватио исказ овог сведока у деловима у којима је његов исказ био усаглашен са исказом сведока [REDACTED], као и са другим изведеним доказима, а како је напред наведено. Суд је у том смислу прихватио исказ овог сведока у делу у којем је навео да је [REDACTED] испалио пројектил са подножја степеништа и то када се налазио, како је то приказано на фотографији број 17 која је сачињена приликом реконструкције, а која фотографија је сведоку предочена, у правцу нападача и то када су се нападачи налазили један поред другог на другом бетонском подесту, с обзиром да је такав исказ потврђен службеном белешком о крим. техничком прегледу лица места са фотодокументацијом од 24.03.2006. године, писменим налазом и мишљењем комисије судских вештака од 10.08.2010. године који налаз је усмено образложен и допуњен на главном претресу, а из којих доказа произилази да је први траг крви (траг број 7), а за који је ДНК вештачењем утврђено да припада опт. Грујовић Ненаду пронађен на платоу изнад другог степеништа.

Надаље, суд је на основу изведених доказа и то пре свега увидом у службену белешку о криминалистичко-техничком прегледу лица места од 24.03.2006. године са фотодокументацијом, писменог налаза и мишљења Института за судску медицину О.бр. 56/06 од 06.12.2006. године комисије судских вештака у саставу др Оливера Стојковића и др Бранимира Александрића и допуне истог налаза и мишљења од 26.12.2006. године, те исказа судских вештака који су дати на главном претресу, несумњиво утврдио да је оптужени Грујовић Ненад, био на лицу места критичном приликом. Наиме, увидом у службену белешку о криминалистичко-техничком прегледу лица места од 24.03.2006. године са фотодокументацијом, несумњиво је утврђено да су прегледом лица места, простора око зграда бр. 94 и 86 у Ул. Јурија Гагарина, између осталог пронађени и трагови и то: траг црвене боје налик на крв који је затечен на платоу иза зграда броја 94 Улице Јурија Гагарина бр. 94, који је обележен бројем 7, трагови црвене боје налик на крв који су затечени на степеништу на простору између зграда бр. 94 и 86 Улице Јурија Гагарина, који су обележени бројевима 8 и 9, траг црвене боје налик на крв који је затечен на платоу између зграда број 94 и 86 Улице Јурија Гагарина који је обележен бројем 11, капа сиве боја која је затечена испред зграда број 86 у Улици Јурија Гагарина код спортске кладионице, који траг је обележен бројем 16, траг црвене боје налик на крв који је затечен испред зграда број 86 Улице Јурија Гагарина код спортске кладионице који је обележен бројем 17, метална наруквица од ручног сата која је затечена испред зграда број 86 Улице Јурија Гагарина код спортске кладионице која је означена бројем 18, ручни сат марке "Сторм" који је затечен испред зграда број 86 Улице Јурија Гагарина код спортске кладионице који је обележен бројем 19, меци са ознаком "ППУ 9мм Лугер" на којима се уочавају трагови црвене боје налик на крв који су затечени испред зграда број 86 у Улици Јурија Гагарина код пекаре који су означени бројевима 20, 21 и 23, као и траг црвене боје налик на крв који је затечен испред зграда број 86 Улице Јурија Гагарина код пекаре који је обележен бројем 22. Из писменог налаза и мишљења Института за судску медицину од 06.12.2006. године, као и допуне истог налаза и мишљења који је дат од стране комисије судских вештака доц.др Оливера Стојковића и проф.др Бранимира Александрића, несумњиво је утврђено да биолошки трагови крви, пронађени на задњој и предњој страни

достављеног сивог шешира (предмет означен као траг број 16 у крим. техничком извештају са лица места), у локвама крви са лица места (означени у крим. техничком извештају као трагови број 7, 8, 11, 17 и 22), траг крви на делу наруквице сата марке "Сторм" (предмет означен као траг број 18 у крим. техничком извештају са лица места), траг крви са сата марке "Сторм" (предмет означен као траг број 19 у крим. техничком извештају са лица места), као и трагови крви са метака који су у крим. техничком извештају са лица места били означени као трагови број 20, 21 и 23, потичу од Грујовић Ненада. При томе, судски вештак др Оливер Стојковић је на главном претресу истакао да се са поузданошћу већом од 99,99% може тврдити да у популацији Републике Србије, као и у светској популацији нема још једне особе која би имала исти такав ДНК профил, идентичан профилику опт. Ненада Грујовића, те имајући овако високу вероватноћу практично се са научном сигурношћу може тврдити да биолошки трагови пронађени на лицу места потичу од опт. Грујовић Ненада. Имајући у виду примедбе одбране оптуженог Грујовић Ненада, судски вештак др Оливер Стојковић је појаснио да су у конкретном случају биолошки трагови које је анализирао били у довољној количини да се могу урадити чисти ДНК профили, а сви узорци који су били анализирани су били изузети, сачувани и достављени на начин који је омогућивао и обезбеђивао успешну анализу и поуздану интерпретацију, при чему је појаснио да трагови који су били предмет вештачења, а са којих су претходно били изузети неки делови, били подобни за ДНК анализе јер да нису не би ни били приказани у налазу и мишљењу и у том случају не би ни дали закључак да сви ово анализирани трагови потичу управо од опт. Грујовић Ненада. У вези са наведеним, из писменог налаза и мишљења комисије судских вештака у саставу проф. др Бранимира Александрића и дипл.инг. Милана Куњадића од 10.08.2010. године произилази да с обзиром да су трагови крви обележени бројевима 7, 8, 11, 17 и 22 били у виду падајуће капи, те да су трагови крви пронађени и на наруквици сата (траг број 18), као и на самом сату (траг број 19), као и на сивом шеширу (траг број 16), као и на групи неиспаљених метака (трагови број 20, 21 и 23), а за које све трагове је ДНК вештачењем утврђено да припадају једној истој особи, односно овде оптуженом Ненаду Грујовићу, вештаци закључују да је та особа задобила неку повреду из које је крварила и то је задобила негде испред места где је пронађен први овакав траг крви - на платоу изнад другог степеништа (траг број 7). Судски вештак др Бранимир Александрић је на главном претресу прецизирао да капи крви које су пронађене на платоу у близини другог степеништа и означени као траго број 7, апсолутно указују да је повређена особа задобила неку повреду или на самом овом месту где је пронађена крв или на месту непосредно испред тог трага крви, а када каже непосредно испред, то подразумева око 1 до 1,5 метар, те је искључио да је то лице задобило повреду док се налазило на првом степеништу. У складу са оваквим закључком комисије судских вештака, који је при томе усмено и образложен од стране др Бранимира Александрића, те имајући у виду напред наведени писмени налаз и мишљење Института за судску медицину, као и допуну истог налаза и мишљења, суд је на несумњив начин утврдио да је управо овде опт. Грујовић Ненад лице које је на платоу у близини другог степеништа, на месту где је пронађена крв која је обележена као траг број 7 или на месту непосредно испред тог трага крви и то испод око 1 до 1,5 метар, критичном приликом задобио повреду из које повреде је и крварио. Имајући у виду овакав закључак судских вештака, одређено је судско медицинско вештачење опт. Грујовић Ненада, те је комисија судских вештака у саставу др Бранимир Александрић, др Душан Дуњић и др Драган Јечменица, извршила непосредан преглед оптуженог Грујовић Ненада дана 30.08.2013. године, а о чему је сачињена фотодокументација, те је том приликом између осталог констатовано да је прегледом оптуженог у левом подвиличном пределу који је обрастао брадом, а непосредно испод левог доњовиличног угла и паралелно са левом граном доњовиличне кости налази лако косо, пут унапред и лако надоле, постављен сивобеличасти ожиљак развученог овалног облика, дуг 2 цм у предњем делу широк до 3 мм, у средњем до 7 мм, а у задњем делу до 5 мм, који је у равни коже и без длака (6 налаза). Под тачком 7 налаза наведено је да се на

спољашњој страни десне надлактице, а на око 15 цм испод врха десног рамена налази лако косо од назад, пут унапред и лако нагоре постављен сивобеличасти ожиљак, пругастог изгледа, дуг 2,3 цм у задњем делу широк до 4 мм, у средњем до 9 мм, а у предњем делу до 6 мм, који је у равни коже. Под тачком 11 налаза је наведено да се на дланеној страни леве подлактице у њеној доњој трећини, практично у близини места на подлактици на коме се уобичајено носи сат, налази попречно постављен неправилно овалан сивобеличасти ожиљак, дуг 4 цм, који је од лактичне стране широк 10 мм, па према жбипној страни се шири у виду левка где му је ширина до 2 цм и који ожиљак је незнатно испод равни коже. Комисија је мишљења да је боја свих установљених ожиљака, а који су наведени у напред наведеном налазу иста - сивобеличаста, па се не може одредити када је која повреда касније ожиљно зарасла, настала и једино се може рећи да се ради о давнашњим поведима насталим годинама уназад. Комисија судских вештака је мишљења да се ни за један ожиљак који има пругаст, овалан, елипсаст и сличан облик не може искључити да је настао на месту претходно задобијене окрзотине пројектилом испаленим из ручног ватреног оружја, па се према томе у конкретном случају не може искључити да су ожиљци у левом подвличном пределу (описан под тачком 6 налаза), на спољашњој страни десне надлактице (описан под тачком 7 налаза) и на дланеној страни леве подлактице на месту на коме се уобичајено носи сат (описан под тачком 11 налаза), настали на месту задобијене окрзотине нанесене пројектилом критичном приликом 24.03.2006. године. Као што је већ напред наведено ДНК вештачењем је утврђено да трагови крви који су означени под бројем 7, а који траг је затечен на платоу иза зграде број 94 у Улицији Јурија Гагарина, потичу од опт. Грујовић Ненада, те како је из налаза судских вештака утврђено да је ова повреда задобијена негде испред места где је пронађен први траг крви - на плату изнад другог степеништа (траг број 7), односно констатовано је да је та повреда настала или на самом месту где је пронађена крв (траг број 7) или на месту непосредно испред тог трага крви, па је на основу свега наведеног, суд несумњиво утврдио да је један од пројектила које је критичном приликом упутио [REDACTED] погодио овде опт. Грујовић Ненада на који начин му је нанео повреду из које је оптужени Грујовић крварио критичном приликом. Овакав закључак суда је у складу са исказом [REDACTED] а у делу у којем је његов исказ прихватио, с обзиром да је потврђен напред наведеним вештачењима, а који сведок је на главном претресу од 25.05.2012. године истакао да је [REDACTED] пуцао у правцу два нападача када су се налазили један поред другог и то на другом бетонском подесту, а на којем је, како је већ истакнуто и пронађен траг крви који је обележен као траг број 7 у службеној белешци о крим. техничком прегледу лица места.

Одлучујући у овој кривичноправној ствари, суд налази да током поступка, изведеним доказима није утврђено да се догађај у овом делу одиграо на начин како је то описано у оптужном акту јавне тужбе, а наиме да је опт. Грујовић док је узимао врећу са новцем се обратио [REDACTED] са речима "убићу те, убићу те", али да га је у реализацији те претње спречио радник обезбеђења [REDACTED] који је испалио пројектил из службеног пиштоља у правцу главе окр. Грујовића и ранио га у подвличном пределу где је настао и први траг крви. Пре свега, а што ће суд накнадно образложити, није утврђено ко је од нападача изговорио речју "убићу те, убићу те", нити је током поступка и из једног доказа утврђено коме су те речи биле упућене, при чему је сведок [REDACTED] и у свом исказу навео да је имао утисак да наведене речи нису биле упућене њему. Такође, сведок [REDACTED] је у свом исказу објаснио, а након тога и приликом реконструкције критичног догађаја и показао где је легао критичном приликом, а како се то види на фотографијама број 10 и 11 које су сачињене приликом реконструкције, а из којих се несумњиво утврђује да је критичном приликом [REDACTED] легао на први подест, а као што је већ више пута истакнуто судски вештак др Бранимир Александрић је био децидиран у погледу тога на којем је месту дошло до повређивања опт. Грујовића критичном приликом, односно како је истакао на самом месту где је пронађена крв (траг

број 7) или на месту непосредно испред тог трага крви. Као што је наведено, комисија судских вештака је у свом налазу од 04.09.2013. године навела да се не може искључити да су ожиљци у левом подвличном пределу, на спољашњој страни десне надлактице и на дланеној страни леве подлактице настали код оптуженог Грујовић Ненада на месту задобијене окрзотине нанесене пројектилом критичном приликом дана 24.03.2006. године. Суд је при том на несумњив начин, на основу службене белешке о крим. техничком прегледу лица места са фотодокументацијом, те на основу писменог налаза и мишљења комисије судских вештака од 04.09.2013. године, који је усмено образложен на главном претресу, несумњиво утврдио да је опт. Грујовић Ненад критичном приликом поред повреде коју је задобио на другом подесту, а како је напред наведено, задобио и повреду нанесену пројектилом и то у пределу места где су затечени трагови број 17, 18 и 19, односно испред зграде број 86 у Улици Јурија Гагарина, код спортске кладионице, а где је пронађен траг црвене боје налик на крв, метална наруквица од ручног сата, као и ручни сат марке "Сторм". Наиме у писменом налазу и мишљењу Института за судску медицину О.бр. 56/06 од 06.12.2006. године, несумњиво је између осталог утврђено да је наведеном Институту од стране УКП 2. Одељења достављен један ручни сат са уписаним натписом "Сторм" и на спољашњој површини сата видљива је замазаност мрко-црвене боје, налик на крв, величине зрна грашка, као и метална наруквица од сата са угравираним ознаком "Сторм" на копчи сата и ознаком "Тајм ласт стил" са унутрашње стране копче, као и ознаком "Сторм" и ознаком Но 2016064 и са спољне стране наруквица налази се већи број трагова налик на крв и за наведене трагове крви и то како на делу наруквице, као и за траг крви са самог сата утврђено је да несумњиво потичу управо од опт. Грујовић Ненада. Судски вештак др Бранимир Александрић је на главном претресу усмено образложио дат налаз и мишљење, те је одговорио на сва питања суда и одбране, те је био децидиран да је ожиљак на дланеној страни леве подлактице, на месту где се уобичајено носи сат, настао на месту задобијене окрзотине која је нанесена пројектилом и то управо критичном приликом. Судски вештак је врло детаљно објаснио да пошто је пројектил окрзао кожу и ударио у ивични део обода сата, на супротној страни од дугмета за навијање, где је и настало оштећење сата, а око њега су и пронађени трагови крви који несумњиво по ДНК анализи припадају оптуженом Грујовићу, те ударом пројектила у сат, који пројектил има велику кинетичку енергију, дошло је до откачињања наруквице сата и њеног раздвајања од самог сата, па су тако и на лицу места и наруквица и сат пронађени релативно близу једно другог (трагови број 18 и 19). Судски вештак је врло детаљно објаснио да је пројектил окрзнуо кожу у пределу од назад, пут унапред, односно од лактичне ка жбичној страни подлактице, гледано када је лева рука тако постављена да је длан окренут ка телу, а како је због задобијене окрзотине морао да крвари, крв је прскала по најближој околини, односно по сату, па је у том делу и закључио да је ожиљак на унутрашњој страни леве подлактице, на дланеној страни, настао од задобијене окрзотине критичном приликом. Имајући у виду да је судски вештак при томе аргументовано одговорио на сва питања одбране, те да је био децидиран да повреда није могла настати и то повреда која је описана под тачком 11 налаза, на начин како је то навео Грујовић Ненад, односно при паду на стакло, те имајући у виду да је током поступка несумњиво утврђено да је на лицу места и то испред зграде бр. 86 у Улици Јурија Гагарина, код спортске кладионице затечена како метална наруквица од ручног сата, тако и ручни сат марке "Сторм" који трагови су обележени бројевима 18 и 19, а да је бројем 17 обележен траг црвене боје налик на крв који је затечен такође број 86 у Улици Јурија Гагарина код спортске кладионице, те имајући у виду да је несумњиво вештачењем утврђено да је на сату и металној нарукници од ручног сата изолована крв, те да је ДНК вештачењем утврђено да сви трагови крви који су обележени бројевима 17, 18 и 19 потичу управо од опт. Грујовић Ненада, па имајући у виду и детаљно објашњење и образложење судског вештака Бранимира Александрића, суд је на несумњив начин утврдио да је опт. Грујовић Ненад бежећи са лица места задобио повреду која му је нанета пројектилом који је испалио сведок [REDACTED] и то у пределу леве подлактице

због чега је и дошло до откинућа наруквице сата који је Грујовић имао на руци услед чега му је наведени сат спао са руке, а који сат, као и метална наруквица од истог сата су пронађени на лицу места. Приликом доношења ове одлуке, суд је имао у виду примедбе које су изнете од стране опт. Грујовић Ненада и његових бранилаца, али је при томе имао и у виду налаз и мишљење Института за судску медицину, те исказ који је дао судски вештак др Оливер Стојковић који је био лецидиран да су сви узорци, који су у конкретном случају били предмет вештачења, били изузети, сачувани и достаљени на начин који је омогућивао и обезбеђивао успешну анализу и поуздану интерпретацију, те је при томе истакао да је његово мишљење да је у брису скинутом са трагова крви пронађених на металној наруквици сата пронађен ДНК профил особе која га је оставила, а не ДНК профил неке особе која је на неки начин контактни траг оставила на неком другом лицу места и трагови у конкретном случају нису били компромитовани. При томе, иако је суд у доказном поступку извео доказ увида у записник о препознавању предмета од 26.12.2006. године које је обављено од стране тада [REDACTED] Нине, суд није ценио овај доказ јер сматра да је потпуно ирелевантно за одлучивање у кривичноправној ствари утврђивање чињенице да ли је опт. Грујовић Ненад био власник предметног сата који је затечен на лицу места, при чему сама чињеница да неко препозна врсту сата не значи да се ради управо о сату који је власништво неког лица, али суд је током поступка несумњиво утврдио оно што је било и битно за одлучивање у овој кривичноправној ствари, а то је да је опт. Грујовић критичном приликом носио предметни сат, који је критичном приликом оштећен на начин како је то напред наведено и који је затечен на лицу места и обележен као траг број 18 и 19, а на ком сату и наруквици сата су пронађени трагови крви опт. Грујовић Ненада, а како су то детаљно образложили и објаснили пред судом судски вештачи др Оливер Стојковић и др Бранимир Александрић. Како је суд у доказном поступку утврдио напред наведену чињеницу, а наиме да је опт. Грујовић Ненад бежећи критичном приликом задобио наведену повреду на дланеној страни леве подлактице, суд је надаље имао у виду налаз и мишљење комисије судских вештака од 04.09.2013. године да се не може искључити да су ожиљци у левом подвличном пределу и на спољашњој страни десне надлактице настали на месту задобијене окрзотине нанесене пројектилом критичном приликом дана 24.03.2006. године.

У вези са тим, као што је већ напред наведено, суд је на несумњив начин утврдио, из изведених доказа, да је оптужени Грујовић Ненад задобио и повреду из које је крварио и то негде испод места где је пронађен први траг крви - на платоу изнад другог степеништа (траг број 7) или на месту непосредно испод тог трага крви. Како је из писменог налаза и мишљења комисије судских вештака од 04.09.2013. године несумњиво утврђено да се не може одредити када је која повреда настала (описана под тачком 6 и 7 налаза), нити која је касније ожиљно зарасла, те како суд ни из једног изведеног доказа, а пре свега из исказа испитаних сведока, није могао утврдити тачан положај оптуженог Грујовић Ненада у односу на повредно оружје из кога је [REDACTED] испалио пројектил који је погодио Грујовића, при чему је судски вештак др Бранимир Александрић на главном претресу објаснио да уколико је погођен у леви подвлични део морао је бити предњом страном врата окренут ка устима цеви из којег је испаљен пројектил, а уколико је погођен у пределу спољашње стране десне надлактице онда би морао бити леђима окренут устима цеви повредног оружја из којег је испаљен пројектил, то суд закључује да током поступка није утврђено у који део тела је оптужени Грујовић погођен када се налазио на платоу изнад другог степеништа, односно није на несумњив начин утврђено да је том приликом погођен у подвлични предео, како је то наведено у оптужном акту. Међутим, суд налази да је закључивање у овој кривичноправној ствари ирелевантно да ли је оптужени Грујовић Ненад критичном приликом погођен у левом подвличном пределу или у пределу десне надлактице, а суд је несумњиво утврдио да је оптужени Грујовић погођен на платоу изнад другог степеништа, где је и пронађен траг крви (траг број 7), а што

показиване и да би то и могао да буде човек који је пуцао критичном приликом, на главном претресу сведок је навео да не препознаје нити оптуженог Грујовић Ненада, нити оптуженог Станић Владимира, наводећи да их у животу није видео, те да је евентуално након самог догађаја могао да препозна нападача, али иако му је полиција показала велики број фотографија није могао да препозна нападача са сигурношћу и није могао да укаже на неко одређено лице. И сведок [REDACTED] се изјаснио о овој околности, те је објаснио да је критичном приликом видео да преко пасареле трче два момка, при чему је један био нижи, кратко ошишан и био је погнут док је трчао, а да је други био виши и да је имао мало дужу, црну или смеђу косу и да се кретао уназад и истовремено пуцао, с тим што је на главном претресу навео да је први момак који је трчао имао црну дужу косу, док је други имао смеђу косу и био је кратко ошишан, а можда чак и ћелав, а које лице је и пуцало ка радницима обезбеђења код зграде број 94. Такође, сведок [REDACTED] који се критичном приликом налазио у Ул. Јурија Гагарина и кретао ка пошти објаснио је да је видео два момка која су долазећи из правца поште трчала, ка неким паркираним колима на улици, при чему је једном човеку који је трчао у једном тренутку из руке испао пиштољ или део пиштоља и видео је да се нешто раставило том приликом, а то лице је у другој руци држао врећу и том истом човеку испала је и врећа на улицу, те се сагнуо и узео пиштољ, док је други младић који је трчао за њим, узео врећу са улице, те су ушли у кола, с тим што је она који је носио пиштољ сео на задње седиште, отворио врата и то задња десна и почео да пуца ка пошти, испаливши 7 до 8 метака, док је други човек који је покупио врећу, сео на месту возача, прецизирајући да је то лице које је пуцало било мало крваво по глави и видео је да му се тело, када је пуцао, заносило у десну страну. Појаснио је да човека који је покупио врећу није добро видео и не може да га опише, а други младић му је изгледао као Ром јер је био црн у лицу, био је доста мршав, висине око 1,80 метара, при чему је био нижи од овог другог нападача и на себи је имао неку црну мајицу дугих рукава, а након догађаја полиција му је у стану показала неких двадесетак фотографија, али није могао да препозна човека са оружјем кога је у том тренутку можда и могао да препозна. И сведок [REDACTED] који је посматрао догађај са прозора свог стана, објаснио је да је видео две особе, при чему је једна особа била виша и на себи је имала јакну светле боје, док је друга особа на себи имала јакну тамне боје и није приметио да је било ко од њих имао нешто на глави. Сведок [REDACTED] је посматрала догађај са прозора, али је критичном приликом приметила само једну особу, која је, како је навела, носила две кесе и како је трчала преко пољанчета иза пасареле, али је прецизирала да слабије види и да је та особа била доста удаљена од ње, тако да је видела само да је била обучена у горњем делу у нешто тамно. При томе, сведок [REDACTED] је критичном приликом видео само лице које се налазило на врху степеништа, са оружјем упереним у [REDACTED] њега и навео је да је то лице на глави имало капуљачу, испод тога још једну капу која је покривала чело до обрва, црну ролку која му је покривала уста и нос, а на себи јакну која је била раскопчана и тамне боје, која особа је по његовој процени била висока око 180 цм. Иначе, исти сведок је навео да су му после догађаја показали тридесетак фотографија разних лица, а мисли да су му показане и фотографије оптужених Грујовића и Станића, те том приликом није препознао нападача кога је видео, а истакао је да је оптужене Грујовића и Станића први пут у животу видео на суђењу.

У вези са напред наведеним у оптужници ВЈТ у Београду наведено је да су оптужени Грујовић Ненади Станић Владимир критичног дана, путничком возилом марке "Ауди 80", црне боје, на ком возилу су се налазиле регистарске таблице [REDACTED] дошли на лице места, те га паркирали испред зграде број 86, па су у непосредној близини чекали раднике обезбеђења, те је надаље наведено да је оптужени Станић Владимир, када су радници обезбеђења кренули степеништем које води у улаз поште, стали на врх степеништа, те да је ватрено оружје усмерио у правцу радника обезбеђења [REDACTED] и [REDACTED] претећи речима "не мрдај, пуцаћу, лежи", након чега је оптужени Станић, како

је то наведено у оптужници, одузео врећу са новцем, након чега оптужени Станић и Грујовић, бежећи са лица места, узвраћају паљбу према оштећеном [REDACTED] крећући се уназад и у том бежању уназад, оптуженом Станићу спада капа, те оптужени Станић и Грујовић успевају да седну у возило, а Станић Владимир повређеног Грујовића оставља успут на непознатој локацији. Суд је током поступка из изведених доказа, на несумњив начин утврдио да је оптужени Грујовић Ненад критичном приликом био на лицу места и извршио кривично дело за које је оглашен кривим на начин како је то описано у изреци пресуде. Међутим, суд налази да током поступка није доказано да је оптужени Станић Владимир извршио кривично дело за које је оптужен и овакви наводи јавне тужбе не произилазе ни из једног доказа. Пре свега, ни један испитани сведок, непосредни очевидац критичног догађаја, није указао и препознао оптуженог Станић Владимира као лице које је учествовало у критичном догађају. Суд је при томе, имао у виду да испитани сведоци нису препознали ни оптуженог Грујовић Ненада, али упоређивањем ДНК профила из биолошких трагова који су пронађени на лицу места са ДНК профилом Грујовић Ненада, утврђено је да сви потичу од Грујовић Ненада, што је суд довело до несумњивог закључка да је Грујовић Ненад био један од извршиоца кривичног дела за које је и оглашен кривим. Након што је оптужени Станић Владимир дана 26.04.2015. године лишен слободе, а ком оптуженом се до тада судило у одсуству, суд је по службеној дужности одредио допунско вештачење од стране Института за судску медицину којим вештачењем је било потребно да се изврши упоређивање израђеног ДНК профила оптуженог Станић Владимира са ДНК профилима израђених са трагова и предмета пронађених на лицу места, који су ближе описани у службеној белешци о крим. техничком прегледу лица места од 24.03.2006. године и 28.03.2006. године, а који су и анализирани у основном налазу и мишљењу Института за судску медицину од 06.12.2006. године, као и допунском налазу и мишљењу од 12.06.2006.године, налазећи да је то неопходно како би се предмет доказивања свестрано расправио. Иначе, у оптужници ВЈТ у Београду је између осталог наведено да је оптуженом Станић Владимиру, током бежања уназад, испала капа, на којој су нађени ДНК трагови крви Грујовића, а увидом у службену белешку о крим. техничком прегледу лица места од 24.03.2006. године са фотодокументацијом, несумњиво је утврђено да је капа сиве боје затечена испред зграде број 86 у Улици Јурија Гагарина код спортске кладионице, који траг је обележен бројем 16, а како се то види на фотографијама број 26, 27 и 28, које су сачињене дана 24.03.2006. године. Увидом у писмени налаз и мишљење Института за судску медицину О.бр. 56/06 од 06.12.2006. године, утврђено је да је наведеном Институту достављен на вештачење један шешир од сивкасто памучног материјала, са штепаном ободом око читавог обима главе, те са спољашње стране шешира, на једном месту, непосредно је зашивен цип са спољне стране затечен тачко и мрљасто замазан садржај црне боје, величине чиодне главе, на ободу шешира још три мрље сличне величине, на рубу обода шешира на два места и то на једном месту са задње стране шешира, као и на једном месту на рубу обода са предње стране шешира, такође је тканина замазана сасушеним садржајем мрке боје црнкастог изгледа, те су ови трагови изузети исецањем тканине шешира и на тај начин су формирана два узорка и то први узорак означен под бројем 2006340-2 од трага са задње стране шешира, те узорак означен као узорак 2006340-3 начињен са трага са предње стране шешира, а увидом у допунски налаз и мишљење истог Института утврђено је да биолошки трагови крви који су пронађени на задњој и предњој страни сивог шешира, односно узорци који су обележени бројевима 2006340-2 и 2006340-3 потичу од оптуженог Грујовић Ненада. Такође је из писменог налаза и мишљења Института за судску медицину од 06.12.2006. године утврђено да је са унутрашње стране обода шешира и то на самом ободу пронађена длака црне боје, која је изузета и означена као узорак број 2006340-4, међутим ДНК анализом наведеног узорка није утврђен ДНК профил, те је надаље наведено да је у циљу идентификације лица које је носило овај шешир узет брис са унутрашње стране обода шешира и то из региона који десно налаже на чело особе која носи овај шешир и овај узорак је означен под бројем 2006340-5. Из

допунског писменог налаза и мишљења Института за судску медицину од 25.08.2015. године несумњиво је утврђено да након анализе биолошких трагова и то анализе комплетног мушког ДНК профила Станић Владимира и ДНК профила који је изолован са исечка поставе качкета закључено је да се референтни узорак Владимира Станића, односно његов ДНК профил не подудара са ДНК профилима утврђених анализом биолошких трагова описаних у основном налазу, односно утврђено је да биолошки материјал описан у основном налазу не потиче од оптуженог Владимира Станића.

Имајући у виду овако несумњиво утврђено чињенично стање, а наиме, да нико од непосредних очевидаца овог критичног догађаја није указао, нити препознао оптуженог Станић Владимира, те имајући у виду да је вештачењем несумњиво утврђено да се ДНК профил оптуженог Станић Владимира не подудара са ДНК профилима који су добијени са биолошких трагова који су изузети са лица места, односно биолошки материјал који је описан у основном налазу и мишљењу Института за судску медицину од 06.12.2006. године не потичу од оптуженог Станић Владимира, те да одбрана оптуженог Станић Владимира није оповргнута ни једним изведеним доказом, то суд налази да током поступка није доказано да је оптужени Станић Владимир, на начин како је то описано у оптужном акту јавне тужбе извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 4 у вези члана 33 КЗ. Значи, како је суд на несумњив начин закључио да током поступка није доказано да је оптужени Станић Владимир критичном приликом био на лицу места у Улици Јурија Гагарина бр. 94 и предузео радње како је то наведено у оптужници ВЈТ у Београду, те како је суд на несумњив начин утврдио да је критичном приликом било два извршиоца од којих је несумњиво утврђено да је један Грујовић Ненад, то је суд утврдио да је кривично дело које је описано у ставу I изреке пресуде, оптужени Грујовић Ненад извршио са НН извршиоцем.

При томе, суд налази да није јасно на основу којих доказа је тужилаштво определило радње које је, како је то описано у оптужници, на лицу места учинио оптужени Грујовић Ненад. Пре свега, на основу изведених доказа, а имајући у виду исказе испитаних сведока [REDACTED] и [REDACTED], суд није могао да током кривичног поступка утврди ко је од нападача критичном приликом стао на врх степеништа са ватреним оружјем које је усмерио у правцу Милојевића и Бабовића, односно да ли се радило о оптуженом Грујовић Ненаду или НН извршиоцу, па самим тим није могао ни да утврди ко је од нападача критичном приликом дотрчао до подножја степеништа, такође држећи ватрено оружје у руци, односно да ли је био у питању оптужени Грујовић Ненад или НН извршилац. Искази испитаних сведока [REDACTED] су у датој ситуацији могли најбоље да сагледају нападаче су у овом делу били потпуно контрадикторни и међусобно супротстављени, а на основу њихових исказа суд није могао да утврди да ли је оптужени Грујовић Ненад стао на врх или је дотрчао до подножја степеништа. Такође, како током поступка није доказано да је оптужени Станић Владимир био на лицу места, јер то не произилази нити из једног изведеног доказа, то је без значаја за утврђивање ове чињенице било описивање испитаних сведока који су се изјаснили да је један нападач био нижи, а један виши, јер самим тим што је суд утврдио да је оптужени Грујовић Ненад, кривично дело за које је оглашен кривим извршио са НН извршиоцем, није ни могао да на основу оваквих исказа утврди да ли је оптужени Грујовић Ненад био нижи или виши у односу на лице са којим је извршио ово кривично дело. Такође, на основу чињенице да је суд током поступка на несумњив начин утврдио да је оптужени Грујовић критичном приликом задобио прву повреду из које је крварио и то на платоу изнад другог степеништа, суд није могао да утврди да ли је Грујовић Ненад критичном приликом дотрчао до подножја степеништа или је критичном приликом стао на врх степеништа јер је критичном приликом било два нападача, а нико од испитаних сведока

није видео тренутак када је оптужени Грујовић Ненад повређен и једини сведок који је видео да је критичном приликом [REDACTED] испалио пројектил у правцу нападача је [REDACTED] чији је исказ суд прихватио у делу у којем је навео да је [REDACTED] испалио један пројектил у правцу нападача када су се налазили један поред другог на другом бетонском подесту, при чему је у поновном поступку изменио свој исказ наводећи да је пуцао у једног нападача, али није могао да наведене да ли се радило о нападачу кога је претходно видео да је дотрчао до поножја степеништа, односно како је навео, не зна шта је тај нападач у кога је [REDACTED] пуцао имао на себи и не зна да ли је то нападач кога је видео како трчи са његове десне стране, односно да ли је био у питању нападач који је критичном приликом био на врху степеништа. Такође, суд је из свих изведених доказа и то пре свега исказа испитаних сведока, несумњиво утврдио да је критичном приликом један извршилац бежећи пуцао у правцу [REDACTED] а приликом доношења таквог закључка суд је имао у виду и чињеницу да је из налаза и мишљења судског вештака балистичара несумњиво утврђено да је на лицу места критичном приликом затечено 16 чаура, при чему је за једну чауру калибра 9 мм, са ознаком ППУ 0 9-Д (траг број 6 означен у службеној белешци о крим. техничком прегледу лица места од 24.03.2006. године), утврђено да је испалио из пиштоља марке "ЦЗ 99", калибра 9 мм, број 88503, који пиштољ је дужио [REDACTED], а да су 15 чаура калибра 9 мм, са ознаком ППУ 9 мм Лугер, које су означене бројем 1, 5, 12, 13, 14, 15, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 и 32 и чаура затечена на коловозу Нехруове улице која није посебно обележена међусобно идентичне и да су испалине из једног оружја калибра 9 мм Д. Стога, из свих разлога из којих није могао да утврди који нападач се налазио на врху степеништа, а који је дотрчао до подножја степеништа, суд није могао ни да утврди да ли је оптужени Грујовић или НН извршилац, критичном приликом узвраћао паљбу, односно испалио ове пројектиле бежећи са лица места с обзиром да на основу изведених доказа и то пре свега исказа испитаних сведока није могао да дође до несумњивог закључка у погледу ове чињенице.

Такође, ни из једног изведеног доказа не произилази да су критичном приликом [REDACTED] и [REDACTED] упућене речи "не мрдај, пуцају, лези", нити је током поступка доказано да се оптужени Грујовић Ненад [REDACTED] обратио речима "убићу те, убићу те". Наиме, сведок Милојевић Дејан је у свом исказу навео да нападач који је стајао на врху степеништа и држао уперено оружје у њега није ништа говорио, да је потом у једном тренутку чуо [REDACTED] је рекао "немој батице када те молим", те је потом гледао на тло и чуо је некога да је рекао "убићу те, убићу те", али наведени сведок није видео ко је изговорио дате речи, при чему је навео да тај глас није био нити [REDACTED], те да је имао осећај, по томе на коју страну је била усмерена та претња, да није била изречена њему, те да мисли да је та претња била упућена [REDACTED] те је такође напоменуо да мисли да те речи није упутио нападач са хеклером који се налазио испред њега, јер како наводи, није чуо да је то лице изговорило било коју реч током целог овог догађаја. Такође, сведок [REDACTED] наводи да је критичном приликом чуо и то у тренутку када се заклонио иза живе оgrade да је неко реко "убићу те, убићу те", али да не зна на кога су се односиле упућене речи, појашњавајући да су се можда односиле и на њега.

Суд је у доказном поступку извршио увид и у службену белешку о криминалистичко-техничком прегледу лица места од 28.03.2006. године, при чему су трагови који су пронађени на лицу места били и предмет вештачења и то од стране Института за судску медицину О.бр. 56/06, међутим, током поступка суд није успео да закључи на који начин су трагови који су пронађени у Новом Београду у Ул. Омладинских бригада број 200 и то дана 28.03.2006. године повезани са лицем места и критичним догађајем који се одиграо 24.03.2006. године и то у Ул. Јурија Гагарина бр. 94, нити се тужилаштво до краја поступка изјаснило које чињенице се могу утврдити извођењем овог

доказа.

Такође из исказа представника оштећеног предузећа ЈП ПТТ саобраћаја "Србија" [REDACTED], те сведока [REDACTED] благајника у предметној пошти, те увидом у писмену документацију и то одлуку о ликвидацији штете компаније "Дунав осигурање" доо од 19.09.2006. године, путни лист за транспорт новца на релацији реда пролаза Службе за трезор ЈП ПТТ саобраћаја "Србије" од 24.03.2006. године, те списка размене од истог датума, несумњиво је утврђено да је оптужени Грујовић Ненад заједно са НН извршиоцем критичном приликом одузео једну врећу са новцем у којем се налазио износ од 4.003.000,00 динара, док новац у износу од 35.000,00 динара није одузет, већ је затечен на лицу места, а што између осталог произилази и из службене белешке о крим. техничком прегледу лица места од 24.03.2006. године са фотодокументацијом из које је несумњиво утврђено да је једна врећа са металним новцем затечена на платоу испред улаза зграде број 94 у Ул. Јурија Гагарина (траг број 4), а друга врећа са металним новцем је затечена на платоу између зграда 94 и 86 у Ул. Јурија Гагарина (траг број 10).

Потом суд је из исказа испитаног сведока Стојановић Александра, те службене белешке о крим. техничком прегледу лица места од 24.03.2006. године са фотодокументацијом, а имајући у виду и исказ сведока [REDACTED], на несумњив начин утврдио да је оптужени Грујовић Ненад са још једним НН учиниоцем са лица места отишао путничким возилом марке "Ауди" која су претходно паркирали на коловозу Ул. Нехруове у коловозној траци ка реци Сави, у нивоу зграде број 86 Ул. Јурија Гагарина, а ком месту су и затечене чауре обележене бројевима 25, 26, 27, 28, 29, 30 и 31.

Надаље, у оптужници ВЈТ у Београду се наводи да је оптужени Андрић Бранислав, који је у кумовским односима са Станић Владимиром, по претходном договору са оптуженим Грујовићем и Станићем, остао са чека њихов позив у возилу, власништво супруге окр. Станић Владимира - Станић Вање и то возилу марке "Рено клио", плаве боје, регистарских ознака БГ 739-279, а потом се у оптужници наводи и да су Грујовић и Станић успели да седну у возило, те је оптужени Станић повређеног Грујовића оставио уснут на непознатој локацији, вратио се у Ул. Гандијеву код броја 143 на игралиште, полио безнином и запалио моторно возило марке "Ауди 80" изазвавши опасност за живот на месту где је окупљен већи број људи, којом приликом га ја захватио пламен у пределу унутрашње стране бутина, коју покушава да угаси, скида доњи део одеће и у дођем вешу - боксерицама, бежи у правцу блока 70, где га по договору чека кум, овде оптужени Андрић Бранислав са возилом супруге оптуженог Станић Владимира - власништво [REDACTED] те се удаљавају у непознатом правцу. У вези наведеног, а имајући у виду да се оптуженом Станић Владимиру ставља на терет извршење кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278 став 3 у вези става 1 КЗ, суд је пре свега извршио увид у службену белешку о крим. техничком прегледу лица места од 24.03.2006. године са фотодокументацијом из које несумњиво утврђује да су овлашћена службена лица извршила преглед и фотографисање због пожара на путничком возилу марке "Ауди", регистарски број БГ 646-238 које је затечене у Новом Београду у Улици Гандијевој у близини броја 143, те су прегледом возила и околине пронађени трагови и предмети и то: иза задњег десног дела возила затечен је деформиран канистер од пвц материјала, на предњем делу возила затечена је и демонтирана једна регистарска таблица ознаке [REDACTED] прегледом нису пронађени отисци папиларних линија), док је задња у потпуности изгорела, на травнатом делу између аута и контејнера пронађен је један упаљач плаве боје (прегледом нису пронађени трагови папиларних линија) и у контејнеру (првом) пронађен је један пар патика тегет-беле боје марке "Аидас". Како је оптужени Станић Владимир искористио своје законско право да не износи одбрану, осим што је истакао да није извршио кривична дела која му се стављају на терет, уз напомену да га са овим поступко везује једино

чињеница да има опекотину коју је задобио раније, суд је надаље, ради утврђивања околности под којима се одиграо критични догађај испитао и сведоке [REDACTED], док је извршио увид у записник о испитивању сведока [REDACTED] с обзиром да је исти преминуо дана 26.04.2015. године. Наиме, сведок [REDACTED] је приликом првог испитивања на главном претресу навела да је видела да једна кола горе, да је поред кола видела особу за коју мисли да је мушкарац јер је носио панталоне, којем су те панталоне и гореле, те је повикнула ка њему да га сачека како би му донела јогурт да би полио опекотине, али је та особа одмахнула руком и отрчала, при чему је истакла да не може да опише ту особу, нити може да опише како је та особа била обучена, а у поновном поступку је истакла да једино чега се сећа јесте да је видела да једна кола горе, да је потом видела неког човека како је протрчао, уз напомену да не зна да ли је та особа била мушка или женска јер је била далеко од ње, те да не зна како је та особа била обучена, а након што јој је предочена њена ранија изјавила навела је да није рекла да је видела ту особу да гори, да није тој особи повикала да јој донесе јогурт, те да је можда погрешно унето у записник, истичући да је само видела ту особу како протрчава. Такође, сведок [REDACTED] у свом исказу објашњава да је кроз прозор свог стана видео да на спортског игралишту гори једно путничко возило марке "Ауди", модел 80, због чега је отишао до собе, узео ћебе, истрчао из стана и тада је видео једног младића старости од око 25-26 године које се трчећим кораком удаљавао од возила, протрчао је буквално поред њега на удаљености од око 10-ак метара и то лице је на себи имало боксерике или бермуде, а на себи неку лагану јакну или горњи део тренерке, те је напоменуо да није видео лик младића јер је брзо протрчао поред њега, а полиција га је више пута звала и одлазио је на препознавање и никога није препознао међу понуђених милион фотографија. Иначе описао је да је младић био висок око 180 цм, нормалне грађе, са црном косом нормалне дужине, при чему наведено лице, када је протрчало поред њега није било у "пламену". Суд је исказе испитаних сведока прихватио, с обзиром да су овакви искази били не само међусобно усаглашени, него усаглашени и са другим изведеним доказима, односно са службеном белешком о крим. техничком прегледу лица места од 24.03.2006. године са фотодокументацијом, с тим што је прихватио исказ сведока [REDACTED], који је дат на записнику са главног претреса од 10.02.2009. године, налазећи да је сећање овог сведока било очуваније приликом првог испитивања на главном претресу, с обзиром да је испитана након три године од критичног догађаја, док је поново исказ дала дана 23.10.2015. године, значи након 8 година од критичног догађаја, при чему су њени наводи у погледу измене исказа за суд неубедљиви и неверљиви, те нелогични да је, како наводи "можда тако нешто погрешно унето у записник", с обзиром да је први исказ дала на главном претресу у присуству заменика ВЈТ у Београду, оптуженог Грујовић Ненада и браниоца свих оптужених у овом кривичном поступку. Полазећи од овако изведених доказа, а имајући у виду да током поступка није доказано да је оптужени Станић Владимир дана 24.03.2006. године био на лицу места са оптуженим Грујовић Ненадом и извршио кривично дело које му се ставља на терет - тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 4 у вези члана 33 КЗ, те самим тим налази да ни из једног изведеног доказа не произилази да је оптужени Станић критичном приликом ушао у возило са оптуженим Грујовић Ненадом, а које се налазило на коловозу Улице Нехруове у коловозној траци ка реци Сави, у нивоу зграде број 86 у Ул. Јурија Гагарина, нити из једног изведеног доказа произилази самим тим да је оптужени Станић Владимир повређеног Грујовића оставио успут на непознатој локацији, те да се потом вратио у Ул. Гандијеву код броја 143, а како је то описано у оптужници ВЈТ у Београду. Самим тим, нити из исказа испитаних сведока [REDACTED] те увида у службену белешку о крим. техничком прегледу лица места од 24.03.2006. године са фотодокументацијом, а који докази су и предложени у вези овог кривичног дела изазивање опште опасности чл. 278 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ, не произилази да је управо оптужени Станић Владимир предузео радње наведене у оптужном акту и на тај начин извршио кривично дело. Суд је надаље у вези овог кривичног дела извршио увид у

фотодокументацију која је сачињена дана 06.12.2006.године и то пре свега у фотографију десне подколенице оптуженог (фотографија број 7), задње стране десне подколенице (фотографија број 8), изглед унутрашње стране десне бутине оптуженог (фотографија број 9) и изглед десне шаке оптуженог (фотографија број 10), те у извештај специјалисте пластичне и реконструктивне хирургије КЦС од 06.12.2006. године у ком извештају је наведено да је оптужени Станић Владимир доведен на преглед од стране службених лица, да је између осталог наведено да лекар специјалиста пластичне и реконструктивне хирургије не констатује свеже мекоткивне повреде главе, тупа и екстремитета, а да се на задњој страни десне подколенице налази стари хиперпигментисани ожиљак у нивоу коже, као и хипотрофични ожиљци на унутрашњој страни обе надколенице. Суд је полазећи од тога да је оптужени Станић Владимир у својој одбрани навео да је ове повреде, како наводи, задобио раније, те имајући у виду да је налаз и мишљење дана 24.12.2007. године дао судски вештак медицинске струке др Милош Јанчић, који при томе није извршио непосредни преглед оптуженог Станић Владимира, те надаље да је оптужени Станић Владимир дана 06.12.2006. године прегледан од стране лекара специјалисте пластичне и реконструктивне хирургије, а који је и сачинио извештај у који је суд извршио увид, а полазећи од тога да вештак мора да буде лице које располаже потребним стручним знањем за утврђивање и оцену неких чињеница у поступку, те имајући у виду врсту повреде која је била предмет вештачења, то је суд одредио ново судско-медицинско вештачење оптуженог Станић Владимира, које је поверено Клиници за пластичну хирургију и опекотине ВМА - Одељење за опекотине. Комисија судских вештака Клинике за пластичну хирургију и опекотине ВМА - Одељења за опекотине у саставу начелника Клинике за пластичну хирургију и опекотине др Ненада Степића и специјалисте пластичне и реконструктивне хирургије др Срђана Цветковића, дали су писмени налаз и мишљење дана 14.01.2016. године у којем је наведено да се на основу увида у фотодокументацију која је сачињена 06.12.2006. године констатују у пределу средње и доње трећине задње стране десне подколенице видљиви ожиљци, који су дисколорисани у односу на околну кожу и који ожиљци су јасно ограничених ивица у односу на околну кожу, те вештаци наводе да би овакви ожиљци могли одговарати термичким повредама, али се не искључује да су повреде могле настати другим механизмима и у случају да се говори о опекотинској повреди, она би одговарала дермалном типу IIа степена где долази до трајног оштећења коже резултирајући самим тим и остављање самих ожиљака. Надаље, у пределу унутрашње стране десне надколенице у горњој трећини, идући пут назад, видљив је хипертрофичан ожиљак изнад равни коже, нејасних бедемастих ивица и неравне површине, који је хиперпигментисан у односу на околну кожу. Вештаци су мишљења да би овакви ожиљци могли одговарати термичким повредама, али се ни у овом случају не може искључити да су повреде могле настати другим механизмима, а у случају да се ради о опекотинској повреди она би одговарала дермалном и супдермалном типу В и III степена које могу да резултирају трајним хипертрофичним ожиљцима. Напоменуто је да у фотодокументацији не постоји фотографија леве надколенице, а у налазу лекара специјалисте за пластичну и реконструктивну хирургију КЦС од 06.12.2006. године у дијагнози пише да ожиљци постоје на обе надколенице. Комисија судских вештака је закључила да би по својим квалитетима наведени ожиљци би могли да одговарају ожиљцима сигурно старијим од 6 месеци, а крајња старост се не може са сигурношћу утврдити, при чему су напоменули да је, с обзиром на проток времена од повреде, безпредметно вршити преглед оптуженог Станић Владимира. Имајући у виду овако дат писмени налаз и мишљење, на које при том странке нису имале примедби, из којег налаза се несумњиво утврђује да би ожиљци који су констатовани код оптуженог Станић Владимира могли одговарати термичким повредама, али да се не искључује да су повреде могле настати и другим механизмима, те да по својим квалитетима одговарају ожиљцима сигурно старијим од 6 месеци (фотодокументација од 06.12.2006.године), али да се крајња старост не може са сигурношћу утврдити, то суд налази да током поступка није на несумњив начин доказано да су повреде које су

констатоване код оптуженог Станић Владимира настале управо у време извршења предметног кривичног дела дана 24.03.2006. године, а како је то наведено у оптужници ВЈТ у Београду. Имајући у виду овакав закључак суда, те остале изведене доказе у вези овог кривичног дела, а како је то напред наведено, а који докази не доводе у везу ни на који начин овде оптуженог Станић Владимира са критичним догађајем, те имајући у виду и чињеницу да током поступка није доказано да је оптужени Станић Владимир критичног дана био са Грујовић Ненадом у Ул. Јурија Гагарина број 94, те да је извршио кривично дело за које је Грујовић Ненад оглашен кривим као у изреци пресуде, те да самим тим није ни доказано да је оптужени Станић критичном приликом са лица места отишао возилом са Грујовић Ненадом, то суд стога налази да током поступка није доказано да је оптужени Станић Владимир учинио кривично дело изазивање опште опасности из члана 278 став 3 у вези става 1 КЗ. При томе, иако је током поступка на несумњив начин утврђено да су се оптужени Грујовић Ненад и НН извршилац са лица места одвезли путничким возилом марке "Ауди", с тим да је сведок Стојановић Александар навео да се радило о старијем типу сивоплаве боје, а [REDACTED] је навео да се радило о неким црним колима, те да су се оптужени Грујовић и НН извршилац одвезли истим од Улице Нехруове у нивоу зграде број 86 у Улици Јурија Гагарина, те да је потом путничко возило марке "Ауди" са регистарским ознакама [REDACTED] затечено оштећено од пожара у Ул. Гандијевој у висини број 143, значи такође на Новом Београду и то истог дана, које све чињенице када се доведу у везу, указују на постојање основане сумње да су се управо овим возилом марке "Ауди" на којем су се налазиле регистарске таблице [REDACTED] Грујовић Ненад и НН извршилац одвезли са лица места, али суд налази да та чињеница није на несумњив начин утврђена, а посебно имајући у виду исказ Стојановић Александра који је навео да је запамтио прва три броја регистарских таблица, наводећи да су то бројеви 496, а као што је наведено на овом возилу марке "Ауди" које је затечено у Ул. Гандијевој налазиле су се регистарске таблице број [REDACTED]

Надаље и оптуженом Андрић Браниславу се ставља на терет да је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 4 у вези члана 33 КЗ и то тако што је оптужени по претходном договору са оптуженим Грујовићем и Станићем, а како би реализовали договорени план, остао да чека њихов позив у возилу, власништво супруге оптуженог Станића - [REDACTED] и то у возилу марке "Рено клио" плаве боје, регистарских ознака БГ 739-279, а потом када оптужени Станић, како је то наведено у оптужном акту бежи у правцу блока 70, по договору га чека оптужени Андрић Бранислав, који је, како је наведено у кумовским односима са Станић Владимиром и са возилом супруге оптуженог Станић Владимира [REDACTED] се удаљавају у непознатом правцу. Међутим, суд налази да током трајања овог кривичног поступка није изведен нити један доказ који указује да је оптужени Андрић Бранислав, по претходном плану и договору са оптуженима у возилу марке "Рено клио", регистарских ознака [REDACTED] чекао њихов телефонски позив, те да је потом сачекао по договору оптуженог Станић Владимира са возилом супруге оптуженог Станић Владимира [REDACTED] те се одвезао са Станићем у непознатом правцу. Иначе, увидом у потврду о привремено одузетим предметима од 26.12.2006. године, несумњиво је утврђено да је од оптуженог Бранислава Андрића привремено одузет један мобилни телефон марке "Нокиа" ИМЕИ броја [REDACTED] са припадајућом картицом серијског броја [REDACTED]. Надаље, из листинга за бројеве телефона [REDACTED] број [REDACTED] и број [REDACTED] до и броја [REDACTED] броја [REDACTED], те писмених прилога уз листинг фирме "Теленор" пре свега произилази да је Андрић Бранислав [REDACTED] а адресом [REDACTED] корисник броја [REDACTED] почев од 22.01.2004. године. Увидом у листинг за број [REDACTED] произилазе да је са броја телефона [REDACTED] 08:52:10 часова дана 24.03.2006. године позван број [REDACTED] (корисник Андрић Бранислав) и то са базне станице која се налази у Београду у Ул. Булевар уметности број 16, а потом у 08:56:40

истог дана је остварена иста комуникација са истог телефона, али са базне станице у Београду, АТЦ Блок 29. Међутим, током трајања овог кривичног поступка није изведен ни један доказ на основу којег се могло утврдити ко је у критичном периоду користио број мобилног телефона [REDACTED] а са ког броја је, како је напред наведено и позиван број чији је корисник био Андрић Бранислав. Из дописа "Теленора" доо од 10.11.2015. године произилази да наведено предузеће нема података о кориснику броја [REDACTED] па самим тим суд закључује да не постоје докази који ову телефонску комуникацију између броја чији је корисник Андрић Бранислав и броја чији корисник није познат, могу довести у везу са критичним догађајем, нити на основу те комуникације суд може доћи до било ког закључка које се тиче учешћа Андрића у овом кривичном делу. Такође, суд је имао у виду да од оптуженог Андрић Бранислава није ни одузета картица мобилног оператора са наведеним бројем, а што произилази из потврде о привремено одузетим предметима. Надаље, суд током поступка ни из једног изведеног доказа није могао да утврди корисника телефона број [REDACTED] при чему је имао у виду да је за овај број у листингу наведен ИМЕИ број [REDACTED] а да је потврдом о привремено одузетим предметима од Андрића одузет мобилни телефон са ИМЕИ бројем [REDACTED], што значи да се ИМЕИ број разликује у погледу једне цифре, па суд на основу наведеног није могао доћи до несумњивог закључка да се ради о броју који је користио у критичном периоду оптужени Андрић Бранислав. Што се тиче листинга за број [REDACTED] из потврде о привремено одузетим предметима од 06.12.2006. године несумњиво је утврђено да је овлашћено службено лице од [REDACTED] привремено одузело, између осталог, претплатничку картицу са наведеним бројем [REDACTED] а што се тиче листинга за број [REDACTED] несумњиво је из потврде о привремено одузетим предметима од 25.12.2006. године утврђено да је овлашћено службено лице привремено одузело од [REDACTED] сада [REDACTED] између осталог и претплатничку картицу са наведеним бројем, а при томе сведоци [REDACTED] се у току доказног поступка користиле својим законским правом и као супруге оптужених [REDACTED] нић Владимира и Грујовић Ненада нису дале исказ. Имајући у виду све напред наведено, те чињеницу да мобилни телефони и картице са којих су дана 24.03.2006. године упућени, односно примљени позиви, нису одузети од опт. Грујовић Ненада, Станић Владимира и Андрић Бранислава, те да до краја овог кривичног поступка није утврђено ко је био корисник броја телефона [REDACTED], као ни броја [REDACTED], то суд налази да на основу ових доказа не може да изведе закључак о постојању телефонске комуникације између овде оптужених, нити из оваквих доказа може да се закључи да је оптужени Андрић, како је то наведено у оптужном акту чекао телефонски позив оптужених, нити је суд на основу оваквих доказа могао да утврди где су се оптужени налазили критичног дана, нити било коју чињеницу која је битна за одлучивање у овој кривично правној ствари. Такође, за оптуженог Андрић Бранислава, суд налази да ни из једног изведеног доказа не произилази да је оптужени Андрић Бранислав у кумовским односима са опт. Станић Владимиром, а како се то наводи на два места у измењеном оптужном акту јавне тужбе, при чему суд налази да та чињеница уопште није ни битна за одлучивање о овој кривичноправној ствари. Надаље, није изведен ни један доказ из којег произилази да је супруга оптуженог Станић Владимира, Станић Вања била власник путничког возила "Рено клио" плаве боје, регистарских ознака [REDACTED], а како је то наведено у оптужном акту, а у којем је, како је наведено оптужени Андрић чекао позив оптужених. Како одбрана оптуженог Андрић Бранислава није оповргнута ни једним изведеним доказом, а имајући у виду све напред наведено, суд налази да током поступка није доказано да је опт. Андрић Бранислав извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 4 у вези члана 33 КЗ, односно током поступка није изведен ни један доказ на основу којег би суд утврдио да опт. Андрић Бранислав по претходном плану и договору у напред наведеном возилу чекао телефонски позив оптужених Грујовића и Станића, те при томе сачекао оптуженог Станића како би га превезао, због чега је суд и донео одлуку као у ставу II изреке пресуде.

Суд је из свих разлога који су напред наведени и детаљно образложени, нашао да током поступка није могао бити утврђен међусобни однос [REDACTED] и повредиоца у моменту [REDACTED] повређивања, позицију лица које је критичном приликом испалило пројектил који је погодио [REDACTED], нити је могло бити утврђено из ког ватреног оружја је испален пројектил који је погодио [REDACTED], односно те чињенице нису могле бити утврђене нити из судскомедицинско-балистичког вештачења, нити увидом у службену белешку о крим. техничком прегледу лица места са фотодокументацијом од 24.03.2006. године, при чему је из напред наведених доказа несумњиво утврђено да на месту догађаја нису нађена оштећења од пројектила, нити пројектил, нити делови пројектила, нити је напред наведено могло бити утврђено из исказа испитаних сведока [REDACTED], који су у погледу ове чињенице у својим исказима били међусобно контрадикторни, при чему су искази сведока [REDACTED] у погледу ове чињенице били оповргнути и налазима и мишљењима судских вештака медицинске и балистичке струке. Како током поступка није на несумњив начин утврђено ко је испалио пројектил који је погодио опт. [REDACTED] односно током поступка није доказано да је оптужени Грујовић Ненад испалио метак из пиштоља у главу оштећеном [REDACTED], како је то наведено у оптужном акту, нити је доказано да је то учинио НН извршилац, а несумњиво је утврђено да је критичном приликом дошло до размене ватре између [REDACTED] и једног од нападача, када је један од пројектила и погодио [REDACTED] у пределу главе, а како суд своју одлуку може засновати само на чињеницама у чију извесност је уверен, те како суд када постоји сумња у погледу чињеница од којих зависи постојање обележја кривичног дела мора решити у корист окривљеног, то суд није прихватио правну квалификацију кривичног дела датог од стране ВЈТ у Београду, а наиме да се у радњама опт. Грујовић Ненада стичу сви елементи кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 4 у вези члана 33 КЗ, јер током поступка није на несумњив начин доказано да су оптужени Грујовић Ненад и НН извршилац приликом извршења кривичног дела разбојништва и лишили живота са умишљајем радника обезбеђења [REDACTED]. Имајући у виду да је током поступка несумњиво утврђено да је оптужени Грујовић Ненад са НН извршиоцем, претњом да ће непосредно напасти на живот и тело оштећеног и то употребом ватреног оружја које су уперили у правцу оштећених, а како те је то и описано у ставу I изреке пресуде, одузео новац у износу од 4.003.000,00 динара, због чега суд није прихватио одбрану оптуженог Грујовић Ненада, с обзиром да је оповргнута изведеним доказима, то суд налази да се у радњама оптуженог Грујовић Ненада стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела разбојништва из члана 206 став 2 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ, па је имајући у виду изведене доказе, сагласно томе уподобио и стилизовао опис извршења кривичног дела са утврђеним чињеничним стањем. Наиме, суд налази да је током поступка на несумњив начин доказано да је оптужени Грујовић Ненад дана 24.03.2006. године око 8,30 часова у Новом Београду, Улица Јурија Гагарина бр. 94 заједно са НН извршиоцем, претњом да ће непосредно напасти на живот и тело оштећених [REDACTED], одузео врећу са новцем намењеним за исплату пензија у износу од 4.003.000,00 динара у намери прибављања противправне имовинске користи, на тај начин што је заједно са НН извршиоцем дошао на лице места возилом марке "Ауди", које возило су паркирали на коловозу Улице Нехруове и изашли из возила, па када су радници обезбеђења оштећени [REDACTED] који су вршили транспорт новца у пошту број 129, изашли из возила и кренули према степеништу које води до улаза поште, при чему је [REDACTED] носио две вреће са металним новцем у којима се налазило укупно 35.000,00 динара, а [REDACTED] једну врећу са новцем у износу од 4.003.000,00 динара, док је радник обезбеђења [REDACTED] остао код возила којим се врши транспорт новца, оптужени Грујовић Ненад и НН извршилац, који су њихов долазак чекали у непосредној близини, кренули ка њима и то тако што је један стао

на врх степеништа са ватреним оружјем које је усмерио у правцу оштећених [REDACTED] који су се у том тренутку налазили на степеништу, а други трчећи прилази оштећенима са леђа држећи у руци ватрено оружје, те испалује један пројектил, након чега је и радник обезбеђења [REDACTED] дотрчавши до подножја степеништа, испалио пројектил из службеног пиштоља, када између њих долази до размене ватре па је један од пројектила погодио оштећеног [REDACTED] у пределу главе, којом приликом је задобио једну прострелину главе и мозга услед чега је исти пао на степениште, а од које повреде је преминуо истог дана у УЦ, док је оштећени [REDACTED] ам легао на плато изнад степеништа, након чега су оптужени Грујовић Ненад и НН учинилац узели вреће са новцем и трчећи кренули да се удаљавају са лица места, те је [REDACTED] кренувши за њима испалио више пројектила из службеног пиштоља у правцу оптуженог Грујовић Ненада и НН учиниоца и када су се исти налазили на платоу изнад другог степеништа, један од пројектила погађа оптуженог Грујовић Ненада, а потом оптужени Ненад Грујовић и НН учинилац, беже са лица места крећући се уназад, те један од њих узвраћа паљбу према [REDACTED] када поново један од пројектила који је испалио [REDACTED] погађа оптуженог Грујовића у пределу леве подлактице, због чега долази до откинућа нарукнице сата који је оптужени Грујовић Ненад имао на левој руци, услед чега је сат марке "Сторм - навигатор" серијског броја 16829 спао са руке оптуженог Грујовића, на којем сату је и остао траг крви оптуженог од нанете повреде, а у том бежању уназад једном од извршиоца спада капа на којој су такође нађени ДНК трагови крви оптуженог Грујовића, након чега су оптужени Грујовић Ненад и НН учинилац ушли у напред наведено возило, те се са одузетим новцем удаљили са лица места

Приликом одлучивања у овој кривичноправној ствари, суд је имао у виду да током поступка, из разлога који су напред образложени није могао да утврди да ли је оптужени Грујовић Ненад стао на врх степеништа, у тренутку док су се радници обезбеђења [REDACTED] и [REDACTED] кретали уз степениште или је трчећи пришао оштећенима са леђа, те самим тим да ли је оптужени Грујовић или НН извршилац испалио пројектил, а касније и учествовао у размени ватре са радником обезбеђења [REDACTED], а након тога и узвраћао док су бежали са лица места, на начин како је то описано у изреци пресуде, али налази да све ово не утиче на одлучивање у овој кривичноправној ствари јер је током поступка несумњиво утврђено да су и оптужени Грујовић Ненад и НН извршилац, претњом да ће непосредно напасти на живот и тело оштећених [REDACTED] и то тако што су обојица носили ватрено оружје које су уперили у правцу оштећених одузели врећу са новцем у којој се налазио износ од 4.003.000,00 динара, тако да суд налази да се у радњама оптуженог Грујовић Ненада стичу сви како субјективни тако и објективни елементи бића кривичног дела разбојништа из члана 206 став 2 у вези става 1 у вези става 33 КЗ.

Прелазећи на психички однос оптуженог Грујовић Ненада према учињеном кривичном делу разбојништа из члана 206 став 2 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ, суд је на основу објективног понашања оптуженог, предузетих радњи и свих околности под којима су ове радње учињене, а имајући у виду утврђено чињенично стање, на несумњив начин утврдио да је оптужени био свестан свога дела и да је хтео његово извршење, дакле да је поступао са директним умишљајем, при чему је био свестан да је његово дело забрањено, те да је, како је то утврђено на основу писменог налаза и мишљења судског вештака др Миодрага Благојевића - неуропсихијатра и Ане Најман - специјалисте медицине психологије, оптужени поступао у стању урачунљивости, па га је за извршено кривично дело огласио кривим, будући да није било околности које би искључиле његову кривицу.

Прелазећи на одлуку о кривичној санкцији, суд је ценио све околности

прописане одредбом члана 54 КЗ. Од олакшавајућих околности на страни оптуженог Грујовић Ненада, суд је ценио његове личне прилике, а наиме да се ради о породичном човеку, оцу једног малолетног детета. Од отежавајућих околности на страни оптуженог суд је имао у виду да је оптужени до сада више пута осуђиван, а како је то наведено у његовим личним подацима и то између осталог и због истоврсног кривичног дела.

Имајући у виду све напред наведене околности на страни оптуженог Грујовић Ненада, суд га је применом члана 45 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 10 (десет) година. Суд налази да је овако одмерена казна неопходна, али довољна како би се остварила како специјална превенција у смислу утицања на самог оптуженог да убудуће не врши кривична дела, тако и генерална превенција у смислу сузбијања дела којима се повређују или угрожавају вредности заштићене кривичним законодавством, односно како сврха изрицања кривичних санкција прописана одредбом члана 4 КЗ, тако и сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 истог закона.

На основу члана 63 КЗ-а, суд је одредио да ће се оптуженом у изречену казну урачунати и време проведено у притвору почев од 06.07.2007. године до 10.09.2015. године као и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана од 15.01.2016. године до 22.03.2016. године.

Надаље, на основу члана 91 и 92 КЗ, суд је од оптуженог Грујовић Ненада одузео имовинску корист прибављену извршењем кривичног дела и то новац у износу од 4.003.000,00 динара, с обзиром да је током поступка, како је то напред образложено, утврђено да тај новац потиче од извршења кривичног дела, а да сходно цитираној законској одредби нико не може задржати новац прибављен кривичним делом.

На основу члана 258 став 4 ЗКП суд је представника породице покојног оштећеног - ██████████ упутио да имовинско-правни захтев према оптуженом оствари у парничком поступку, док је на основу члана 261 и 264 став 1 ЗКП оптуженог Грујовић Ненада обавезао да плати трошкове кривичног поступка, те је одредио да ће се о висини трошкова одлучити накнадно, након што прибави све потребне податке.

Суд је одбио предлог Грујовић Ненада и његовог браниоца да се из списка као незаконита издвоји службена белешка о крим. техничком прегледу лица места Секретаријата у Београду УКП Одељење крим. технике Ку.бр. 6535/06 од 24.03.2006. године са фотодокументацијом и ситуационим планом, с обзиром да је по мишљењу суда крим. технички преглед лица места извршен у складу са тада важећим ЗКП и то одредом чл. 225 којом је између осталог предвиђено да ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело које се гони по службеној дужности да су органи унутрашњих послова између осталог дужни да предузму потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела и да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, те да се о чињеницама и околностима које су учињене приликом предузимања поједињих радњи, а могу бити од интереса за кривични поступак, као и предмети који су пронађени и одузети саставља записник или службена белешка, тако да је суд из напред наведених разлога у смислу чл. 405 ЗКП извршио увид у предметну службену белешку о крим. техничком прегледу лица места Секретаријата у Београду, УКП Одељење крим. технике Ку.бр. 6535/06 од 24.03.2006. године са фотодокументацијом и ситуационим планом.

Надаље, суд је одбио предлог оптуженог Грујовић Ненада да се из списка предмета издвоје сва обављена ДНК, балистичка и судско-медицинска вештачења, јер су по налажењу суда комисије судских вештака, на основу свих материјалних трагова и

осталих података у спису, исцрпно и детаљно утврдили чињенице и дали јасне и потпуне како основне налазе и мишљења, тако и допунске налазе и мишљења и објашњења на главним претресима и у истима нема противречности и недостатака услед којих би се јавила сумња у тачност њихових мишљења, при чему је суд имао у виду и да су судски вештаци детаљно и аргументовано одговорили на сва постављена питања, како од стране суда, тако и од стране одбране. У том смислу, суд је на основу одредбе чл. 403 ЗКП извршио увиду дате налазе и мишљења судских вештака, као и исказе испитаних судских вештака на главним претресима, те након изнетих примедби одбране, веће није накнадно одредило да се непосредно испитају вештаци из разлога што је нашао да нису потребна потпунија објашњења од стране судских вештака, па је из тог разлога и одбио предлог да се у доказном поступку поново испита судски вештак др Оливер Стојковић, с обзиром да је наведени судски вештак на главном претресу усмено образложио дат налаз и мишљење и аргументовано одговорио на сва питања суда и одбране, при чему се исти на околност због којих је одбрана првооптуженог предложила његово поновно испитивање, а то је питање старости трагова који су изузети са лица места, већ изјаснио када је испитан на главном претресу и када је објаснио да се на основу анализе коју су спровели, а имајући у виду доступне тестове, није могуће поуздано утврдити или проценити старост биолошког материјала, односно време које је протекло од момента када су неки трагови остављени до момента анализе.

Потом, суд је одбио предлог оптуженог Грујовић Ненада и његово браниоца да се у доказном поступку испитају сведоци [REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] благајник који је након критичног догађаја примио новац и потписао потврду о пријему истог, [REDACTED] као и [REDACTED] као и полицијски службеници [REDACTED] налазећи да су чињенице које су биле битне за одлучивање у овој кривичноправној ствари у довољној мери расправљене изведеним доказима, те налазећи да је овакав предлог одбране, а имајући у виду и околности на које је предложено испитивање свих предложених сведока, очигледно усмерено на одуговлачење овог кривичног поступка.

Надаље, суд је одбио предлог оптуженог Грујовић Ненада и његовог браниоца да се од СУП-а прибави својеручна изјава коју је потписао сведок [REDACTED], с обзиром да таква изјава, дата полицији у смислу одредбе чл. 288 ЗКП не може представљати доказ који може бити коришћен у кривичном поступку. Потом је суд одбио предлог оптуженог Грујовић Ненада и његовог браниоца да се сат марке "Сторм", који се налази код адвоката Ивана Бајазита, уврсти као доказ у списе, а који сат, како наводи оптужени Грујовић, представља његово власништво и који се од почетка налази управо код наведеног адвоката, налазећи да су све чињенице, везано за предметни сат, у довољној мери расправљене изведеним доказима, при чему је суд већ напред образложио да за одлучивање о овој кривичноправној ствари није било битно уопште да ли је оптужени Грујовић био власник предметног сата који је пронађен на лицу места 24.03.2006. године, већ је суд несумњиво утврдио да је оптужени Грујовић Ненад дана 24.03.2006. године носио сат наведене марке, а који сат је и затечен на лицу места, како је то и констатовано у службеној белешци о крим. техничком прегледу лица места.

Потом, суд је одбио предлог оптуженог Грујовић Ненада и његовог браниоца да се у доказном поступку обави вештачење којим би се утврдило на који начин су настала оштећења која се виде на фотографијама од 52 до 61, као и да се обави фалистичко

вештачење оштећења која су настала на стану број 1 у Улици Јурија Гагарина број 94, те да се и испитају власници наведених станова на околности да ли је извршен увиђај унутар њиховог стана и да ли је пронађен пројектил који је направио оштећења, из разлога што суд налази да су овакви предлози усмерени на одуговлачење поступка, а имајући у виду да су чињенице које су биле предмет балистичког вештачења у довољној мери расправљене током трајања овог кривичног поступка. Из истих разлога, а налазећи да су дати искључиво ради одуговлачења кривичног поступка, те да су као такви сувишни и непотребни, суд је и одбио предлог оптуженог Грујовић Ненада и његовог браниоца се у доказном поступку прибави фотодокументација која је сачињена поводом туче која се одиграла у спортском центру у затвореном делу КПЗ Пожаревац дана 10.06.2004. године, а о чему је сачињена службена белешка о крим. техничком прегледу лица места Ув.бр.599/04, да се изврши вештачење фотодокументације која се налази у списима предмета и то на околност да ли су заиста сачињене дана 24.03.2006.године, те надаље да се списима предмета здруже лична карта и књижица за трансфузију крви оптуженог Грујовић Ненада, као и да се из судског депозита изнесу сви предмети који су изузети са лица места.

Надаље, суд је одбио предлог оптуженог Грујовић Ненада и његовог браниоца да се списи предмета доставе молекуларним биолозима FBI ради давања мишљења у вези биолошких трагова, као и предлог да се списи доставе лабораторији при FBI како би извршили увид на који начин је у конкретном случају извршен увиђај и транспорт ДНК трагова, оценивши овакав предлог као искључиво дат ради одуговлачења овог кривичног поступка, а имајући при томе у виду да су у погледу трагова који су затечени на лицу места обављена вештачења која су поверена вештацима са списка сталних судских вештака и у конкретном случају нису били испуњени услови предвиђени одредбом чл. 114 ст. 5 ЗКП којом је предвиђено када се изузетно може одредити да се вештачење повери иностраној стручној установи или органу друге државе. Такође, суд је одбио предлог оптуженог Грујовић Ненада и његовог браниоца да се прибаве правила службе којом су дефинисани када радници могу да употребе ватрено оружје и када морају да престану са употребом ватреног оружја, налазећи да је утврђивање ових чињеница потпуно ирелевантно за одлучивање о овој кривичноправној ствари, тако да суд налази да је овакав предлог одбране сувишан, непотребан и дат искључиво ради одуговлачења овог кривичног поступка. Из разлога који су напред наведени, суд је одбио предлог оптуженог Грујовић Ненада и његовог браниоца да се од Међународне правне помоћи траже сва решења аустријских надлежних органа по којима је оптужени Грујовић екстрадиран и по којима је одређен екстрадициони притвор, при чему суд напомиње да је у доказном поступку и прочитао дописе који су упућени од стране Амбасаде Републике Србије у Аустрији - Конзуларног одељења од 04.06.2007. године, допис Савезног министарства за међународне управне послове Републике Аустрије од 31.05.2006. године, као и допис Министарства правде Републике Србије од 30.01.2007. године.

Суд је одбио и предлог оптуженог Грујовић Ненада и његовог браниоца да се обави нова реконструкција и то у присуству сведока [REDACTED] који није био присутан приликом обављања прве реконструкције, а имајући у виду дијаметрално супротне исказе испитаних сведока [REDACTED] и то посебно њихове разлике у погледу места нападача када пуца, из разлога што је суд у поновном поступку, на главном претресу, испитао сведока [REDACTED] који је у свом исказу детаљно описао шта је видео критичном приликом, а ком сведоку су приликом испитивања и предочене све фотографије које су сачињене приликом реконструкције и које фотографије су сачињене показивањем [REDACTED] који су и присуствовали реконструкцији, а ком сведоку је и предочени фотодокументација која је сачињена дана 24.03.2006. године, те се сведок након предочавања ове фотодокументације

изјаснио о положају свих учесника који су учествовали у критичном догађају, а након што је исти испитан, судски вештаци др Бранимир Александрић и Милан Куњадић, који су присуствовали реконструкцији која је обављена дана 10.08.2010. године и који су поводом тога и дали свој налаз и мишљење су на главном претресу изнели своје мишљење у погледу могућности да се догађај одиграо на начин како је то описао овај сведок, а како је то и констатовано на записнику са главног претреса, тако да суд, имајући све наведено, налази да би усвајање овог предлога само довело до одуговлачења овог кривичног поступка, а налазећи да су на овај начин, испитивањем на главном претресу, како наведеног сведока, тако и судских вештака др Бранимира Александрића и Милана Куњадића, у потпуности расправљене све чињенице које су биле битне за одлучивање у овој кривичноправној ствари.

Такође, суд је одбио предлог браниоца другооптуженог Станић Владимира да се у доказном поступку испита сведок ██████████, оценивши овакав предлог као сувишан, а налазећи да је након што је од стране комисије судских вештака ВМА у саставу др Ненад Степић и др Срђан Цветановић дат налаз и мишљење дана 14.01.2016. године чињенично стање у погледу кривичног дела изазивање опште опасности из члан.278 став 3 у вези става 1 КЗ у довољној мери расправљено, тако да суд налази да би усвајање овог предлога, имајући у виду изведене доказе, само водило одуговлачењу овог кривичног поступка.

Како је суд, из већ наведених и образложених разлога, нашао да током поступка није доказано да су оптужени Станић Владимир и Андрић Бранислав извршили кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 4 у вези члана 33 КЗ, те да није доказано да је оптужени Станић Владимир извршио и кривично дело изазивање опште опасности из члана 278 став 3 у вези става 1 КЗ, то је наведене оптужене ослободио од оптужбе да су извршили предметна кривична дела, а како је то и наведено у ставу II изреке пресуде.

Имајући у виду овакву одлуку суда, суд је на основу члана 258 став 3 ЗКП у односу на оптужене Станић Владимира и Андрић Бранислава, представника породице покојног оштећеног ██████████ ради остваривања имовинскоправног захтева упутио на парницу.

Такође, како је суд оптужене Станић Владимира и Андрић Бранислава одлбодио од оптужбе, суд је на основу одредбе члана 265 став 1 ЗКП одредио да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава.

Приликом доношења одлуке, суд је ценио и друге изведене доказе и наводе странака, као и примедбе које су изнели браниоци оптужених као и оптужени Грујовић Ненад, које није посебно образлагао, јер је с обзиром на несумњиво утврђено чињенично стање, изнете разлоге и правно становиште суда нашао да немају карактер одлучујућих околности за евентуално другачије пресуђење, па је донео одлуку као у ставу I и II изреке пресуде.

Такође, измењеном оптужницом ВЈТ у Београду, оптуженима Грујовић Ненаду, Станић Владимиру и Андрић Браниславу, стављено је на терет и извршење кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ и кривичног дела фалсификовање исправе из члана 356 став 1 тачка 5 у вези члана 355 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, међутим, како је за кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213 став 2 у вези става 1 КЗ предвиђена казна затвора у трајању од 6 месеци до 5 година, као и новчана казна, а за кривично дело фалсификовање исправе из члана 356 став 1 тачка 5 у вези члана 355 став 1 КЗ казна затвора у трајању до 3 године, те

како су по наводима оптуженог акта наведена кривична дела извршена дана 16.12.2005. године, те надаље како је чланом 103 тачком 5 КЗ предвиђено да се кривично гоњење не може предузети када протекне 5 година од извршења кривичног дела за које се по закону може изречи казна затвора преко 3 године, а тачком 6 истог члана предвиђено да се кривично гоњење не може предузети када протекне 3 године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко 1 године, док је чланом 104 став 6 КЗ предвиђено да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења, то је имајући у виду све наведене законске одредбе, у конкретном случају наступила апсолутна застарелост даљег кривичног гоњења за напред наведена кривична дела, те је стога суд, сходно одредби члана 422 тачка 3 ЗКП одбио оптужбу у односу на оптужене Грујовић Ненада, Станић Владимира и Андрић Бранислава, да су као извршиоци извршили кривично дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ и кривично дело фалсификовање исправе из члана 356 став 1 тачка 5 у вези члана 355 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, а како је то наведено у ставу III изреке пресуде.

Како је суд у односу на оптужене одбио оптужбу, на основу одредбе члана 265 став 1 ЗКП одредио је да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава.

ЗАПИСНИЧАР
Бојана Пушица

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Светлана Алексић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року до 15 дана од дана пријема писаног отправака исте, Апелационом суду у Београду, а преко овог суда.